

Lagrådsremiss

SIS II – en andra generation av Schengens informationssystem

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 26 november 2009

Beatrice Ask

Irja Hed
(Justitiedepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen lämnas förslag till lagändringar med anledning av ett rådsbeslut och två EG-förordningar om inrättandet av en andra generation av Schengens informationssystem (SIS II). Rådsbeslutet gäller inom tredjepelaramrådet (polissamarbete och straffrättsligt samarbete) medan förordningarna reglerar frågor inom den första pelaren (gränskontroll och immigrationskontroll).

Grunden för inrättandet av SIS II är att det nuvarande systemet anses vara tekniskt föråldrat och sakna den kapacitet som krävs med hänsyn till kommande behov. Rättsakterna innebär att ett antal nya kategorier av uppgifter ska kunna registreras, vilket syftar till att öka effektiviteten i brottsbekämpningen. Samtidigt innehåller de bestämmelser som syftar till att ge en bättre kontroll av att de uppgifter som registreras används på föreskrivet sätt, vilket förstärker skyddet för enskildas personliga integritet. Riksdagen har godkänt ett utkast till rådsbeslutet (prop. 2006/07:33, bet. 2006/07: JuU3, rskr. 2006/07:95).

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	5
2	Lagtext.....	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.....	14
2.3	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).....	15
2.4	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	16
3	Ärendet och dess beredning.....	18
4	Nuvarande förhållanden och bakgrund.....	18
4.1	Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll.....	18
4.2	Schengens informationssystem.....	20
4.3	Schengenkonventionens bestämmelser om SIS ersätts av EG-rättsakter.....	21
4.4	Rådsbeslutet.....	21
4.5	Förordningarna.....	21
5	Rådsbeslutet.....	22
5.1	Sammanfattning av rådsbeslutet.....	22
5.2	Allmänna bestämmelser om SIS.....	23
5.3	Registrering av uppgifter om personer i SIS.....	25
5.3.1	Fler typer av uppgifter får registreras i SIS.....	25
5.3.2	Allmänna bestämmelser om vilka uppgifter som får registreras.....	26
5.3.3	Uppgifter som måste registreras vid registrering av uppgifter om personer.....	27
5.3.4	Registrering av kompletterande uppgifter i vissa fall.....	28
5.4	Registrering av uppgifter om föremål i SIS.....	34
5.5	Behandling av uppgifter i SIS.....	35
5.5.1	Allmänna begränsningar för behandling av uppgifter i SIS.....	35
5.5.2	Begränsningar för användandet av uppgifter som har registrerats för att undvika personförväxling.....	38
5.5.3	Begränsningar för användandet av fotografier och fingeravtryck.....	38
5.5.4	Bestämmelser om ansvaret för att uppgifter i SIS är korrekta och lagliga.....	39
5.6	Tillgång till uppgifter i SIS.....	39
5.7	Gallring av uppgifter i SIS.....	41
5.8	Uppgiftsskydd.....	44

5.8.1	Allmänna bestämmelser om uppgiftsskydd	44
5.8.2	Enskildas rättigheter	44
5.8.3	Tillsyn över SIS	47
5.9	Bestämmelser om tilläggsinformation	48
5.9.1	Utbyte av tilläggsinformation regleras	48
5.9.2	Bestämmelser om tilläggsinformation införs i lag.....	48
5.9.3	Användandet av tilläggsinformation samt säkerhet och sekretess för sådan information	49
5.9.4	Gallring av tilläggsinformation.....	51
5.10	Skadeståndsansvar och sanktioner.....	52
6	Förordningarna.....	53
6.1	Två förordningar om förstapelarfrågor.....	53
6.2	Förordningen om tillgång till SIS II för de nationella enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon	53
6.3	Förordningen om inrättande, drift och användning av SIS II	55
7	Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	57
8	Ekonomiska konsekvenser	58
9	Författningskommentar	59
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem	59
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder	67
9.3	Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	67
9.4	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	68
Bilaga 1	RÅDETS BESLUT 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).....	70
Bilaga 2	EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)	92
Bilaga 3	EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon.....	112
Bilaga 4	Sammanfattning av Ds 2008:81	115

Bilaga 5	Promemorians lagförslag.....	116
Bilaga 6	Förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig över promemorian	128

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till
1. lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informations-
system,

2. lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige
enligt en europeisk arresteringsorder,

3. lag om ändring i utlänningslagen (2005:716),

4. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

dels att nuvarande 12 och 13 §§ ska betecknas 15 och 16 §§,

dels att 1–5 och 9–11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före nuvarande 12 och 13 §§ ska sättas närmast före 15 respektive 16 §§,

dels att det i lagen ska införas fem nya paragrafer, 3 a §, 12–14 och 17 §§ samt närmast före 12 och 17 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Rikspolisstyrelsen *skall* med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som *skall* vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). Registret *skall* vara anslutet till den centrala enheten i SIS. Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av *personuppgifterna i registret*.

Registret *skall* vara ett hjälpmedel för *de stater som sägs* i andra stycket att göra de framställningar som avses i 3 §, för att främja samarbete som avser polisiära och rättsliga frågor *samt frågor om inresa och uppehållstillstånd*.

Föreslagen lydelse

1 §

Rikspolisstyrelsen *ska* med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som *ska* vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). *Rikspolisstyrelsen ska också behandla tilläggsinformation enligt 12 §.*

Registret *ska* vara anslutet till den centrala enheten i SIS. Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av *personuppgifter som myndigheten utför enligt denna lag.*

2 §

Registret *ska* vara ett hjälpmedel för *sådana stater som anges* i andra stycket att göra de framställningar som avses i 3 §, för att främja samarbete som avser polisiära och rättsliga frågor. *Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II-förord-*

ningen) framgår att registret också ska vara ett hjälpmedel för att göra framställningar som avser vissa frågor om inresa och uppehållstillstånd.

Det samarbete som avses i första stycket bedrivs mellan de stater (Schengenstaterna) som har tillträtt eller anslutit sig till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, som har slutit avtal om samarbete enligt konventionen med dessa stater eller med Europeiska unionens råd, eller som efter beslut av Europeiska unionens råd helt eller delvis tillämpar konventionens bestämmelser.

3 §¹

Registret *skall* innehålla framställningar om

1. omhändertagande av en person som efterlysts för överlämnande eller utlämning,

2. *att en person skall nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna (spärrlista),*

3. lämnande av uppgift om uppehållsort för en person som har anmälts försvunnen,

4. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till dennes eller någon annans säkerhet,

5. lämnande av uppgift om uppehållsort för *en person som har förelagts att inställa sig för att höras vid domstolsförhandling i brottmål, eller som skall dömas till påföljd för brott eller som skall inställa sig för verkställighet av frihetsberövande,*

6. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder, och

7. omhändertagande eller annan åtgärd beträffande fordon eller föremål som har efterlysts för att tas i beslag eller för att användas som bevismaterial vid en rättegång i brottmål.

Registret *ska* innehålla framställningar om

1. omhändertagande av en person som *har* efterlysts för överlämnande eller utlämning,

2. lämnande av uppgift om uppehållsort för en person som har anmälts försvunnen,

3. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till dennes eller någon annans säkerhet,

4. lämnande av uppgift om uppehållsort för

– *en person som har förelagts att inställa sig för att höras vid domstolsförhandling i brottmål,*

– *en åtalad person som ska delges handlingar inom ramen för ett brottmålsförfarande, eller*

– *en person som ska inställa sig för verkställighet av frihetsberövande påföljd,*

5. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder, och

6. omhändertagande eller annan åtgärd beträffande fordon eller föremål som har efterlysts för att tas i beslag eller för att användas som bevismaterial vid en rättegång i brottmål.

Det som anges i första stycket 4

¹ Senaste lydelse 2003:1170.

om den som är åtalad ska också gälla den som ska delges ett föreläggande av ordningsbot eller ett strafföreläggande.

I SIS II-förordningen finns bestämmelser om att registret även ska innehålla framställningar om att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna.

3 a §

Kan en person, om vilken uppgifter har registrerats enligt 3 §, förväxlas med en person vars identitet har missbrukats, ska registreringen kompletteras med uppgifter om den andra personen.

Registrering av uppgifter enligt första stycket får ske endast om den som de kompletterande uppgifterna avser har lämnat sitt samtycke.

Personuppgifter som får föras in i registret

Uppgifter som får registreras när det gäller framställningar som rör personer

4 §

I registret får endast förekomma följande personuppgifter:

1. efternamn och tilltalsnamn samt separat registrering av annat namn som personen använder,

2. särskilda bestående fysiska kännetecken,

3. andra förnamns initialbokstav,

4. födelsedatum och födelseort,

5. kön,

6. medborgarskap,

7. om personen är beväpnad,

8. om personen kan tillgripa våld,

9. syftet med framställningen, samt

När det gäller framställningar som rör personer får endast följande uppgifter registreras:

1. efternamn, förnamn, tidigare använda namn, namn vid födseln och annat namn som personen använder,

3. fotografier och fingeravtryck,

7. om personen är beväpnad eller kan tillgripa våld,

8. om personen har avvikit från en inrättning där han eller hon med stöd av lag har varit berövad friheten,

9. syftet med framställningen,

10. begärd åtgärd.

Därutöver får det i registret förekomma uppgifter om verkställighetsförbud i Sverige med anledning av framställningar från andra Schengenstater.

10. begärd åtgärd,

11. om en förvunnen person behöver omhändertas eller inte,

12. den myndighet som har lagt in registreringen,

13. en hänvisning till det beslut som har föranlett registreringen,

14. typ av brott som avses i framställningen, samt

15. övriga uppgifter som ska anges i en europeisk arresteringsorder.

Därutöver får det i registret, om det behövs, förekomma länkar till andra registreringar i registret, och uppgifter om verkställighetsförbud i Sverige med anledning av framställningar från andra Schengenstater.

En person får bli föremål för registrering endast om uppgifter om efternamn, förnamn, kön, begärd åtgärd och, i förekommande fall, en hänvisning till det beslut som har föranlett registreringen, kan registreras om honom eller henne. Övriga uppgifter enligt första stycket ska registreras om de finns tillgängliga.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast avse sådana uppgifter om personen som anges i första stycket 1–6 samt uppgifter om nummer och datum för personens identitetshandling.

5 §

Registret *skall* endast innehålla uppgifter som har behandlats av behöriga myndigheter i Schengenstaterna, i enlighet med respektive stats nationella lagstiftning.

Rikspolisstyrelsen får *registrera* uppgifter i *SIS* endast om behandling av motsvarande slag av uppgifter är tillåten enligt personuppgiftslagen (1998:204), polisdatalagen (1998:622) eller annan svensk författning.

Registret *ska* endast innehålla uppgifter som har behandlats av behöriga myndigheter i Schengenstaterna, i enlighet med respektive stats nationella lagstiftning.

Rikspolisstyrelsen får *föra in* uppgifter i *registret* endast om behandling av motsvarande slag av uppgifter är tillåten enligt personuppgiftslagen (1998:204), polisdatalagen (1998:622) eller annan svensk författning.

Uppgifter ur registret *skall* lämnas ut om det begärs av

1. *polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket när de utför gränskontroller eller bistår i sådan verksamhet,*

2. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket och Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, *samt*

3. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering

Uppgifter ur registret *ska* lämnas ut om det begärs av

1. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket eller Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, *eller*

2. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

I SIS II-förordningen finns särskilda bestämmelser om utlämnande av uppgifter ur registret till myndigheter som ansvarar för identifiering av tredjelandsmedborgare i samband med gränskontroller och andra kontroller. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, finns bestämmelser som innebär att en sådan enhet ska ha direktåtkomst till registret.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast lämnas ut till en myndighet

1. *som har rätt att få ut uppgifter om den registrering enligt 3 § som de kompletterande uppgifterna avser, och*

2. *som behöver uppgifterna för att undvika en felaktig identifiering.*

Regeringen meddelar föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering

² Senaste lydelse 2006:345.

och uppehållstillstånd *skall* ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 2 (spärllista) och att den myndighet som ansvarar för utfärdande av registreringsbevis för fordon *skall* ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 7.

Regeringen får också meddela föreskrifter om att myndigheter får ha direktåtkomst till registret.

och uppehållstillstånd *ska* ha tillgång till uppgifter som avses i 3 § tredje stycket.

Regeringen meddelar också föreskrifter om att de myndigheter som nämns i första och fjärde stycket får ha direktåtkomst till registret.

10 §

En myndighet får inte överföra eller göra en uppgift som behandlas i registret tillgänglig för ett tredjeland eller en internationell organisation.

En svensk myndighet får inte utnyttja en uppgift ur registret för något annat syfte än det som den registrerande staten har angett vid registreringen. Om den registrerande staten har lämnat sitt samtycke, får dock en svensk myndighet använda uppgiften för något annat ändamål som avses i 3 §.

En myndighet får inte heller i övrigt använda en uppgift i registret för något annat syfte än det som den registrerande staten har angett vid registreringen, om inte den staten har lämnat sitt samtycke.

Uppgifter som har registrerats om en sådan person som avses i 3 a § får endast användas i syfte att skilja personen från en person som har registrerats med stöd av 3 § eller för att den person vars identitet har missbrukats ska kunna styrka sin identitet.

Fotografier och fingeravtryck får endast användas för att fastställa identiteten hos en person som har påträffats i registret efter en sökning på uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken eller skiljetecken.

11 §

Gallring i registret skall ske av uppgifter som har registrerats av Rikspolisstyrelsen, om de

Uppgifter som Rikspolisstyrelsen har fört in i registret får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med registreringen. Sådana

1. avser en personefterlysning enligt 3 § 6, senast ett år efter registreringen,

2. avser en personefterlysning i annat fall än som avses i 1, senast tre år efter registreringen,

3. avser *motorfordon, släpvagnar eller husvagnar*, senast tre år efter registreringen,

4. avser *utfärdade legitimationshandlingar eller registrerade sedlar*, senast fem år efter registreringen, *samt*

5. är av annat slag än de som sägs i 1–4, senast tio år efter registreringen.

Rikspolisstyrelsen får dock *beträffande uppgifter enligt första stycket 1 och 2*, innan den tid som sägs i första stycket har löpt ut, besluta att *efterlysningen skall* stå kvar i registret om det är nödvändigt för syftet med registreringen.

uppgifter ska gallras om de

1. avser en personefterlysning enligt 3 § 5, senast ett år efter registreringen,

3. avser *ett föremål som har efterlysts enligt 3 § 5*, senast fem år efter registreringen, *samt*

4. avser *ett föremål som har efterlysts enligt 3 § 6*, senast tio år efter registreringen.

Rikspolisstyrelsen får dock, innan den tid som *anges* i första stycket har löpt ut, besluta att *en uppgift ska* stå kvar i registret om det är nödvändigt för syftet med registreringen. *Ett sådant beslut ska framgå av registret. Om uppgifter står kvar med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras eller frågan om bevarande prövas på nytt senast vid utgången av de tidsfrister som anges i första stycket. I sådana fall ska tidsfristen anses löpa från dagen för beslutet.*

Uppgifter som har registrerats med stöd av 3 a § ska gallras samtidigt som uppgifterna i den registrering enligt 3 § som de hänför sig till. Uppgifterna ska gallras tidigare om den person som de avser begär det.

Tilläggsinformation

12 §

Tilläggsinformation är information som inte ska registreras i SIS men som hänför sig till registreringar i SIS och som med hjälp av automatiserad behandling utbyts mellan Schengenstaterna i samband med att de lägger in en registrering, får en träff, när en

åtgärd inte kan vidtas eller när kontroller ska utföras.

13 §

Tilläggsinformation får endast användas för det syfte för vilket den överlämnades.

14 §

Om tilläggsinformationen utgörs av personuppgifter som Rikspolisstyrelsen har tagit emot från en annan stat, får den bevaras endast under så lång tid som behövs för att uppnå det syfte den mottogs för. Den får aldrig bevaras längre än ett år efter det att de uppgifter i SIS som den avser har gallrats.

Överklagande

17 §

Rikspolisstyrelsens beslut enligt 15 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.
 2. Äldre bestämmelser får fortsätta att tillämpas på uppgifter som redan finns i registret, dock längst tre år efter ikraftträdandet. Om en uppgift ändras eller nya uppgifter förs in i registret efter ikraftträdandet ska dock de nya bestämmelserna tillämpas på den framställning som uppgifterna hör till. Detsamma gäller om en person eller ett föremål påträffas, som det fanns uppgifter om i registret när denna lag trädde i kraft.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

2 §³

En arresteringsorder *skall* vara skriven på svenska, danska, norska eller engelska eller vara åtföljd av en översättning till något av dessa språk, *samt* i övrigt till form och innehåll vara sådan som anges i 1 kap. 4 §.

En efterlysning som är registrerad i SIS eller i ett annat system för eftersökning av personer och som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen, *skall* jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds.

En arresteringsorder *ska* vara skriven på svenska, danska, norska eller engelska eller vara åtföljd av en översättning till något av dessa språk, *och* i övrigt till form och innehåll vara sådan som anges i 1 kap. 4 §.

En efterlysning som är registrerad i SIS, *utan att åtföljas av en kopia av arresteringsordern*, eller i ett annat system för eftersökning av personer och som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen, *ska* jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

³ Senaste lydelse 2006:348.

2.3 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 5 § utlänningslagen (2005:716) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

5 §

Uppehållstillstånd får återkallas för en utlänning som har registrerats på den spärrlista som avses i 3 § 2 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem, om det finns tillräckliga skäl för en återkallelse.

Uppehållstillstånd får återkallas för en utlänning *om vilken uppgifter* har registrerats i *det register som avses i 1 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem*, om det finns tillräckliga skäl för en återkallelse.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2.4 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Häri genom föreskrivs att 18 kap. 17 § och 37 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

17 §

Sekretess gäller för uppgift i verksamhet som avser rättsligt samarbete på begäran av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, för uppgift som hänför sig till en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål eller en angelägenhet som angår tvångsmedel, om det kan antas att det varit en förutsättning för den andra statens eller den mellanfolkliga domstolens begäran att uppgiften inte skulle röjas.

Motsvarande sekretess gäller hos en polismyndighet, en åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket och Kustbevakningen för uppgift i en angelägenhet som avses i 3 § 1 och 6 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Motsvarande sekretess gäller hos en polismyndighet, en åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket och Kustbevakningen för uppgift i en angelägenhet som avses i 3 § 1 och 5 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

37 kap.

6 §

Sekretess gäller hos en polismyndighet, en åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men och uppgiften förekommer i en angelägenhet som avser en framställning enligt 3 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem om

Sekretess gäller hos en polismyndighet, en åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men och uppgiften förekommer i en angelägenhet som avser en framställning i det register som avses i 1 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem om

1. omhändertagande av en person som har efterlysts för överlämnande eller utlämning,

2. att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna (*spärri lista*),

2. att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna,

3. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till dennes eller någon annans säkerhet, eller

4. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder.

Sekretess gäller hos en myndighet som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i en angelägenhet som avser en sådan framställning som avses i första stycket 2 under samma förutsättningar som anges i första stycket.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

3 Ärendet och dess beredning

Kommissionen presenterade under år 2005 förslag på tre rättsakter som ska utgöra den rättsliga grunden för ”den andra generationen av Schengens informationssystem”. Förslagen omfattade dels ett rådsbeslut för tredjepelarfrågor, dels två förordningar för förstapelarfrågor.

I oktober 2006 träffades en politisk överenskommelse om utkastet till rådsbeslut. I samband med det lämnade Sverige en parlamentarisk granskningsreservation. Den 25 oktober 2006 godkände Europaparlamentet utkastet. I propositionen Godkännande av utkast till rådets beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) föreslog regeringen att riksdagen skulle godkänna utkastet till rådsbeslut (prop. 2006/07:33). Några lagförslag presenterades inte. Däremot lämnades i anslutning till genomgången av innehållet i rådsbeslutet en beskrivning av på vilka sätt beslutet bedömdes kräva lagändringar. Riksdagen biföll utskottets betänkande om att tillstyrka regeringens förslag den 21 februari 2007 (bet. 2006/07:JuU3, rskr. 2006/07:95, prot. 2006/07:64) och godkände därigenom utkastet till rådsbeslut. Därefter hävde Sverige sin parlamentariska granskningsreservation. Utkastet till rådsbeslut antogs av rådet den 12 juni 2007. Rådsbeslutet i dess lydelse på svenska finns i *bilaga 1*. Förordningarna i dessas lydelse på svenska finns i *bilagorna 2 och 3*. Det bör noteras att utkastet till rådsbeslut efter regeringens godkännandeproposition genomgick en revidering i fråga om numreringen av artiklarna innan det antogs av rådet. Artikelnumreringen i det utkast till rådsbeslut som togs in som bilaga till den propositionen överensstämmer därför inte med artikelnumreringen i det slutligt antagna beslutet som bifogas denna lagrådsremiss. Enligt rådsbeslutet ska rådet fastställa en tidpunkt då beslutet ska börja tillämpas. Något sådant beslut har ännu inte fattats.

Inom Regeringskansliet (Justitiedepartementet) har därefter promemorian SIS II – en andra generation av Schengens informationssystem utarbetats (Ds 2008:81). Promemorian innehåller förslag till de författningsändringar som föranleds av alla de tre rättsakter som utgörs av SIS II, dvs. förutom rådsbeslutet även de två förordningarna. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4* och dess lagförslag i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2008/4872/PO). Promemorians lagförslag behandlas i denna lagrådsremiss.

4 Nuvarande förhållanden och bakgrund

4.1 Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll

Den fria rörligheten för personer är, tillsammans med den fria rörligheten för varor, tjänster och kapital, en av grundstenarna i EG:s regelverk för den inre marknaden. Den fria rörligheten för personer har i huvudsak

förverkligats för den gemensamma arbetsmarknaden med fri etableringsrätt och erkännande av utbildningar m.m.

I syfte att påskynda förverkligandet av den fria rörligheten för personer ingick Frankrike, Tyskland och Beneluxstaterna år 1985 ett avtal om att successivt avveckla personkontrollerna vid de gemensamma gränserna och att utveckla det polisiära och rättsliga samarbetet mellan staterna. Avtalet, som är ett separat mellanstatligt avtal utanför EG, ingicks i gränsorten Schengen i Luxemburg och går därför under benämningen Schengenavtalet.

År 1990 undertecknades tillämpningskonventionen till Schengenavtalet med bestämmelser om dels praktiska åtgärder för att genomföra avvecklingen av personkontrollerna vid de inre gränserna, dels övriga samsamarbetsåtgärder. Det är denna tillämpningskonvention, kallad Schengenkonventionen, som innehåller de viktigaste reglerna för samarbetet. Schengenkonventionen började i mars 1995 tillämpas av sju av de EU-stater som då hade anslutit sig till Schengenavtalet. Dessa var, förutom grundarstaterna, Spanien och Portugal. Därmed upphörde gränskontrollerna mellan dessa stater. I december 1996 anslöt sig Sverige, Finland och Danmark. Sverige deltog därefter i Schengensamarbetets beredningsorgan och beslutande organ och är sedan den 25 mars 2001 anslutet fullt ut till samarbetet.

Norge och Island undertecknade år 1996 ett anslutningsavtal för Schengensamarbetet. År 1997 och 1998 anslöt sig Italien och Österrike och år 2000 även Grekland. Schweiz undertecknade ett associationsavtal år 2004.

EU:s regelverk har bitvis tagit över Schengenkonventionens bestämmelser. Det gäller t.ex. bestämmelserna om fri rörlighet för varor. Detta ligger i linje med att Schengenkonventionen endast ska tillämpas i den utsträckning den är förenlig med gemenskapsrätten. I samband med Amsterdamfördragets ikraftträdande den 1 maj 1999 införlivades Schengenregelverket med EU-rätten. Det innebär att samarbetet numera äger rum i den vanliga EU-strukturen, dvs. under medverkan av EU:s institutioner enligt de regler som gäller enligt fördragen. Schengenstaterna har alltså fortsatt sitt samarbete på de områden som Schengenregelverket omfattar i form av ett närmare samarbete inom EU:s institutionella och rättsliga ramar. Schengenregelverket är från och med detta uppdelat och hänförs till relevanta bestämmelser i första och tredje pelaren. Detta skedde i enlighet med de bestämmelser som anges i det s.k. Schengenprotokollet som finns fogat till Amsterdamfördraget (se prop. 1997/98:58 s. 129 f.).

En målsättning med Schengenavtalet är att avskaffa personkontroller vid de gemensamma inre gränserna. Avtalet innehåller dels bestämmelser som ska främja den fria rörligheten för personer mellan Schengenstaterna, dels bestämmelser om vissa s.k. kompensatoriska åtgärder, dvs. åtgärder i syfte att stärka kampen mot sådan internationell kriminalitet och olaglig invandring som kan bli en oönskad bieffekt av den fria rörligheten.

Schengenkonventionen innehåller bestämmelser om praktiska åtgärder för att fullt ut uppnå Schengenavtalets syfte. Bestämmelserna, som gäller bl.a. polissamarbete, rättsligt samarbete, dataskydd, samarbete om narkotikabekämpning, harmoniserad viseringspolitik och enhetliga yttre

gränskontroller, är föremål för förändring genom beslut som fattas i rådet.

Det samlade Schengenregelverket omfattar Schengenavtalet från år 1985, Schengenkonventionen från år 1990 (Schengenkonventionen) och senare fattade rådsbeslut om utveckling av dessa bestämmelser.

4.2 Schengens informationssystem

Schengens informationssystem (SIS) är ett datasystem som fungerar som ett efterlysningshjälpmedel och, i viss mån, även som ett spaningshjälpmedel. I SIS kan varje Schengenstat föra in uppgifter om personer och om fordon eller andra föremål som är efterlysta eller på annat sätt eftersökta och samtidigt begära att en viss åtgärd ska vidtas om personen eller föremålet påträffas vid en gränskontroll eller i en annan Schengenstat. Bestämmelserna i Schengenkonventionen om SIS (avdelning IV) reglerar uttömmande vilka åtgärder som kan begäras genom SIS. Det kan vara fråga om att begära att en person som misstänks för brott ska gripas och omhändertas, att uppgifter ska lämnas om var en försvunnen person befinner sig eller att uppgifter ska lämnas om var ett föremål som ska beslagtas har påträffats.

Schengenkonventionen innebär inte någon skyldighet för medlemsstaterna att vidta de åtgärder som en annan stat har begärt. Vilka åtgärder som ska vidtas vid en träff i SIS styrs i stället av den nationella rätten i den medlemsstat på vars territorium en efterlyst person eller ett efterlyst föremål påträffas. En stat som anser att en åtgärd som har begärts genom SIS inte lagligen kan genomföras på dess territorium har möjlighet att redan när registreringen införs i SIS underrätta den stat som har registrerat en framställning om att åtgärden inte kommer att vidtas.

Tekniskt sett består SIS dels av en nationell enhet, som är ett nationellt register för varje Schengenstat (det s.k. N.SIS), dels en central teknisk stödfunktion (det s.k. C.SIS). Med hjälp av den tekniska stödfunktionen innehåller varje Schengenstats nationella register uppgifter som är identiska med uppgifterna i de andra staternas nationella register. Varje Schengenstat använder sitt nationella register för att lägga in framställningar om åtgärder och för att söka i SIS.

SIS kan sägas utgöra ett verktyg för att kompensera det borttagande av gränskontrollen som Schengenkonventionen innebär. Syftet är att underlätta det praktiska samarbetet mellan Schengenstaterna, t.ex. när det gäller ömsesidig rättslig hjälp och utlämning. I varje Schengenstat finns ett Sirenekontor. Sirene är en förkortning av Supplementary Information Request at National Entries. Sirenekontoren ansvarar för registreringarna i SIS och lämnar därutöver kompletterande information, s.k. tilläggsinformation, till varandra. Tilläggsinformation är information som hänförs till registreringar i SIS, men som inte registreras i SIS utan enbart i medlemsstaternas andra nationella register. Sådan information skickas från Sirenekontoret i en stat till övriga medlemsstaters Sirenekontor, t.ex. i samband med att en ny framställning registreras i SIS. Sirenekontoret i den stat på vars territorium en träff uppstår, dvs. där en eftersökt person eller ett föremål påträffas, utbyter också tilläggsinformation med Sirenekontoret i den stat som har registrerat den framställning som träffen

avser. Tilläggsinformationen kan t.ex. utgöras av uppgifter om vilket brott en efterlyst person är misstänkt för eller om att en person som är efterlyst som försvunnen behöver omhändertas. Den typen av information är nödvändig för att det ska kunna fattas korrekta beslut om vilka åtgärder som ska vidtas vid en träff.

I Sverige regleras användandet av SIS huvudsakligen i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem och förordningen (2000:836) om Schengens informationssystem. Anslutande bestämmelser finns även i andra författningar, bl.a. i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

4.3 Schengenkonventionens bestämmelser om SIS ersätts av EG-rättsakter

Schengens informationssystem (SIS) regleras för närvarande av Schengenkonventionen. Under år 2005 presenterade kommissionen tre förslag till rättsakter som tillsammans ska utgöra den rättsliga grunden för ”den andra generationen av SIS”, benämnt SIS II. De föreslagna rättsakterna är avsedda att ersätta de bestämmelser i konventionen som rör SIS. Ett grundläggande motiv till förslagen var att det nuvarande systemet har ansetts vara tekniskt föråldrat och inte ha den kapacitet som krävs.

SIS rör både den första och den tredje pelaren inom EU, dvs. gränskontroll och immigrationskontroll respektive polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Kommissionens förslag omfattade därför två typer av rättsakter, dels två förordningar för förstapelarfrågorna, dels ett rådsbeslut för tredjapelarfrågorna.

4.4 Rådsbeslutet

Rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) är avsett att ersätta den nuvarande konventionens bestämmelser om Schengens informationssystem, dvs. artiklarna 64 samt 92–102 och 103–119, när det gäller tredjapelarfrågor. Det ska också ersätta den verkställande kommitténs beslut och förklaringar som kompletterar Schengenkonventionens bestämmelser om Schengens informationssystem.

I avsnitt 5 övervägs behovet av och lämnas förslag till lagändringar med anledning av rådsbeslutet.

4.5 Förordningarna

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (i denna lagrådsremiss kallad SIS II-förordningen) ska, för aspekter som omfattas av EU-fördraget, ersätta den nuvarande konventionens bestämmelser om Schengens

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon ska ersätta artikel 102a i Schengenkonventionen.

Europaparlamentet godkände förordningarna den 25 oktober 2006. De ska börja tillämpas samtidigt med rådsbeslutet.

Till skillnad från ett rådsbeslut ska en EG-förordning inte genomföras i nationell rätt. I den mån nationella bestämmelser reglerar samma förhållanden som en EG-förordning men står i strid med, eller kan tolkas annorlunda än bestämmelserna i förordningen, bör de upphävas eller ändras. En EG-förordning kan också ge upphov till kompletterande bestämmelser i nationell rätt.

I avsnitt 6 övervägs behovet av och lämnas förslag till lagändringar med anledning av EG-förordningarna.

5 Rådsbeslutet

5.1 Sammanfattning av rådsbeslutet

Rådsbeslutets första tre kapitel innehåller allmänna bestämmelser om SIS II och om fördelningen av ansvaret mellan å ena sidan den centrala förvaltningsmyndighet inom EU som ska inrättas och å andra sidan Schengenstaterna. Där regleras bl.a. vad staterna är skyldiga att genomföra, t.ex. att inrätta ett nationellt SIS II-system med en ansvarig nationell myndighet. I dessa delar innebär rådsbeslutet begränsade förändringar i förhållande till vad som gäller i sak enligt Schengenkonventionen.

I kapitel IV regleras vilka kategorier av uppgifter som SIS II får innehålla, nämligen vissa uppgifter om personer och uppgifter om vissa typer av föremål. I denna del av rådsbeslutet återfinns flera av de nyheter som rådsbeslutet innebär. Här finns bl.a. en bestämmelse som innebär att vissa uppgifter måste finnas för att en framställning om en person ska få registreras och bestämmelser som gör det möjligt att registrera fotografier och fingeravtryck. Vidare finns bestämmelser om under vilka förutsättningar s.k. flaggning är tillåten. Med flaggning avses att en medlemsstat begär att en framställning om en åtgärd som har registrerats av en annan medlemsstat ska förses med en uppgift om att åtgärden inte kan verkställas på dess territorium.

Kapitel V–IX innehåller särskilda bestämmelser om de olika typer av framställningar som får registreras och om vilka uppgifter som får registreras för var och en av dem. Också här återfinns en del betydelsefulla nyheter i sak i förhållande till Schengenkonventionen. När det gäller registreringar av framställningar om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas föreskriver rådsbeslutet till skillnad från Scheng-

enkonventionen att en kopia av en europeisk arresteringsorder ska läggas in i registret. När det gäller registreringar av framställningar som rör försvunna personer införs en skyldighet att registrera uppgifter om huruvida personen behöver omhändertas eller inte. Bestämmelserna om registreringar som avser personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande skiljer sig från bestämmelserna i Schengenkonventionen genom att antalet personkategorier utökas något. Även antalet kategorier av föremål som får registreras i SIS utökas genom rådsbeslutet.

Kapitel X reglerar vem som ska ha rätt att få ut uppgifter ur registret och när gallring ska ske. Kapitel XI och kapitel XII innehåller bestämmelser om uppgiftsbehandling och om skydd av personuppgifter. Även i dessa delar genomförs förändringar i förhållande till nuvarande reglering. Det införs bl.a. bestämmelser som ska göra det möjligt att undvika personförväxlingar och förbud mot att överföra uppgifter till tredjeland. Bestämmelserna om skadestånd i kapitel XIII överensstämmer i huvudsak med de som gäller för närvarande. Däremot ställer rådsbeslutet till skillnad från Schengenkonvention krav på att det i nationell rätt ska finnas sanktioner mot missbruk av uppgifter i SIS och mot utbyte av tilläggsinformation i strid med rådsbeslutet.

Kapitel XIV innehåller slutbestämmelser. Enligt artikel 71 träder beslutet i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Beslutet offentliggjordes på detta sätt den 7 augusti 2007 och har alltså trätt i kraft. Enligt samma artikel ska rådet fastställa när beslutet ska börja tillämpas. Något sådant beslut har ännu inte fattats. I de följande avsnitten i detta kapitel redovisas överväganden och bedömningar av i vilka avseenden genomförandet av rådsbeslutet kräver lagändringar för svensk del. I förekommande fall lämnas förslag till lagändringar.

5.2 Allmänna bestämmelser om SIS

Regeringens bedömning: Med undantag för bestämmelserna om tilläggsinformation (se avsnitt 5.9.2) krävs inga lagändringar för att genomföra bestämmelserna i kapitel I–III i rådsbeslutet. De avslutande bestämmelserna i kapitel XIV om övervakning, statistik och föreskrivande kommitté kräver inga författningsändringar.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer med promemorians bedömning eller lämnar den utan invändningar.

Skälen för regeringens bedömning: De allmänna bestämmelserna i rådsbeslutets tre första kapitel innebär till övervägande del inte några nyheter i sak jämfört vad som gäller enligt Schengenkonventionen. I de delar det är fråga om nya bestämmelser kan syftet huvudsakligen sägas vara att reglera en ordning som redan tillämpas inom Schengensystemet men för vilken regler saknas i Schengenkonventionen. Det gäller t.ex. regler som rör tilläggsinformation (*artiklarna 3, 7.2, 8, 10.2 och 11*). Behovet av författningsändringar när det gäller rådsbeslutets bestämmel-

ser om tilläggsinformation analyseras i ett särskilt avsnitt i denna lagrådsremiss (se avsnitt 5.9).

Bestämmelserna i kapitel I om ändamålet med SIS och systemets uppbyggnad på central och nationell nivå samt om kostnader (*artiklarna 1–5*) motsvarar i sak artiklarna 92 och 93 samt 119 i Schengenkonventionen. I lagen om Schengens informationssystem finns redan bestämmelser som beskriver ändamålet med SIS och dess uppdelning på central och nationell nivå (1 och 2 §§). Regeringen gör därför bedömningen att rådsbeslutets bestämmelser i dessa avseenden inte bör föranleda några lagändringar.

När det gäller kapitel II i rådsbeslut gör regeringen följande bedömningar.

De bestämmelser i *artiklarna 6, 7.1, 7.3 och 9* som reglerar ansvaret för inrättandet och underhållet av nationella system motsvarar artikel 92 i Schengenkonventionen. Bestämmelserna innebär i sak inte något nytt. I 1 § lagen om Schengens informationssystem anges att Rikspolisstyrelsen ska föra det register som är den nationella delen av SIS och att detta ska vara anslutet till den centrala enheten. Där anges också att Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifterna i registret. Eftersom de nämnda bestämmelserna i rådsbeslutet inte innebär något nytt i sak, bör de enligt regeringen inte föranleda några författningsändringar.

Artikel 10.1 om säkerhetsåtgärder motsvaras i sak av artikel 118 i Schengenkonventionen. Artikel 10.1 innebär därutöver ett åtagande att fysiskt skydda uppgifter, bl.a. genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur. Enligt regeringens mening får Sverige genom de grundläggande kraven i personuppgiftslagen (1998:204) på åtgärder för att åstadkomma en lämplig säkerhetsnivå och de möjligheter som finns att meddela kompletterande föreskrifter i förordning eller myndighetsföreskrifter anses uppfylla de säkerhetskrav som rådsbeslutet uppställer. Inte heller i detta avseende bedöms rådsbeslutet kräva några lagändringar (jfr prop. 1999/2000:64 s. 148).

Artikel 11 om sekretess saknar direkt motsvarighet i Schengenkonventionen. I anslutning till att Schengenkonventionens regler genomfördes i svensk rätt konstaterades att konventionen inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse om sekretess till skydd för enskildas personliga förhållanden, men att konventionens strikta begränsningar när det gäller vilka myndigheter som ska ha tillgång till registret och reglerna om användningsbegränsning torde ha till syfte att även skydda uppgifter av hänsyn till den personliga integriteten (prop. 1999/2000:64 s. 144 f.). Av den anledningen togs i dåvarande 7 kap. 41 § sekretesslagen (1980:100), som nu motsvaras av 37 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), en särskild bestämmelse in som innebär att vissa uppgifter i SIS-registret och kompletterande information på Sirenekontoret om enskildas personliga förhållanden omfattas av sekretess, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men (se a. prop. s. 137 f.). Motiveringen till bestämmelsen var att i princip samma sekretesskydd bör gälla för uppgifter i SIS och hos Sirenekontoren som när uppgifter av samma slag förekommer i andra sammanhang (prop. s. 145). Avsikten med den särskilda bestämmelsen var att garantera sekretess för sådana uppgifter som inte

omfattades av redan befintliga sekretessbestämmelser. Bestämmelsen i 37 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen kommer att gälla även för nya uppgifter som registreras i SIS med stöd av de nya reglerna i rådsbeslutet. Med hänsyn till detta och till att artikel 11 hänvisar till nationell lagstiftning gör regeringen bedömningen att rådsbeslutet i denna del inte kräver några författningsändringar.

Bestämmelsen i *artikel 12* om skyldighet att, i syfte att kunna kontrollera behandlingen av uppgifter i SIS, i en nationell logg notera uppgifter om sökningar och utbyte av uppgifter i systemet (s.k. loggningsnoteringar eller loggningsuppgifter) har delvis sin motsvarighet i artikel 103 i Schengenkonventionen. Konventionen ställer dock inte några krav på att sökningar ska loggas. En annan skillnad är att enligt konventionen behöver endast i genomsnitt var tionde överföring loggas, medan rådsbeslutet ställer krav på att det ska finnas loggningsuppgifter för samtliga överföringar och sökningar som har skett i registret.

Det finns inga svenska bestämmelser som särskilt tar sikte på loggning av uppgifter om sökningar och överföringar av uppgifter i SIS. Skyldigheten att logga uppgifter i kontrollsyfte kan sägas utgöra ett led i uppfyllandet av de grundläggande skyldigheter som åligger Rikspolisstyrelsen som personuppgiftsansvarig när det gäller behandling och skydd av uppgifterna (jfr 9 och 31 §§ personuppgiftslagen). Närmast handlar det om att se till att det tekniska systemet fungerar på ett sådant sätt att det uppfyller rådsbeslutets krav när det gäller loggningsuppgifter. I den mån rådsbeslutet i dessa delar bedöms kräva reglering kan det ske på förordningsnivå.

Artikel 13 om skyldighet för medlemsstaterna att se till att varje myndighet som har rätt att få ut uppgifter ur systemet följer bestämmelserna i rådsbeslutet saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Den artikeln bedöms dock inte kräva någon författningsreglering.

Inte heller bestämmelserna i *artikel 14* om utbildning av personal kräver enligt regeringens mening någon särskild författningsreglering. Det får anses ligga i Rikspolisstyrelsens uppgift som personuppgiftsansvarig att se till att personer som ges tillgång till SIS har den utbildning som krävs (jfr 9 § personuppgiftslagen).

Bestämmelserna i kapitel III i rådsbeslutet saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Eftersom de uteslutande rör de centrala delarna av SIS, kräver de dock inte någon svensk författningsreglering. Inte heller bestämmelserna i kapitel XIV om övervakning och statistik samt om föreskrivande kommitté kräver någon svensk författningsreglering.

5.3 Registrering av uppgifter om personer i SIS

5.3.1 Fler typer av uppgifter får registreras i SIS

En av nyheterna i rådsbeslutet jämfört med vad som gäller enligt Schengenkonventionen är att beslutet tillåter registrering av fler typer av uppgifter om personer. Detta gäller generellt för alla typer av framställningar som rör personer. Det blir möjligt att registrera t.ex. fotografier och fingeravtryck. Därutöver innebär rådsbeslutet att det för vissa typer av framställningar blir möjligt att registrera även andra särskilt angivna

uppgifter. Ett exempel på det är att en kopia av en europeisk arresteringsorder ska registreras i samband med registrering av en framställning som avser en begäran om gripande för överlämnande. I de följande avsnitten behandlas behovet av lagändringar till följd av rådsbeslutets bestämmelser om registrering av uppgifter om personer (kapitel IV–VIII).

5.3.2 Allmänna bestämmelser om vilka uppgifter som får registreras

Regeringens förslag: Lagen om Schengens informationssystem ändras så att det blir möjligt att när det gäller framställningar om personer registrera uppgifter om

- samtliga nuvarande och tidigare namn,
- fotografier,
- fingeravtryck,
- huruvida personen har avvikit från en inrättning där han eller hon med stöd av lag har varit berövad friheten,
- den myndighet som har lagt in registreringen,
- hänvisning till det beslut som registreringen grundas på,
- typ av brott som framställningen avser, och
- länkar till andra registreringar i SIS.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: I *artikel 20* finns grundläggande bestämmelser om vilka uppgifter som får registreras i SIS. I förhållande till Schengenkonventionen innebär rådsbeslutet en utökning i detta avseende, bl.a. genom att fotografier och fingeravtryck samt s.k. länkar till andra registreringar får registreras. En länk gör det möjligt att vid en träff på en registrering samtidigt få fram annan registrerad relevant information. En registrering avseende ett barn som har efterlysts som försvunnet kan t.ex. länkas till en registrering avseende den person som har efterlysts för att gripas och överlämnas på grund av delaktighet i bortförandet av barnet.

Det som anges i artikel 20 har till stora delar sin motsvarighet i artiklarna 94.2 och 94.3 i Schengenkonventionen. Såväl konventionen som rådsbeslutet reglerar uttömmande vilka uppgifter som får registreras för uppgiftskategorin personer. Det saknas emellertid bestämmelser om vilka uppgifter som får registreras för uppgiftskategorin föremål. Artikel 20.3 i rådsbeslutet skiljer sig i dessa avseenden endast språkligt från artikel 94.3 i Schengenkonventionen. Även vid registrering av en framställning om ett föremål kan personuppgifter förekomma. Enligt regeringens mening bör det därför förtydligas att uppräknningen i 4 § lagen om Schengens informationssystem inte är uttömmande när det gäller vilka personuppgifter som får finnas i registret. Däremot är den – i enlighet med såväl Schengenkonventionen som rådsbeslutet – uttömmande när det gäller vilka uppgifter som får registreras vid en framställning om en person. Vissa av dessa uppgifter är inte

nödvändigtvis personuppgifter i personuppgiftslagens mening. Även detta bör tydliggöras i den svenska lagtexten.

I förhållande till Schengenkonventionen innebär rådsbeslutet den skillnaden att samtliga förnamn på registrerade personer får registreras (*artikel 20.3a*). Detta kräver en ändring av 4 § 3 lagen om Schengens informationssystem. Den i sak mest genomgripande förändringen av bestämmelsen i förhållande till Schengenkonventionen är dock att fler typer av uppgifter som rör en framställning om en person får registreras, bl.a. fotografier och fingeravtryck, uppgift om huruvida personen har rymt, länkar till andra registreringar som har lagts in i SIS, samt uppgift om typ av brott.

Det bör anmärkas att varken Schengenkonventionen eller rådsbeslutet innehåller några bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att registrera framställningar (även om artikel 23 i beslutet innehåller en bestämmelse med krav på att vissa uppgifter måste framgå av registret för det fall en framställning registreras). Detta hänger samman med att införandet av en registrering i SIS innebär en begäran om att övriga stater ska vidta en viss åtgärd om den eftersökta personen eller föremålet påträffas. Varje Schengenstat råder själv över vilka åtgärder som den i varje särskilt fall vill begära och därigenom vilka framställningar den själv lägger in i sin nationella enhet (se prop. 1997/98:42 s. 108). Utvidgningen av vilka typer av uppgifter som får registreras när det gäller framställningar om personer innebär därför inte någon skyldighet för medlemsstaterna att registrera nya uppgifter, t.ex. fotografier och fingeravtryck, om ett sådant förfarande inte är förenligt med nationell rätt.

Mot bakgrund av att syftet med SIS II är att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och öka effektiviteten i brottsbekämpningen framstår det som lämpligt att i svensk rätt införa bestämmelser som möjliggör att fotografier och fingeravtryck registreras i SIS. Eftersom 4 § lagen om Schengens informationssystem uttömmande reglerar vilka typer av uppgifter som får registreras i SIS när det gäller en framställning om en person, måste den paragrafen kompletteras om det ska bli möjligt att registrera alla de typer av uppgifter som rådsbeslutet tillåter. När det gäller länkar bör det anmärkas att skapandet av en länk mellan två befintliga registreringar innebär att en ny uppgift tillförs respektive registrering. Det innebär att även möjligheten att registrera länkar i SIS kräver en komplettering av nämnda paragraf.

5.3.3 Uppgifter som måste registreras vid registrering av uppgifter om personer

<p>Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem tas en bestämmelse in som innebär att en person får bli föremål för registrering endast om det finns vissa grundläggande uppgifter om personen och dessa registreras. Det ska också framgå att även övriga uppgifter om personen som finns tillgängliga och som får registreras ska registreras.</p>

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag, men har en något annorlunda formulerad lagtext.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar. Kammarrätten i Stockholm och Migrationsverket anför dock att det i 4 § i lagen om Schengens informationssystem bör införas ett förtydligande om att registrering får ske även om inte alla uppgifter som räknas upp i artikel 20.3a i rådsbeslutet finns tillgängliga.

Skälen för regeringens förslag: Enligt *artikel 23* förutsätter en registrering i SIS att ett visst minimum av uppgifter finns tillgängliga och läggs in i systemet. Om inte alla dessa uppgifter finns, får alltså någon registrering inte göras. De uppgifter som måste finnas är

– efternamn, förnamn, namn vid födseln och tidigare använda namn och eventuella alias (artikel 20.3 a),

– kön (artikel 20.3 d),

– begärt förfarande (artikel 20.3 l), samt

– i förekommande fall, en hänvisning till det beslut som ger upphov till registreringen (artikel 20.3 k).

Enligt artikeln gäller därutöver att alla andra uppgifter som räknas upp i artikel 20.3 ska registreras om de finns tillgängliga. Bestämmelsen saknar motsvarighet i Schengenkonventionen och kräver en motsvarande svensk reglering. Den genomförs lämpligen genom ett tillägg i 4 § lagen om Schengens informationssystem.

Som har uppmärksammats i promemorian har artikeln getts en utformning som kan förefalla innebära att registrering inte får ske om inte alla de angivna uppgifterna finns. Registrering skulle i så fall inte få ske om det exempelvis finns uppgifter om efternamn och förnamn men inte om ett tidigare använt namn eller ett alias. Med hänsyn till ändamålet med bestämmelsen framstår dock en sådan tolkning inte som rimlig. Artikeln bör därför enligt regeringens mening uppfattas på det sättet att en registrering ska kunna ske även om sådana uppgifter saknas. Kammarrätten i Stockholm och Migrationsverket anför att ett förtydligande i den föreslagna lagtexten bör göras i detta avseende. Regeringen, som instämmer i remisskritiken, föreslår därför en i förhållande till promemorian något reviderad författningstext i 4 § tredje stycket lagen om Schengens informationssystem.

5.3.4 Registrering av kompletterande uppgifter i vissa fall

Uppgifter om personer som är efterlysta för gripande för överlämnande eller utlämning

Regeringens förslag: Lagen om Schengens informationssystem ändras så att det blir möjligt att lägga in en kopia av en europeisk arresteringsorder i SIS. I lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder görs en följdändring med anledning av att SIS kommer att innehålla kopior av en europeisk arresteringsorder.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag. Dock har 4 § lagen om Schengens informationssystem och 4 kap. 2 § andra stycket lagen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder fått något annorlunda lydelse.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: I rådsbeslutets kapitel V (*artiklarna 26–31*) finns särskilda bestämmelser om registreringar om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas.

Artiklarna 26 och 27 i rådsbeslutet motsvarar i huvudsak artikel 95 i Schengenkonventionen. Den artikeln har genomförts genom 3 § 1 lagen om Schengens informationssystem, som anger att registret ska innehålla framställningar om omhändertagande av en person som har efterlysts för överlämnande eller utlämning. Till skillnad från Schengenkonventionen och den svenska lagstiftningen föreskriver dock rådsbeslutet att en kopia av en europeisk arresteringsorder, i förekommande fall, också ska läggas in i registret (artikel 27). Övergångsvis kommer det dock att förekomma efterlysningar i SIS som avser en europeisk arresteringsorder men som inte åtföljs av en sådan kopia.

Den nya ordningen med att en kopia av en europeisk arresteringsorder ska läggas in i SIS i samband med registreringen av en begäran om överlämnande syftar till att underlätta och effektivisera det praktiska rättsliga och polisiära samarbetet. Arresteringsordern och den information som finns där kommer därmed att finnas tillgänglig redan från början, precis som i de fall då en arresteringsorder eller utlämningsbegäran skickas direkt utan användning av SIS. Detta främjar bl.a. en korrekt bedömning av de frågor om tvångsmedelsanvändning beträffande den eftersökte som ska göras.

För att tillgodose kravet på att kopior av en europeisk arresteringsorder ska läggas in i SIS behöver nuvarande reglering kompletteras i flera avseenden; dels vad gäller registrering av ytterligare uppgifter, dels såvitt avser införandet av en specifik handling i registret. Lagen om Schengens informationssystem innehåller en uttömmande reglering av vilka uppgifter som får läggas in i registret när det gäller framställningar som rör personer (4 §). Eftersom artikel 27 innebär att fler uppgifter än de som nu tillåts ska föras in i registret, nämligen sådana som finns i en europeisk arresteringsorder, måste ett tillägg med den innebörden göras i 4 §. Rådsbeslutet föreskriver dock inte enbart att de nämnda uppgifterna ska finnas i registret utan också i vilken form de ska läggas in, nämligen genom att en kopia av den europeiska arresteringsorderns tillförs registret. I vilken form ett visst slag av uppgifter ska tillföras registret bör enligt regeringens mening inte regleras i lag utan på förordningsnivå.

Av *artikel 31.1* i rådsbeslutet följer vidare att en registrering i SIS enligt artikel 26 (efterlysningen) tillsammans med de uppgifter som registreras med stöd av artikel 27 (kopier av arresteringsordern) ska ha samma giltighet som en europeisk arresteringsorder. Det får betydelse för regleringen i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder som innehåller bestämmelser som rör framställningar kopplade till en europeisk arresteringsorder i SIS. Enligt 4 kap. 1 § första stycket i lagen får en arresteringsorder översändas genom SIS eller genom ett annat system för eftersökning av personer

som är misstänkta för brott. Den kopia av arresteringsordern som fortsättningsvis ska läggas in i SIS i samband med registreringen av en begäran om överlämnande ska anses utgöra en fullvärdig europeisk arresteringsorder som översänts i enlighet med detta lagrum. Någon ändring av den paragrafen är inte påkallad. De formkrav som anges i 4 kap. 2 § första stycket gäller även i dessa fall. Det bör anmärkas att rådsbeslutet ger utrymme för att registrera en efterlysning grundad på en europeisk arresteringsorder innan det finns en färdig arresteringsorder av vilken en kopia kan läggas in i registret. Så bör dock naturligtvis ske endast i undantagsfall.

I 4 kap. 2 § andra stycket nämnda lag föreskrivs att en efterlysning som är registrerad i SIS, eller i ett annat system för eftersökning av personer, och som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen, ska jämföras med en europeisk arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds. Avsikten med bestämmelsen är att handläggningen av ärendet ska kunna påbörjas redan med stöd av efterlysningen och på så sätt främja möjligheterna att kunna överlämna den eftersökte sedan arresteringsordern kommit in (prop. 2005/06:137 s. 25 och 29). Även om en kopia av arresteringsordern framgent ska finnas i SIS kommer det under en övergångstid att finnas efterlysningar som inte åtföljs av en sådan. Översändande genom andra system, t.ex. Interpol, kommer också att förekomma. Det finns därför behov av att behålla bestämmelsen i 4 kap. 2 § andra stycket, men den bör, såvitt avser SIS, begränsas till registreringar som inte innehåller en kopia av arresteringsordern.

Av 4 kap. 3 § följer att en utredning ska inledas när en arresteringsorder har skickats direkt till åklagaren om det då är känt att den eftersökte finns på en viss plats i Sverige, eller när det på annat sätt framkommer att den som eftersöks finns här i landet. Endast det faktum att en kopia av den europeiska arresteringsordern i framtiden kommer att finnas tillgänglig i SIS innebär alltså inte att ett ärende anses vara inlett i Sverige och att åklagaren är skyldig att inleda en utredning. En sådan skyldighet inträder först då det blir känt att den som eftersöks befinner sig på en viss plats i Sverige. Den nya ordningen påverkar därmed inte frågan om när ett arresteringsorderärende ska anses ha inletts i Sverige eller när skyldigheten att inleda en utredning inträder. Reglerna i 4 kap. 3 § behöver därmed inte ändras.

I detta sammanhang finns det även anledning att beröra de allmänna bestämmelserna i *artikel 24* om flaggning. Flaggning innebär att en medlemsstat får begära att en registrering i SIS åtföljs av ett meddelande om att verkställighet inte kommer att ske på dess territorium. En sådan möjlighet följer redan av Schengenkonventionen (artikel 94.4). När den konventionen genomfördes i svensk rätt, gjordes bedömningen att reglerna om flaggning inte krävde någon annan åtgärd än att det i lagen om Schengens informationssystem angavs att uppgifter om verkställighetsförbud får registreras. Rådsbeslutet innehåller i förhållande till Schengenkonventionen mer detaljerade bestämmelser om förutsättningarna för och förfarandet i samband med flaggning. I den mån dessa behöver författningsregleras kan det dock enligt regeringens mening ske genom förordningsbestämmelser.

Uppgifter om försvunna personer

Regeringens förslag: Lagen om Schengens informationssystem ändras för att möjliggöra registrering av uppgifter om huruvida en förvunnen person behöver omhändertas eller inte.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: *Artiklarna 32 och 33* i rådsbeslutet reglerar registrering av uppgifter om försvunna personer. Enligt artikel 32 kan en sådan registrering avse dels situationer då en förvunnen person behöver, som det uttrycks i rådsbeslutet, ställas under beskydd, dels fall då skälet för efterlysningen endast är att man vill få reda på var personen befinner sig. Med uttrycket att en person behöver ställas under beskydd torde närmast avses att personen behöver omhändertas för sin egen eller för någon annans skull.

När en förvunnen person har återfunnits, ska den medlemsstat som har lagt in registreringen underrättas om var personen finns (artikel 33). Om personen är myndig, får dock uppgifter inte lämnas ut utan hans eller hennes samtycke, utom mellan de behöriga myndigheterna. En uppgift om att en registrering har raderats på grund av att personen har påträffats får dock alltid lämnas till den som har anmält personen som förvunnen.

Bestämmelserna överensstämmer huvudsakligen med artikel 97 i Schengenkonventionen som har genomförts i svensk rätt genom 3 § 3 och 4 lagen om Schengens informationssystem. I förhållande till Schengenkonventionen innehåller rådsbeslutet två nyheter i sak, dels en skyldighet att anteckna i registret om en person behöver omhändertas eller inte, dels en uttrycklig möjlighet att underrätta den som har anmält en person som förvunnen om att personen har påträffats trots att huvudregeln är att samtycke krävs om personen är myndig.

Skyldigheten att anteckna i SIS om en förvunnen person behöver omhändertas eller inte bör enligt regeringens mening regleras i författning. Rådsbeslutet i denna del genomförs lämpligast genom en ändring i 4 § lagen om Schengens informationssystem som reglerar vilka uppgifter som får registreras i SIS när det gäller framställningar som rör personer.

Vad sedan gäller förbudet mot att utan samtycke lämna ut uppgifter om en förvunnen myndig person som har påträffats och det specifika undantag från kravet på samtycke som rådsbeslutet föreskriver kan följande sägas. Uppgiften att en person som finns registrerad i SIS som förvunnen har påträffats i Sverige torde normalt omfattas av sekretess enligt 37 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen. I ett enskilt fall är det dock möjligt att efter en prövning av sekretessen lämna ut sådana uppgifter till den som har anmält en person som förvunnen, nämligen om det står klart att det inte medför men för den enskilde eller någon närstående till honom eller henne. Regeringen gör därför bedömningen att någon lagändring i detta avseende inte är nödvändig.

När det gäller registreringar om försvunna personer finns det – liksom när det gäller registreringar om personer som är efterlysta för gripande för överlämnande eller utlämning – möjlighet att även registrera en flagga. Bestämmelser om förfarandet när det gäller flaggning kan i den

utsträckning det behövs enligt regeringens mening genomföras på förordningsnivå.

Uppgifter om personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande

Regeringens förslag: Lagen om Schengens informationssystem ändras så att det blir möjligt att registrera uppgifter om åtalade personer för ytterligare ändamål. Bestämmelsen utformas på ett sådant sätt att den blir tillämplig även på den som ska föreläggas en ordningsbot eller på den mot vilken ett strafföreläggande ska utfärdas.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Enligt *artikel 34* får uppgifter om vissa uppräknade personkategorier som söks för att delta i ett rättsligt förfarande eller för att verkställa ett frihetsberövande straff registreras i SIS i syfte att få reda på var personerna befinner sig. Artikelns motsvaras i sak väsentligen av artikel 98 i Schengenkonventionen, som har genomförts genom 3 § 5 lagen om Schengens informationssystem. I förhållande till Schengenkonventionen har dock tillämpningsområdet utvidgats något. Beträffande åtalade personer ska uppgifter inte endast kunna läggas in då någon kallats eller söks för att inställa sig i rätten utan även då någon ska delges övriga handlingar i samband med ett brottmålsförfarande. Lagen om Schengens informationssystem behöver därför kompletteras i detta avseende. Nytt är även att det i SIS får registreras uppgifter om dömda personer som ska delges domen. I sådana situationer bör det enligt regeringens mening vara möjligt att registrera uppgifter med stöd av bestämmelsen om registrering av uppgifter om åtalade personer. Därtill kommer att i Sverige delges inte brottmålsdomar på annat sätt än att de expedieras. Rådsbeslutet i denna del bör därför inte föranleda något ytterligare tillägg.

Ytterligare en ändring i förhållande till Schengenkonventionen har gjorts i rådsbeslutet i den bestämmelse som tar sikte på den som ska inställa sig för verkställighet av frihetsberövande (artikel 34.d). I Schengenkonventionen används uttrycket ”frihetsberövande” medan det i rådsbeslutet står ”frihetsberövande straff”. Frihetsberövande straff är ett mer begränsat begrepp som enligt brottsbalkens terminologi endast omfattar påföljden fängelse. Enligt regeringens mening är en lämplig avgränsning i 3 § lagen om Schengens informationssystem i stället ”frihetsberövande påföljd”. Detta torde stämma bäst överens med bestämmelsens avsikt och gör för svenskt vidkommande att även av allmän domstol i brottmålsdom utdömda frihetsberövande vårdpåföljder omfattas. Administrativa beslut om frihetsberövande vårdinsatser och frihetsberövanden under rättegång faller utanför tillämpningsområdet för denna bestämmelse. Dessa omfattas dock av den bestämmelse i 3 § lagen om Schengens informationssystem som tar sikte på tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till hans eller hennes eller någon annans säkerhet respektive bestämmelsen om personer som är efterlysta för överlämnande eller utlämning.

Varken Schengenkonventionen eller rådsbeslutet innehåller bestämmelser som uttryckligen tar sikte på den hantering av utdömande av påföljd som kan förekomma utanför domstol, för svenskt vidkommande genom föreläggande av ordningsbot eller genom strafföreläggande. De ändamål som ligger bakom såväl konventionen som rådsbeslutet talar dock enligt regeringens mening för att även sådana förfaranden ligger inom ramen för rådsbeslutets tillämpningsområde. Lagen om Schengens informationssystem bör därför utformas i enlighet med detta.

Uppgifter om personer som omfattas av dold övervakning eller särskild kontroll

Regeringens bedömning: Rådsbeslutets bestämmelser om vilka uppgifter som får föras in i SIS i samband med registrering av en framställning om en person som omfattas av dold övervakning eller särskild kontroll kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer med promemorians bedömning eller lämnar den utan invändningar.

Skälen för regeringens bedömning: *Artikel 36* reglerar registrering av uppgifter i SIS om personer eller fordon, fartyg, luftfartyg och containrar beträffande vilka det begärs att diskret kontroll (i lagen om Schengens informationssystem används uttrycket dold övervakning) eller särskild kontroll ska vidtas. Bestämmelsen överensstämmer i sak med Schengenkonventionen, med den språkliga skillnaden att uttrycket hemlig övervakning har ersatts med begreppet diskret kontroll. Lika lite som i Schengenkonventionen anges i rådsbeslutet vad en diskret kontroll närmare ska bestå i. I uttrycket ligger dock att det är fråga om en åtgärd som är dold för den person som berörs. I Sverige registreras en framställning om dold övervakning om det finns misstanke om synnerligen grov brottslighet. Med särskild kontroll avses längre gående kontroller där också användning av tvångsmedel kommer i fråga, t.ex. husrannsakan för att eftersöka föremål (se prop. 1999/2000:64 s. 123). I Sverige registreras inte framställningar om särskilda kontroller. Det har sin bakgrund i att en motsvarande utländsk begäran inte efterkoms av Sverige utan behandlas som en begäran om dold övervakning. Det krävs i stället en framställning om internationell rättslig hjälp i brottmål för att Sverige ska vidta särskilda kontrollåtgärder.

Vid Schengenkonventionens genomförande valdes uttrycket dold övervakning för det som i rådsbeslutet benämns diskret kontroll (3 § 6 lagen om Schengens informationssystem). Enligt regeringens mening finns det ingen anledning att göra någon lagändring på grund av den något ändrade språkliga avfattningen i rådsbeslutet. Någon lagändring i denna del är alltså inte nödvändig. Det får i det fortsatta författningsarbetet övervägas om den skyldighet att underrätta övriga medlemsstater om att en framställning avseende dold övervakning har registrerats som följer av *artikel 36.3* bör regleras på förordningsnivå.

Också i anslutning till registreringar som avser framställningar om diskreta eller särskilda kontroller avseende personer – liksom när det gäller registreringar om personer som är efterlysta för gripande för överlämnande eller utlämning och försvunna personer – finns det möjlighet att även registrera en flagga. Bestämmelser om förfarandet när det gäller flaggning kan i den utsträckning det behövs enligt regeringens mening genomföras på förordningsnivå.

Uppgifter om andra personer än den som avses med en registrering

Regeringens förslag: Lagen om Schengens informationssystem ändras så att det blir möjligt att registrera uppgifter om en annan person än den som avses med en registrering, om det behövs för att undvika förväxling av personer.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna i *artiklarna 50 och 51* om åtgärder vid identifieringsproblem saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Syftet med bestämmelserna är att undvika personförväxling. En möjlighet att registrera kompletterande uppgifter om personer i sådana situationer bör införas i svensk rätt. Eftersom lagen om Schengens informationssystem innehåller en uttömmande reglering av i vilka fall registrering av uppgifter i SIS får ske, bör rådsbeslutets bestämmelser genomföras genom nya bestämmelser i lagen.

5.4 Registrering av uppgifter om föremål i SIS

Regeringens bedömning: Rådsbeslutets bestämmelser om registrering av uppgifter om föremål i SIS kräver inte några lagändringar.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer med promemorians bedömning eller lämnar den utan invändningar.

Skälen för regeringens bedömning: Rådsbeslutets bestämmelser om registrering av uppgifter om föremål som omfattas av dold övervakning och särskild kontroll (*artiklarna 36 och 38*) stämmer i sak överens med Schengenkonventionen (artikel 99). I förhållande till Schengenkonventionen innebär rådsbeslutet att – förutom fordon – även fartyg, luftfartyg och containrar ska kunna registreras. Artikel 99 i Schengenkonventionen har genomförts i svensk rätt genom 3 § 6 lagen om Schengens informationssystem. Vilka kategorier av föremål som kan registreras vid sådana kontroller är dock inte närmare preciserat i lagen på det sätt som gäller för uppgifter om personer (4 §). Det anges endast att registret ska innehålla framställningar om dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder. Inte heller ett genomförande av rådsbeslutet kräver en sådan precisering. Någon lagändring i denna del är alltså inte nödvändig. Även när det

gäller registreringar som avser framställningar om dold övervakning eller särskild kontroll avseende föremål finns det möjlighet att registrera en flagga. Bestämmelser om förfarandet när det gäller flaggning kan i den utsträckning det behövs enligt regeringens mening genomföras på förordningsnivå.

Bestämmelsen i artikel 38 om registreringar av uppgifter om föremål som ska beslagtas eller användas som bevis i brottmål motsvaras delvis av artikel 100 i Schengenkonventionen. Antalet kategorier av föremål har dock utökats i rådsbeslutet och när det gäller flera av dem har kravet på att föremålen måste vara stulna, bortförda eller försvunna för att få registreras tagits bort. Artikel 100 i Schengenkonventionen har genomförts i svensk rätt genom 3 § 7 lagen om Schengens informationssystem. På motsvarande sätt som när det gäller framställningar om dold övervakning eller särskilda kontroller har bestämmelsen genomförts utan någon precisering av vilka föremål som får registreras. I bestämmelsen anges således endast att registret ska innehålla framställningar om omhändertagande eller annan åtgärd beträffande fordon eller föremål som har efterlysts för att tas i beslag eller för att användas som bevismaterial vid en rättegång i brottmål. Någon lagändring med anledning av bestämmelserna i artikel 38 är därmed inte heller nödvändig.

5.5 Behandling av uppgifter i SIS

5.5.1 Allmänna begränsningar för behandling av uppgifter i SIS

Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem införs bestämmelser om förbud mot att överföra uppgifter som behandlas i SIS till tredjeland eller till internationella organisationer.

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i artikel 46 i rådsbeslutet, bl.a. om att uppgifter i SIS som huvudregel endast får behandlas för de ändamål som de har registrerats och den möjlighet till undantag som finns i artikeln, kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget och bedömningen i allt väsentligt utan invändningar. *Säkerhetspolisen* förordar dock att 10 § första stycket lagen om Schengens informationssystem omformuleras eftersom bestämmelsen enligt *Säkerhetspolisen* skulle kunna uppfattas som att den innebär en ytterligare begränsning i förhållande till artikel 54 i rådsbeslutet. *Säkerhetspolisen* menar att det bör klargöras att om personuppgifter som finns i SIS behandlas för andra ändamål i andra nationella register så finns det ingenting som hindrar att de överförs till tredje part i enlighet med de regler som gäller för dessa register. *Säkerhetspolisen* föreslår mot den bakgrunden att ordet "registret" byts ut mot "i enlighet med denna lag". *Migrationsverket* anför att förbudet mot att överföra uppgifter till tredjeland kan få konsekvenser för hanteringen av asylärenden, t.ex. ärenden som handläggs enligt den s.k. Dublinförordningen då det finns

medlemsstater som tillämpar denna förordning, men inte deltar i Schengensamarbetet. Migrationsverket menar att bestämmelsen innebär att en medlemsstat som ämnar överföra en person som en annan medlemsstat har registrerat i SIS till en tredje medlemsstat inte får delge den mottagande staten betydelsefull information som erhållits genom SIS. Även om antalet sådana ärenden inte är många till antalet ser Migrationsverket ett behov av en undantagsreglering för de fallen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Rådsbeslutet innehåller bestämmelser som begränsar rätten att behandla uppgifter i SIS. Huvudregeln är att uppgifter som registreras i SIS endast får behandlas för de ändamål som anges för varje kategori av registrering (*artikel 46.1*). Därutöver finns bestämmelser om under vilka förutsättningar kopiering får ske i tekniskt syfte och vad som gäller för sådana kopior (*artikel 46.2–46.4*). I undantagsfall får uppgifter i SIS behandlas för ett annat syfte än det för vilket de registrerades. Det är – under vissa förutsättningar – om uppgifterna behövs för att avvärja antingen en omedelbart förestående allvarlig fara för den allmänna ordningen och säkerheten, eller en betydande risk för statens säkerhet, eller ett grovt brott (*artikel 46.5*). Registrerade uppgifter får inte användas för administrativa ändamål (*artikel 46.6*).

All användning av uppgifter som inte är förenlig med dessa bestämmelser ska betraktas som ett åsidosättande av varje medlemsstats nationella lagstiftning. I övrigt ska – om inga särskilda bestämmelser följer av EG-rätten – varje medlemsstats nationella lagstiftning gälla för de uppgifter den lägger in i sitt nationella system.

Utöver dessa begränsningar i rätten att använda eller på annat sätt behandla SIS-uppgifter innebär även *artiklarna 54 och 55* begränsningar eftersom de – med vissa undantag – förbjuder att uppgifter överförs till eller görs tillgängliga för tredjeland eller för internationella organisationer.

Det som anges i *artikel 46* om behandling av uppgifter överensstämmer i allt väsentligt med artiklarna 101 och 102 i Schengenkonventionen. De artiklarna har genomförts i svensk rätt genom 10 § lagen om Schengens informationssystem. I prop. 2006/07:33 (s. 28) uttalade regeringen att ett genomförande av rådsbeslutet därför i huvudsak inte kräver några författningsändringar men att det under det fortsatta lagstiftningsarbetet borde analyseras i vad mån det behöver införas en särskild lagbestämmelse med anledning av artikel 46.5 som reglerar under vilka förutsättningar uppgifter i SIS får behandlas för andra ändamål än de för vilka uppgifterna registrerats. Även när det gäller innehållet i artikel 46.2, 46.3 och 46.4 gjordes bedömningen att behovet av författningsändringar borde övervägas. I dessa delar gör regeringen följande bedömning.

Bestämmelser som innebär att en myndighet inte får behandla uppgifter som den har tillgång till annat än för vissa ändamål bör regleras i lag. Detta sammanhänger med att sådana begränsningar kan komma i konflikt med bestämmelser i lag om en myndighets skyldighet att utreda eller vidta andra åtgärder inom sitt verksamhetsområde för att fullgöra sina uppgifter. Som exempel kan nämnas att en polismyndighet eller en åklagare enligt 23 kap. 1 § rättegångsbalken i princip är skyldig att inleda

förundersökning så snart det finns anledning att anta att ett brott som hör under allmänt åtal har begåtts (jfr prop. 1990/91:131 s. 14 f.).

Vid genomförandet av Schengenkonventionen infördes i lag dels grundläggande bestämmelser om ändamålet med behandlingen och vilka uppgifter som får registreras, dels bestämmelser om under vilka förutsättningar uppgifter får användas för andra ändamål än de som föranledde registreringen. I sistnämnda avseende anges att sådan användning får ske om den registrerande staten har lämnat sitt samtycke (10 § lagen om Schengens informationssystem). Övriga förutsättningar i Schengenkonventionen, bl.a. rätten att behandla uppgifter för ett annat syfte än det registrerade för att avvärja en omedelbart förestående fara för den allmänna ordningen och säkerheten, ansågs inte behöva komma till uttryck i lagen eftersom det är den rapporterande staten som, i samband med att den tar ställning till om tillstånd ska lämnas till annan användning, har att beakta de aktuella förutsättningarna (se prop. 1999/2000:64 s. 150). Artikel 46.5 i rådsbeslutet överensstämmer i sak med artikel 102.3 i Schengenkonventionen. Vad som uttalades vid genomförandet av bestämmelsen i denna del har enligt regeringens mening alljämt giltighet. Det krävs därför inte någon lagändring för att genomföra artikeln. Detsamma gäller artikel 46.2, som motsvaras av artikel 102.2 i Schengenkonventionen. När det gäller sistnämnda artikel, liksom artikel 46.3, kan därutöver konstateras att dessa bestämmelser avser kopiering i tekniskt syfte, vilket inte torde anses vara en behandling för annat ändamål än det för vilket en uppgift har registrerats.

Schengenkonventionen innehåller ingen motsvarighet till rådsbeslutets bestämmelser vare sig om förbud mot överföring av uppgifter till tredjeland eller till internationella organisationer eller om undantag från detta förbud (*artiklarna 54 och 55*). Bestämmelserna i rådsbeslutet innebär att de svenska myndigheter som har tillgång till SIS är absolut förhindrade att överföra eller göra tillgängliga uppgifter i SIS till tredjeland eller internationella organisationer utom i de fall som anges i artikel 55. I enlighet med det resonemang som har förts ovan bör artikel 54 komma till uttryck i svensk lag eftersom den innebär en begränsning i rätten att använda uppgifter. Lämpligen genomförs rådsbeslutet i denna del genom en ändring i 10 § lagen om Schengens informationssystem.

Som anförs i prop. 2006/07:33 s. 29 får bestämmelserna främst betydelse för uppgifter som andra stater lägger in i registret. Uppgifter som förs in i SIS av Rikspolisstyrelsen förekommer ofta även i andra nationella register, t.ex. i registret för efterlysta personer och registret för efterlysta fordon. Rådsbeslutets bestämmelser om behandlingen av uppgifter i SIS styr enligt regeringens mening inte hur uppgifter i nationella register får behandlas. Regeringen gör därför bedömningen att någon ändring i enlighet med vad *Säkerhetspolisen* har föreslagit inte är nödvändig. Beträffande *Migrationsverkets* synpunkt på innehållet i rådsbeslutet kan konstateras att det inte finns något utrymme för att göra undantag i nationell rätt i vidare mån än beslutet tillåter. Regeringen lämnar därför inte några förslag med anledning av vad Migrationsverket har framfört.

Det kan noteras att det, när det gäller Interpols tillgång till uppgifter i SIS, följer av rådsbeslutet att överföringen av uppgifter ska ske automatiskt genom att en länk upprättas mellan SIS och Interpols databas som

ger tillgång till uppgifter om stulna eller saknade resehandlingar. Dessa bestämmelser måste tolkas så att Interpols tillgång till uppgifter i SIS avser den centrala delen av SIS. Det är alltså inte fråga om att svenska myndigheter ska överföra uppgifter till Interpol. Artikel 55 bedöms därför inte kräva några författningsändringar i svensk rätt.

5.5.2 Begränsningar för användandet av uppgifter som har registrerats för att undvika personförväxling

Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem införs en bestämmelse med innebörden att uppgifter om en person som har registrerats därför att hans eller hennes identitet har missbrukats får användas endast i syfte att skilja personen från en annan registrerad person eller för att han eller hon ska kunna styrka sin identitet.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Enligt *artikel 51.2* får uppgifter om en person vars identitet har missbrukats användas endast för att göra det möjligt

– för en myndighet som har tillgång till uppgifter i registret att skilja mellan den person vars identitet har missbrukats och den person som faktiskt avses i registreringen, eller

– för den person vars identitet har missbrukats att styrka sin identitet och fastställa att den har blivit missbrukat.

Bestämmelsen är nära besläktad med den allmänna begränsningen för användandet av uppgifter i SIS som finns i artikel 46.1. Den artikeln är dock inte tillämplig på nu aktuella uppgifter. Artikel 46.1 motsvaras av 10 § lagen om Schengens informationssystem. Artikel 51.2 bör enligt regeringens mening lämpligen genomföras genom en komplettering av den paragrafen.

5.5.3 Begränsningar för användandet av fotografier och fingeravtryck

Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem införs en bestämmelse med innebörden att fotografier och fingeravtryck får användas endast i syfte att fastställa identiteten hos en person som har påträffats i registret efter en sökning på uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken eller skiljetecken.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Enligt rådsbeslutet får fotografier och fingeravtryck endast användas för att fastställa identiteten hos en person som har påträffats efter en alfanumerisk sökning i SIS II (*artikel 22*).

Med alfanumerisk sökning torde avses en sökning på uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken eller skiljetecken, t.ex. namn eller födelsedatum. Det anges vidare att det ska vara tillåtet att använda en persons fingeravtryck för att identifiera honom eller henne på grundval av biometriska kännetecken så snart det på visst sätt har konstaterats att det är tekniskt möjligt.

Schengenkonventionen tillåter inte registrering av fotografier och fingeravtryck i SIS. Rådsbeslutet innebär att det i framtiden blir möjligt att registrera sådana uppgifter. Regeringen har i avsnitt 5.3.2 föreslagit att rådsbeslutets bestämmelser i det avseendet ska genomföras genom ändringar i lagen om Schengens informationssystem. Även bestämmelsen i rådsbeslutet som anger hur fotografier och fingeravtryck får användas bör enligt regeringens mening föranleda en särskild svensk lagreglering, lämpligen i 10 § lagen om Schengens informationssystem.

5.5.4 Bestämmelser om ansvaret för att uppgifter i SIS är korrekta och lagliga

Regeringens bedömning: Rådsbeslutets bestämmelser om datakvalitet kräver inte några lagändringar.
--

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer med promemorians bedömning eller lämnar den utan invändningar.

Skälen för regeringens bedömning: I *artikel 49* i rådsbeslutet finns bestämmelser om datakvalitet. Utgångspunkten är att det är den medlemsstat som lägger in en registrering som ska ansvara för att uppgifterna är korrekta, aktuella och att det finns lagstöd för registreringen. Artikeln innehåller därutöver detaljerade bestämmelser om förfarandet när uppgifter misstänks vara felaktiga eller ha lagrats i strid med rådsbeslutet. Bestämmelserna överensstämmer i sak till stora delar med artiklarna 105–107 i Schengenkonventionen. Enligt 1 § lagen om Schengens informationssystem är Rikspolisstyrelsen personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i den svenska nationella enheten av SIS. Därmed har Rikspolisstyrelsen att följa de grundläggande krav på behandling av personuppgifter som följer av personuppgiftslagen (9 §) och som innefattar bl.a. skyldighet att se till att alla rimliga åtgärder vidtas för att rätta, blockera och utplåna felaktiga personuppgifter (9 § h personuppgiftslagen). Någon lagändring i denna del bedöms därför inte vara nödvändig (jfr prop. 1999/2000:64 s. 152). I den utsträckning rådsbeslutet i dessa delar bedöms kräva kompletterande reglering bör det enligt regeringens mening kunna ske på förordningsnivå.

5.6 Tillgång till uppgifter i SIS

Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem införs bestämmelser om att uppgifter om en annan person än den som avses med en registrering och som har antecknats i SIS för att undvika

förväxling av personer, bara får lämnas ut till en myndighet som har tillgång till den registrering som uppgifterna avser och som behöver uppgifterna för att undvika personförväxling.

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i rådsbeslutet om vilka myndigheter som ska få tillgång till uppgifter i SIS och den generella omfattningen av rätten till tillgång kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Tillstyrker eller lämnar förslaget och bedömningen utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: *Artikel 40* reglerar uttömmande vilka nationella myndigheter som får ha tillgång till uppgifter i SIS och rätt att söka i registret. Förutom myndigheter som ansvarar för gränskontroller får myndigheter som ansvarar för andra kontroller inom landet som verkställs av polis och tullmyndigheter ha sådan tillgång för samordning av sådana kontroller eller för införande av uppgifter i registret (*artikel 40.1*). Bestämmelserna överensstämmer i huvudsak med artikel 101.1 i Schengenkonventionen som har genomförts genom 9 § lagen om Schengens informationssystem.

Enligt *artikel 40.2* får även vissa andra myndigheter ges tillgång till uppgifter i registret och rätt att söka i detta, nämligen nationella rättsliga myndigheter, t.ex. åklagarmyndigheter. Bestämmelsen saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Vid genomförandet av Schengenkonventionen i svensk rätt konstaterades att de undersökningar som omfattas av konventionen i Sverige leds och samordnas av åklagare. Mot den bakgrunden gavs redan då även åklagarmyndigheter, inklusive Ekobrottsmyndigheten, rätt att få tillgång till uppgifter ur SIS när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott. Den möjlighet för åklagare att ta del av uppgifter i SIS som föreskrivs i rådsbeslutet finns alltså redan i svensk rätt. Regeringen gör därför bedömningen att några ytterligare lagändringar inte behövs med anledning av rådsbeslutet.

Bestämmelserna i *artiklarna 42 och 43* om Europols och Eurojusts tillgång till SIS saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. De ska dock inte genomföras i nationell rätt eftersom tillgången gäller det centrala registret.

I *artikel 43* återfinns huvudregeln när det gäller omfattningen av rätten att få tillgång till uppgifter i SIS. De myndigheter som har tillgång till uppgifter i registret får endast ha det i den utsträckning det behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Artikel 43 motsvaras av artikel 101.3 i Schengenkonventionen. Konventionens bestämmelse har genomförts i svensk rätt genom 9 § lagen om Schengens informationssystem där det för varje myndighet anges inom vilken verksamhet de ska ha tillgång till uppgifter i registret. Någon lagändring i denna del är därför enligt regeringens mening inte påkallad.

I *artikel 51.6* regleras tillgången till uppgifter som har registrerats i syfte att undvika förväxling av personer och som avser en annan person än den som en framställning avser (se avsnitt 5.3.4.5). Sådana uppgifter

får bara lämnas ut till en myndighet som har tillgång till den registrering som de kompletterande uppgifterna avser och som behöver uppgifterna för att undvika en personförväxling. Bestämmelsen bör lämpligen genomföras genom en komplettering i 9 § lagen om Schengens informationssystem.

5.7 Gallring av uppgifter i SIS

Regeringens förslag: Lagen om Schengens informationssystem kompletteras med en bestämmelse om att uppgifter som har registrerats om en person i syfte att undvika förväxling av personer ska gallras samtidigt med uppgifterna i den registrering som de hänför sig till. Om den person som uppgifterna avser begär det, ska uppgifterna gallras tidigare.

Bestämmelserna i lagen om Schengens informationssystem om gallringsfrister när det gäller uppgifter om föremål ändras så att uppgifter om föremål som har registrerats för något av syftena dold övervakning eller särskild kontroll får bevaras i högst fem år. Föremål som har registrerats i syfte att lokaliseras för att kunna tas i beslag eller användas som bevis i brottmål får bevaras i högst tio år.

Bestämmelser införs i lagen om Schengens informationssystem som innebär att Rikspolisstyrelsen, innan de särskilt angivna gallringsfristerna har löpt ut, får besluta att en uppgift ska stå kvar längre i registret, om det är nödvändigt för syftet med registreringen. Om uppgifter bevaras med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras, eller frågan om bevarande prövas på nytt, inom samma tid som gällde för den ursprungliga registreringen, räknat från datumet från beslutet.

Det införs också en generell bestämmelse i lagen om att inga registreringar får bevaras längre än vad som är nödvändigt för det ändamål för vilket de infördes.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker eller lämnar förslaget utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Enligt *artikel 44.1* får *registreringar om personer* i SIS inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte som registreringen har. Den medlemsstat som har lagt in en registrering ska enligt huvudregeln senast tre år därefter kontrollera om den behöver bevaras. För registreringar om personer enligt *artikel 36* (dold övervakning och särskilda kontroller) är denna tid i stället ett år (*artikel 44.2*).

I *artikel 51.5* finns en särskild bestämmelse om gallringsfrister när det gäller kompletterande uppgifter som har registrerats om en annan person än den som registreringen avser i syfte att undvika felaktig identifiering. Sådana uppgifter ska raderas samtidigt med uppgifterna i huvudregistreringen eller tidigare om personen i fråga så önskar. Varje medlemsstat kan, när så är lämpligt, fastställa kortare tidsfrister för kontroll i enlighet med sin nationella lagstiftning (*artikel 44.3*). Den medlemsstat som har lagt in en registrering får inom tidsfristen för översynen – och

efter en bedömning som i sig ska registreras – besluta att registreringen ska bevaras längre om detta visar sig nödvändigt för det syfte i vilket den lagts in. Om det fattas ett sådant beslut, börjar tidsfristen i artikel 44.2 löpa på nytt.

Den centrala tekniska stödfunktionen ska underrättas om varje beslut om förlängning av den tid en uppgift ska stå kvar i registret (*artikel 44.4*). Enligt *artikel 44.5* ska registreringarna raderas automatiskt när den tidsfrist för kontroll som avses i 44.2 har löpt ut. Detta ska dock inte gälla om en förlängning har beslutats och den tekniska stödfunktionen har underrättats om detta. Den centrala stödfunktionen ska fyra månader i förväg automatiskt informera medlemsstaterna om en planerad radering av uppgifter i systemet. Medlemsstaterna ska föra statistik över antalet registreringar vilkas bevarandetid har förlängts (*artikel 44.6*).

Enligt *artikel 45.1* får *registreringar om föremål* som har lagts in i SIS inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de har införts. Registreringar om föremål som har lagts in i enlighet med artikel 36 (registreringar rörande dold övervakning eller särskild kontroll) får bevaras i högst fem år. Registreringar om föremål som har lagts in i enlighet med artikel 38 (föremål som ska beslagtas eller användas som bevismaterial i brottmål) får bevaras i högst tio år. På motsvarande sätt som gäller för registreringar om personer får dessa tider förlängas.

Många av de uppgifter som registreras i SIS finns redan i andra nationella register. Av *artikel 47* följer att bestämmelserna om gallring av uppgifter i SIS inte hindrar att medlemsstaterna bevarar uppgifter i sådana register.

Bestämmelserna i *artiklarna 44.1 och 44.2* i rådsbeslutet om gallring av uppgifter om personer överensstämmer huvudsakligen med Schengenkonventionen (artikel 112.1–112.4), som har genomförts genom 11 § 1 och 2 lagen om Schengens informationssystem. Enligt den paragrafen ska en uppgift gallras *senast* vid en viss tidpunkt. Om det dessförinnan står klart att uppgiften inte längre behövs för ändamålet med registreringen, ska alltså gallring ske vid den tidigare tidpunkten enligt den allmänna bestämmelsen i 9 § första stycket i personuppgiftslagen. Eftersom rådsbeslutet inte innebär någon ändring i sak i förhållande till vad som redan gäller krävs enligt regeringens mening inte någon lagändring i denna del. Däremot krävs författningsreglering för att genomföra rådsbeslutets bestämmelser om bevarande av uppgifter om en person som har registrerats för att undvika förväxling av personer. Regeringen föreslår därför att bestämmelser i detta avseende tas in i 11 § lagen om Schengens informationssystem.

Som har framgått ovan innebär rådsbeslutet, liksom Schengenkonventionen, att uppgifter om personer kan stå kvar längre tid i registret än de angivna tiderna om det är nödvändigt för syftet med registreringen. Till skillnad från Schengenkonventionen anges i rådsbeslutet (*artikel 44.4*) att en bedömning av behovet av en sådan förlängning ska *arkiveras*. Det kan noteras att det i den engelska versionen står ”recorded”, vilket är det uttryck som i andra delar av rådsbeslutet har översatts med ”noteras” (jfr. artiklarna 12 och 18 som handlar om skyldighet att notera uppgifter i en logg). I artikeln anges vidare att det centrala SIS ska meddelas om att ett beslut om förlängning har fattas. Med hänsyn till att automatisk radering av uppgifter som ska gallras ska ske centralt (*artikel 44.5*) torde innebör-

den av nämnda bestämmelser vara att det av registret ska framgå att ett beslut om förlängning har fattats. Regeringen gör bedömningen att ett genomförande av rådsbeslutet i denna del kräver författningsreglering. Bestämmelser i detta avseende bör lämpligen införas i 11 § lagen om Schengens informationssystem.

Bestämmelsen om skyldighet att föra statistik över registreringar vilkas bevarandetid har förlängts (*artikel 44.6*) bedöms vid behov kunna genomföras på förordningsnivå.

Bestämmelserna om gallring av uppgifter om föremål (*artikel 45*) motsvaras delvis av artikel 113 i Schengenkonventionen. Rådsbeslutet innehåller emellertid flera nyheter. För det första innebär rådsbeslutet att uppgifter om föremål inte får bevaras längre än vad som är nödvändigt för syftet med registreringen. En sådan bestämmelse finns i Schengenkonventionen när det gäller personuppgifter som rör framställningar om personer (artikel 112.1), men alltså inte när det gäller andra uppgifter. När lagen om Schengens informationssystem infördes gjordes bedömningen att det inte behövdes några lagändringar i denna del. Denna bedömning motiverades med den bestämmelse som finns i 9 § i personuppgiftslagen om att personuppgifter inte får bevaras under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen (jfr prop. 1999/2000:64 s. 154). Det kan dock inte uteslutas att det i SIS finns uppgifter som inte utgör personuppgifter i personuppgiftslagens mening, t.ex. uppgifter om föremål som varken direkt eller indirekt kan hänföras till en person som är i livet. Sådana uppgifter omfattas inte av bestämmelsen i 9 § personuppgiftslagen. Regeringen föreslår därför att det i 11 § lagen om Schengens informationssystem införs en generell bestämmelse som innebär att inga uppgifter i SIS får bevaras under längre tid än som är nödvändigt för det syfte i vilket de registrerades.

Rådsbeslutet innebär även förändringar när det gäller gallringsfristerna för uppgifter om registrerade föremål. Enligt Schengenkonventionen får uppgifter om motorfordon, släpvagnar och husvagnar bevaras i högst tre år, utfärdade legitimationshandlingar och registrerade sedlar i högst fem år och uppgifter om övriga föremål i högst 10 år. Konventionens bestämmelser i denna del har genomförts genom 11 § 3–5 lagen om Schengens informationssystem. I förhållande till konventionen innebär emellertid rådsbeslutet att de tillåtna bevarandetiderna för vissa typer av föremål har förlängts. Bevarandetiderna för uppgifter om föremål knyts i rådsbeslutet till ändamålet med registreringen. Samtliga föremål som har registrerats för något av syftena dold övervakning eller särskild kontroll får bevaras i högst fem år medan samtliga föremål som har registrerats i syfte att kunna tas i beslag eller användas som bevis i brottmål får bevaras i högst tio år. I praktiken innebär rådsbeslutet att uppgifter om vissa motorfordon och vissa släpvagnar samt husvagnar som enligt Schengenkonventionen endast får bevaras i tre år genom rådsbeslutets nya bestämmelser kommer att kunna bevaras i högst fem år eller i vissa fall tio år och att uppgifter om utfärdade identitetshandlingar samt registrerade sedlar kommer att kunna bevaras i tio år i stället för i högst fem år.

Till skillnad från Schengenkonventionen innebär rådsbeslutet vidare att det även beträffande registreringar som avser föremål kan beslutas att de ska stå kvar längre än vad som gäller enligt huvudregeln, nämligen om

det är nödvändigt för syftet med registreringen. Dessutom gäller, avseende samtliga uppgiftskategorier, att uppgifterna efter ett beslut om bevarande får stå kvar i SIS längst under en tid som motsvarar den ursprungliga registreringen, nu räknat från beslutet om förlängning. Därefter ska uppgifterna gallras eller frågan om bevarande prövas på nytt.

De förändringar som rådsbeslutet innebär när det gäller gallringsfrister för uppgifter om föremål kräver enligt regeringen ändringar i bestämmelserna om gallring i 11 § lagen om Schengens informationssystem. Regeringen föreslår därför att paragrafen justeras.

5.8 Uppgiftsskydd

5.8.1 Allmänna bestämmelser om uppgiftsskydd

Regeringens bedömning: De allmänna bestämmelserna om uppgiftsskydd i artiklarna 56 och 57 kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer med promemorians bedömning eller lämnar den utan invändningar.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt *artikel 56* ska behandling av sådana känsliga uppgifter som avses i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter inte vara tillåten. Enligt *artikel 57* ska personuppgifter som behandlas med tillämpning av beslutet skyddas i enlighet med samma konvention.

Bestämmelsen om behandling av känsliga uppgifter motsvaras av artikel 94.3 i Schengenkonventionen. Den artikeln har genomförts i svensk rätt genom 7 § lagen om Schengens informationssystem. Någon lagändring med anledning av rådsbeslutet i denna del är inte nödvändig. Bestämmelsen om skydd av personuppgifter motsvaras av artikel 117 i Schengenkonventionen. Vid genomförandet av Schengenkonventionen gjordes bedömningen att de allmänna skyddsreglerna i personuppgiftslagen tillsammans med de möjligheter som finns för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att vid behov meddela kompletterande bestämmelser i förordning eller myndighetsföreskrifter, gjorde att Sverige kunde anses uppfylla konventionens krav utan kompletterande lagstiftning (se prop. 1999/2000:64 s. 147 f). Enligt regeringens mening äger den bedömningen fortfarande giltighet. Rådsbeslutets bestämmelser i dessa delar kräver inte några författningsändringar.

5.8.2 Enskildas rättigheter

Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem införs en bestämmelse om rätt att överklaga Rikspolisstyrelsens beslut att inte rätta, blockera eller utplåna en personuppgift.

Regeringens bedömning: Rådsbeslutets bestämmelser om enskildas rätt att få ut uppgifter om sig själva, att få uppgifter rättade eller raderade eller att få skadestånd kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Tillstyrker eller lämnar förslaget och bedömningen utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: *Artikel 58* innehåller bestämmelser om enskildas rätt att få tillgång till uppgifter i SIS om sig själva samt om rättelse av oriktiga uppgifter och om radering av olagligt lagrade uppgifter. Rätten att få tillgång till uppgifter ska styras av nationella bestämmelser i den medlemsstat där begäran om att få tillgång till uppgifterna framförs (*artikel 58.1*). Rådsbeslutet innehåller dock bestämmelser som påverkar enskildas rätt att få tillgång till uppgifter i två avseenden. För det första får en medlemsstat som inte har lagt in den registrering som begäran om utlämnande avser endast lämna ut sådana uppgifter om den har gett den registrerande medlemsstaten tillfälle att yttra sig (*artikel 58.3*). Uppgifter ska heller inte lämnas till den som uppgifterna avser om detta skulle strida mot en bestämmelse i lag som har samband med registreringen eller skyddet av tredjemans rättigheter eller friheter (*artikel 58.4*).

Enligt rådsbeslutet ska alla personer ha rätt att få oriktiga uppgifter om sig själva rättade och olagligt lagrade uppgifter raderade (*artikel 58.5*). Det finns också bestämmelser om att den person som berörs inom viss tid ska underrättas om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av en ansökan om rättelse eller radering.

Artikel 59 reglerar rätten till rättslig prövning. Var och en ska vid en domstol eller vid en enligt nationell lag behörig myndighet kunna väcka talan för att rätta, radera eller få information eller få gottgörelse på grund av en registrering som berör honom eller henne (*artikel 59.1*).

Artikel 58 om rätten att få ut uppgifter om sig själv stämmer i sak överens med artikel 109 i Schengenkonventionen. Rådsbeslutet föreskriver alltså i likhet med konventionen att nationell rätt ska gälla i fråga om enskildas rätt att ta del av uppgifter om sig själva. Detta innebär att 25–27 §§ personuppgiftslagen om informationsskyldighet ska tillämpas om inte något annat föreskrivs. Vid genomförandet av Schengenkonventionen gjordes bedömningen att personuppgiftslagens bestämmelser inte borde frångås i någon del. Dessa gäller för de fall som nu är aktuella utan att det särskilt anges i lagen om Schengens informationssystem. Några lagändringar bedöms därför inte vara nödvändiga i denna del. Rådsbeslutets bestämmelser om särskilda tidsfrister för att lämna information till enskilda kan i den utsträckning det bedöms nödvändigt enligt regeringens mening genomföras på förordningsnivå.

När det gäller *artikel 58.4* om att information i vissa fall inte ska lämnas ut till den enskilde har även denna sin motsvarighet i Schengenkonventionen (*artikel 109.2*). Vid genomförandet av konventionen gjordes bedömningen att det inte heller i denna del fanns något behov av lagändringar (se prop. 1997/98:42 s. 115 f.). Artikeln innebär nämligen, liksom

artikel 58.1, att nationell lag ska tillämpas i fråga om rätten att få ut uppgifter. Det saknas enligt regeringens mening anledning att göra någon annan bedömning nu.

Det som anges i *artikel 58.5* om rättelse och radering motsvaras av artikel 110 i Schengenkonventionen. Den bestämmelsen har genomförts i svensk rätt genom 12 § lagen om Schengens informationssystem. Regeringen anser därför att någon lagändring med anledning av artikel 58.5 inte är nödvändig. Till skillnad från Schengenkonventionen innehåller dock radsbeslutet (*artiklarna 58.6 och 58.7*) särskilda bestämmelser om inom vilken tid den som har begärt rättelse ska informeras om vidtagna åtgärder etc. I den mån dessa bestämmelser bedöms behöva genomföras i svensk rätt bör det kunna ske genom förordningsändringar.

Bestämmelsen i radsbeslutet om rättslig prövning av frågor om rättelse m.m. (*artikel 59*) överensstämmer med artikel 111 i Schengenkonventionen. Bestämmelsen innebär att en framställning om att få tillgång till, rätta, radera, få information eller gottgörelse i samband med en registrering i SIS ska kunna göras till domstol eller behörig myndighet.

Rätten till rättslig prövning när det gäller rätt att få ut uppgifter ur registret och annan information som har samband med en registrering regleras sedan den 1 januari 2007 i 52 § personuppgiftslagen, som anger att en myndighets, i detta fall Rikspolisstyrelsens, beslut att inte lämna information till en enskild i enlighet med 26 § samma lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Tidigare var rätten att överklaga sådana beslut inte reglerad i personuppgiftslagen utan följde antingen av bestämmelser i en särskild registerlag eller – i avsaknad av överklagandebestämmelser – av allmänna förvaltningsrättsliga principer. I samband med utformningen av olika registerlagar efter ikraftträdandet av personuppgiftslagen har ofta den bedömningen gjorts att myndighetsbeslut som direkt berör den enskilde ska kunna överklagas, medan interna eller administrativa myndighetsbeslut som inte direkt berör den enskilde inte ska kunna överklagas.

Enligt 12 § lagen om Schengens informationssystem ska Rikspolisstyrelsen på begäran av den registrerade, eller om det annars finns anledning till det, snarast rätta, blockera eller utplåna en personuppgift som styrelsen har registrerat, om uppgiften är rättsligt eller sakligt fel. Varken Schengenkonventionen eller radsbeslutet kräver att det ska vara möjligt att överklaga ett sådant beslut till domstol. Lagen om Schengens informationssystem innehåller inte heller någon bestämmelse om rätt av överklaga Rikspolisstyrelsens beslut i sådana frågor. Personuppgiftslagen innehåller bestämmelser om överklagande av myndighets beslut (52–53 §§) bl.a. om rättelse enligt 28 § den lagen. Eftersom dessa bestämmelser om överklagande gäller myndighets beslut om rättelse enligt personuppgiftslagen är de inte tillämpliga på Rikspolisstyrelsens beslut om rättelse enligt 12 § lagen om Schengens informationssystem. Även om det torde följa av allmänna förvaltningsrättsliga principer att ett sådant beslut kan överklagas anser regeringen att en särskild regel om det i förtydligande syfte bör tas in i lagen om Schengens informationssystem. Förvaltningsrättens avgörande enligt lagen bör omfattas av systemet med prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

Rätten till rättslig prövning enligt artikel 59 omfattar också anspråk på skadestånd. Även denna bestämmelse har sin motsvarighet i artikel 111 i Schengenkonventionen. Den bestämmelsen har genomförts i lagen om Schengens informationssystem (13 §) genom en hänvisning till 48 § personuppgiftslagen, där det föreskrivs att den personuppgiftsansvarige ska ersätta den registrerade för skada och kränkning av den personliga integriteten som en behandling av personuppgifter i strid med lagen har orsakat. Någon lagändring för att genomföra rådsbeslutet i denna del är därför enligt regeringens mening inte nödvändig.

5.8.3 Tillsyn över SIS

Regeringens bedömning: Rådsbeslutets bestämmelser om tillsyn kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer med promemorians bedömning eller lämnar den utan invändningar.

Skälen för regeringens bedömning: *Artikel 60* reglerar tillsynen över den nationella delen av SIS. Varje medlemsstat ska se till att en oberoende myndighet övervakar lagligheten i behandlingen av personuppgifter i SIS II inom eller från dess territorium. I *artikel 61* regleras tillsynen över den centrala förvaltningsmyndighet som har ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS och i *artikel 62* samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och den centrala tillsynsmyndigheten. *Artikel 63* innehåller särskilda bestämmelser om uppgiftsskydd för tiden fram till dess att den centrala förvaltningsmyndigheten tar över ansvaret för den operativa förvaltningen från kommissionen.

Bestämmelsen om utseende av en nationell tillsynsmyndighet motsvaras i allt väsentligt av artikel 114 i Schengenkonventionen. Vid genomförandet av konventionen gjordes bedömningen att Datainspektionen borde vara tillsynsmyndighet för det svenska SIS-registret, eftersom inspektionen redan var tillsynsmyndighet för personuppgiftsbehandling inom polisen. Detta ansågs inte kräva någon lagreglering (se prop. 1999/2000:64 s. 155 f). Regeringen anser att Datainspektionen även fortsättningsvis bör vara tillsynsmyndighet avseende SIS. Någon lagändring i detta avseende behövs därför inte.

Bestämmelserna i rådsbeslutet om tillsyn över den centrala förvaltningsmyndigheten (*artikel 61*), samarbete (*artikel 62*) och uppgiftsskydd under viss tid (*artikel 63*) reglerar endast frågor som avser den centrala enheten i SIS. Några svenska författningsbestämmelser för att genomföra dessa artiklar är därför inte nödvändiga.

5.9 Bestämmelser om tilläggsinformation

5.9.1 Utbyte av tilläggsinformation regleras

En nyhet i rådsbeslutet jämfört med Schengenkonventionen är att beslutet innehåller uttryckliga bestämmelser om behandlingen av s.k. tilläggsinformation. Tilläggsinformation definieras som information som inte ligger i SIS, men som avser registreringar i systemet och som utväxlas mellan staternas Sirenekontor i olika fall (*artikel 3.1*). Ett sådant informationsutbyte kan ske då en stat behöver rådfråga eller underrätta en annan stat i samband med att den gör en registrering. Det kan vidare äga rum då en träff avseende en uppgift i registret har uppstått, dvs. då en person eller ett föremål om vilken eller vilket uppgifter finns i SIS har påträffats. I sådana situationer behöver nämligen information utväxlas mellan den stat som har registrerat framställningen och den stat som har fått träffen i fråga om vilka åtgärder som ska vidtas. Informationsutbyte mellan Sirenekontoren kan också ske när den åtgärd som begärs inte kan vidtas eller när de registrerade uppgifternas kvalitet behöver kontrolleras.

Utbyte av tilläggsinformation är i sig inte något nytt. Schengenkonventionen innehåller således bestämmelser om att viss angiven information ska utväxlas mellan medlemsstaterna i samband med en registrering eller en träff i SIS. Sirenekontorens funktion i detta avseende går dock inte tydligt att utläsa av Schengenkonventionen. Detta har ansetts vara en brist som nu åtgärdas genom rådsbeslutet. Enligt rådsbeslutet ska medlemsstaterna utse en myndighet, ett Sirenekontor, som ska utbyta tilläggsinformation med andra stater och samordna kontrollen av kvaliteten på den information som läggs in i SIS (*artikel 7.2*). Rådsbeslutet innehåller därutöver ett antal bestämmelser som reglerar behandlingen av tilläggsinformation. *Artikel 8* innehåller allmänna bestämmelser om formerna för utbyte av sådan information och för vilka ändamål informationen får användas. I rådsbeslutet finns också en rad bestämmelser som reglerar särskilda frågor om sådan information. I *artikel 10.2* regleras frågor om datasäkerhet och i *artikel 11* frågor om sekretess. I ett antal artiklar regleras olika situationer då medlemsstaterna ska vara skyldiga att utväxla tilläggsinformation (artiklarna 24.2, 28, 29, 35, 37.2, 39.2, 49.3, 5 och 6, 50.b, samt 58.3). Slutligen finns särskilda bestämmelser om gallring av tilläggsinformation (*artikel 53.2*) och om kontroll av hanteringen av sådan information (*artiklarna 60.1, 65 och 66.4 och 5*).

5.9.2 Bestämmelser om tilläggsinformation införs i lag

Regeringens förslag: Begreppet tilläggsinformation definieras i lagen om Schengens informationssystem. I lagen införs också bestämmelser om att Rikspolisstyrelsen ska behandla tilläggsinformation och att styrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av sådan information.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag. Den definition som regeringen föreslår skiljer sig dock något från promemorians förslag till definition.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Som kommer att framgå i det följande innehåller rådsbeslutet bestämmelser om tilläggsinformation som regeringen bedömer bör genomföras genom ändringar i lagen om Schengens informationssystem. Med hänsyn till det föreslår regeringen att begreppet tilläggsinformation definieras i lagen. Uttrycket bör definieras som ”information som inte ska registreras i SIS men som hänför sig till registreringar i SIS och som med hjälp av automatiserad behandling utbyts mellan Schengenstaterna i samband med att de lägger in en registrering, får en träff, när en åtgärd inte kan vidtas eller när kontroller ska utföras”. Att Rikspolisstyrelsen är det svenska Sirenekontoret framgår redan av förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen (2 §). Det bör av lagen framgå att Rikspolisstyrelsen ska behandla tilläggsinformation och att styrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen även av sådan information.

5.9.3 Användandet av tilläggsinformation samt säkerhet och sekretess för sådan information

Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem införs bestämmelser om begränsningar i användandet av tilläggsinformation och om gallring av sådan information.

Regeringens bedömning: Någon särskild reglering om sekretess för tilläggsinformation eller om säkerhet för sådan information behövs inte.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker eller lämnar förslaget och bedömningen utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I *artikel 8* finns allmänna bestämmelser om utbyte av tilläggsinformation. I *artikel 8.2* anges att tilläggsinformation endast får användas för det syfte för vilken den överlämnades. Begäran om tilläggsinformation ska besvaras så snart som möjligt (*artikel 8.3*). Av *artikel 8.1 och 4* följer att tilläggsinformation ska utbytas i enlighet med mer detaljerade bestämmelser i den s.k. Sirenehandboken.

Bestämmelsen om begränsning i rätten att använda tilläggsinformation liknar den bestämmelse om begränsning i rätten att använda uppgifter som registreras i SIS (*artikel 46*, se ovan under avsnitt 5.5.1). Uppgifter i SIS får dock under vissa förutsättningar användas även för andra ändamål än de för vilka uppgifterna registrerades (se *artikel 46.5*) medan begränsningen för användandet av tilläggsinformation är ovillkorlig. På motsvarande sätt som när det gäller begränsningar för användandet av uppgifter i SIS krävs en särskild författningsbestämmelse för att genomföra rådsbeslutets bestämmelse i denna del. Som har nämnts ovan (avsnitt 5.5.1) bör bestämmelser som innebär att en myndighet inte får använda uppgifter som den har tillgång till annat än för vissa ändamål regleras i lag. Tilläggsinformation torde i stor utsträckning komma att

omfattas av 3 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete. I den föreskrivs att om en svensk myndighet får upplysningar eller bevismaterial från en annan stat för att användas i underrättelseverksamhet om brott eller vid utredning av brott och gäller på grund av en överenskommelse med den andra staten villkor som begränsar möjligheten att utnyttja materialet så ska svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning. Emellertid kan tilläggsinformation utbytas i helt andra syften än för användning i underrättelseverksamhet eller vid utredning av brott. Det gäller t.ex. uppgifter om försvunna personer och om borttappade pass (jfr prop. 1999/2000:64 s. 149 f.). Enligt regeringens mening behövs därför en bestämmelse i lag som har ett något vidare tillämpningsområde än vad 3 § lagen om internationellt polisiärt samarbete har och som säkerställer att tilläggsinformation inte i något fall används av svenska myndigheter för andra syften än det för vilket den överlämnades. En bestämmelse som innebär att tilläggsinformation får användas endast för det syfte för vilken den överlämnades bör lämpligen tas in i lagen om Schengens informationssystem.

Förutom de generella bestämmelserna i artikel 8 om utbyte av tilläggsinformation finns på olika ställen i rådsbeslutet bestämmelser som reglerar i vilka fall utbyte av tilläggsinformation ska ske och vad informationen ska innehålla (*artiklarna 24.2, 28, 29, 35, 37.2, 39.2, 49.3, 49.5, 49.6, 50.b och 58.3*). Även *artiklarna 36. 3 och 48* innebär – trots att ordet tilläggsinformation inte används – en skyldighet att utbyta tilläggsinformation mellan Sirenekontoren. Den sistnämnda bestämmelsen avser den situationen att en begärd åtgärd inte kan vidtas. De olika bestämmelser i rådsbeslutet som anger i vilka fall utbyte av tilläggsinformation ska ske motsvaras i flera fall av bestämmelser i Schengenkonventionen. Exempelvis motsvaras rådsbeslutets artiklar 28.2 och 29 av artikel 95. 2 i konventionen, artikel 35 av artikel 98.2, artikel 37.1 och 2 av artikel 99.4 och artikel 48 av artikel 104.3. Vid genomförandet av konventionen föranledde dessa bestämmelser inte någon författningsreglering. Det kan dock konstateras att rådsbeslutets bestämmelser i dessa delar innebär att den myndighet som är nationellt Sirenekontor ska vara skyldig att behandla tilläggsinformation enligt vad som föreskrivs i beslutet. För att dessa bestämmelser i formell mening ska bli giltiga för Rikspolisstyrelsen i dess egenskap av Sirenekontor krävs alltså att bestämmelserna på något sätt överförs till svensk rätt. Detta kan dock i den utsträckning det behövs enligt regeringens mening ske genom förordning.

Artikel 10.1 ålägger varje medlemsstat att besluta om de åtgärder som behövs för att skydda den nationella delen och de uppgifter som registreras i den. Enligt *artikel 10.2* ska samma skydd gälla även för tilläggsinformation. Dessa bestämmelser om säkerhetsåtgärder motsvaras i sak av artiklarna 118 och 114.1 i Schengenkonventionen. Ovan har gjorts bedömning att artikeln inte kräver några lagändringar i den del de träffar uppgifter som finns i SIS (se avsnitt 5.2). Den bedömningen gäller enligt regeringens mening även beträffande tilläggsinformation. Några lagändringar i denna del är alltså inte nödvändiga.

Enligt *artikel 11* ska medlemsstaterna tillämpa sina nationella regler om tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav på alla personer och

organ som arbetar med SIS-uppgifter och tilläggsinformation. Tystnadsplikten ska också gälla efter det att personerna har lämnat sin tjänst eller anställning eller efter det att organen har upphört med verksamheten. Beträffande denna artikel hänvisas till vad som har anförts ovan under avsnitt 5.2. När det gäller artikelns tillämplighet på tilläggsinformation kan noteras att bestämmelsen i 37 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen kommer att gälla även för sådan information. Samma bedömning som när det gäller sekretess för uppgifter i SIS kan alltså enligt regeringens mening göras när det gäller tilläggsinformation. Artikel 11 – i den del den avser tilläggsinformation – medför därför inte heller något behov av författningsändringar.

5.9.4 Gallring av tilläggsinformation

Regeringens förslag: I lagen om Schengens informationssystem införs bestämmelser som innebär att tilläggsinformation som utgörs av personuppgifter som Rikspolisstyrelsen har tagit emot från en annan stat får bevaras endast under så lång tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket de mottogs och aldrig längre än ett år efter det att den registrering i SIS som den avser har gallrats.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: I *artikel 53* finns bestämmelser om gallring av tilläggsinformation. Personuppgifter som har registrerats hos Sirenekontoret till följd av informationsutbyte får bevaras endast under så lång tid som kan behövas för att uppnå det syfte för vilket de tillhandahålls. De får under inga omständigheter bevaras längre tid än ett år efter det att den motsvarande registreringen i SIS gallrades. Detta ska dock inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella informationssystem bevara uppgifter som rör en registrering som den medlemsstaten har lagt in eller en registrering i samband med att en åtgärd har vidtagits på dess territorium. Hur länge en sådan uppgift får bevaras ska fastställas i nationell lagstiftning.

Bestämmelserna om gallringsfrister avseende tilläggsinformation saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Lagen om Schengens informationssystem innehåller följaktligen endast gallringsbestämmelser för uppgifter som finns i SIS. För att genomföra bestämmelserna krävs en särskild författningsreglering. Med hänsyn till att det i lagen om Schengens informationssystem finns bestämmelser om gallring av uppgifter i SIS föreslår regeringen att rådsbeslutet i denna del genomförs genom införande i lagen av kompletterande bestämmelser om gallring av tilläggsinformation.

<p>Regeringens bedömning: Rådsbeslutets bestämmelser om skadeståndsansvar och sanktioner kräver inte några författningsändringar.</p>
--

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Instämmer med promemorians bedömning eller lämnar den utan invändningar.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt *artikel 64* i rådsbeslutet ska medlemsstaterna, i enlighet med sin nationella lagstiftning, ansvara för skador som drabbar en person genom användningen av den nationella delen av SIS. Medlemsstaterna ska också ansvara för skador som orsakas av att felaktiga uppgifter har registrerats eller av att uppgifter har lagrats på ett olagligt sätt. Rådsbeslutet innehåller också bestämmelser om regressrätt mellan medlemsstater och om medlemsstaternas ansvar för skador på SIS.

Bestämmelserna om skadeståndsansvar i rådsbeslutet överensstämmer i huvudsak med Schengenkonventionens bestämmelser om skadeståndsansvar (artikel 116). Konventionens bestämmelser kommer i svensk rätt till uttryck i 13 § lagen om Schengens informationssystem, som hänvisar till 48 § personuppgiftslagen. Det som skiljer rättsakterna åt är att det i rådsbeslutet har tagits in en bestämmelse (*artikel 64.3*) som innebär att en medlemsstat som genom underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt rådsbeslutet har orsakat skada på SIS som regel ska anses ansvarig för skadan. Frågan torde vara av mindre praktisk betydelse. För svensk del bör dock en sådan situation kunna hanteras enligt allmänna skadeståndsrättsliga regler och principer. Regeringen gör därför bedömningen att rådsbeslutets bestämmelser om skadeståndsansvar inte kräver några författningsändringar.

Enligt *artikel 65* i rådsbeslutet ska medlemsstaterna se till att effektiva, proportionella och avskräckande påföljder utdöms i enlighet med nationell lag, om uppgifter som har lagts in i SIS missbrukas eller om utbyte av tilläggsinformation sker i strid med rådsbeslutet. Dessa bestämmelser saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Rådsbeslutet ställer alltså nya krav på medlemsstaterna. Det har emellertid överlämnats till medlemsstaterna att besluta om hur överträdelser av bestämmelserna i rådsbeslutet ska beivras. För de förfaranden som omfattas av artikeln kan straffansvar tänkas komma i fråga enligt svenska bestämmelser. Exempelvis kan en person som olovligen bereder sig tillgång till systemet dömas för dataintrång i enlighet med 4 kap. 9 c § brottsbalken. Beroende på omständigheterna kan även ansvar för tjänstefel eller brott mot tystnadsplikt aktualiseras (jfr 20 kap. 1 § resp. 20 kap. 3 § brottsbalken). Som exempel kan nämnas att den som i strid med 37 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen lämnar ut uppgifter om en person som har registrerats i SIS kan dömas till ansvar för brott mot tystnadsplikt i enlighet med 20 kap. 3 § brottsbalken. Därtill kan det bli aktuellt med disciplinansvar enligt lagen (1994:260) om offentlig anställning i form av varning och löneavdrag samt ytterst avskedande eller uppsägning. Mot

denna bakgrund bedömer regeringen att det inte är påkallat med några författningsändringar för att genomföra rådsbeslutet i denna del.

6 Förordningarna

6.1 Två förordningar om förstapelarfrågor

Förutom det rådsbeslut som har behandlats i avsnitt 5 presenterade kommissionen under år 2005 även två förordningar som ska ersätta bestämmelserna i Schengenkonventionen om SIS när det gäller förstapelarfrågor. Dessa förordningar är dels Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2007 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, dels Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2007 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

Förordningarna är bindande och gäller direkt i medlemsstaterna. De ska alltså inte, som rådsbeslutet, genomföras i svensk rätt. Däremot kan det behövas utfyllande och kompletterande bestämmelser på nationell nivå.

6.2 Förordningen om tillgång till SIS II för de nationella enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon

Regeringens förslag: Bestämmelsen i 9 § lagen om Schengens informationssystem om att den myndighet som ansvarar för utfärdande av registreringsbevis för fordon ska ha tillgång till vissa uppgifter tas bort. Detsamma gäller bemyndigandet i 9 § andra stycket för regeringen att meddela föreskrifter om att myndigheten ska ha direktåtkomst till registret. I paragrafen införs i stället en upplysning om förordningen om tillträde till SIS II för de nationella enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian har dock vid sidan av hänvisningen till förordningen även föreslagits en hänvisning till 7 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det i huvudsak utan invändningar. *Transportstyrelsen* anser dock att det i 9 § lagen om Schengens informationssystem inte bör införas en hänvisning till 7 § lagen om vägtrafikregister utan föreslår en annan författningsteknisk lösning. *Transportstyrelsen* motiverar sin ståndpunkt med att styrelsens uppgift att utfärda registreringsbevis inte kan sägas följa av den nämnda paragrafen utan av en kompletterande förordningsbestämmelse.

Skälen för regeringens förslag: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2007 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, här kallad fordonsförordningen, ersätter nuvarande artikel 102.a i Schengenkonventionen. Den artikeln reglerar tillgången till uppgifter i SIS för de nationella myndigheter som utfärdar registreringsbevis för vissa typer av fordon. Dessa myndigheter har för närvarande tillgång till SIS för att de ska kunna förhindra registrering av fordon som är stulna, bortförda eller försvunna. Fordonsförordningen har – i likhet med rådsbeslutet – trätt i kraft och ska börja tillämpas samma dag som rådsbeslutet (*artikel 3*).

Fordonsförordningens bestämmelser överensstämmer med motsvarande regler i Schengenkonventionen med den skillnaden att myndigheterna kommer att ges tillgång till SIS i ytterligare ett syfte, nämligen att kontrollera om ett fordon är eftersökt för att användas som bevis i straffrättsliga förfaranden (*artikel 1.1*).

Av fordonsförordningen följer att statliga myndigheter ska ha direktåtkomst till registret (*artikel 1.2*). I övrigt ska medlemsstaterna reglera tillgången till uppgifterna i sin lagstiftning. Av *artikel 1.4* framgår att den bestämmelse i rådsbeslutet (artikel 39) som reglerar skyldigheten att vid träff i registret kontakta den som lagt in registreringen inte gäller för de fall som nu är aktuella. I stället ska all eventuell förmedling från de enheter som avses i punkten 1 till polis eller andra rättsliga myndigheter av uppgifter som framkommit vid en sökning i SIS och som leder till misstanke om brott lyda under medlemsstatens nationella lagstiftning.

Artikel 102.a i Schengenkonventionen har genomförts i svensk lag genom 9 § andra stycket lagen om Schengens informationssystem. Den bestämmelsen innehåller ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om att den myndighet som ansvarar för utfärdande av registreringsbevis för fordon ska ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 7 samma lag. I 9 § andra stycket förordningen om Schengens informationssystem anges att Transportstyrelsen ska ha tillgång till uppgifter som avses i 3 § 7 lagen om Schengens informationssystem för prövning av ansökningar om registrering av fordon av vissa särskilt angivna slag. Av 10 § tredje stycket förordningen om Schengens informationssystem följer att Transportstyrelsen får ha direktåtkomst till uppgifterna.

Som har framgått ovan är fordonsförordningen bindande och gäller direkt som svensk rätt. Den ska alltså inte genomföras i svensk rätt. Av fordonsförordningen följer att en statlig myndighet som ansvarar för registrering av fordon, för svensk del Transportstyrelsen (jfr 7 kap. 1 § förordningen [2001:650] om vägtrafikregister), ska ha rätt till direktåtkomst till registret. Eftersom Transportstyrelsens rätt att få ut uppgifter kommer att följa direkt av fordonsförordningen, måste motsvarande bestämmelser i lagen om Schengens informationssystem justeras. Vissa följdändringar i förordningen om Schengens informationssystem bör också göras. För att tydliggöra vad som gäller bör det införas en erinran om fordonsförordningen i lagen om Schengens informationssystem. Regeringen instämmer i *Transportstyrelsens* synpunkt att en hänvisning till 7 § lagen om vägtrafikregister inte är helt korrekt eftersom den paragrafen mer allmänt reglerar Transportstyrelsens ansvar för vägtrafikregistret. Regeringen föreslår därför att 9 § andra stycket lagen om

Schengens informationssystem förses med en ren hänvisning till fordonsförordningen.

6.3 Förordningen om inrättande, drift och användning av SIS II

Regeringens förslag: Bestämmelserna i lagen om Schengens informationssystem (se 2 §, 3 § 2 och 9 §) om att SIS ska vara ett hjälpmedel för Schengenstaterna när det gäller frågor om inresa och uppehållstillstånd och om utlämnande av uppgifter ur registret till vissa myndigheter för gränskontrollverksamhet tas bort. I stället införs en upplysning om förordningen om inrättande, drift och användning av SIS II i 2 och 9 §§ i lagen. Därutöver görs vissa följdändringar i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och i utlänningslagen (2005:716). Slutligen justeras bestämmelserna i 9 § andra och tredje styckena i lagen om Schengens informationssystem om rätt för regeringen att i förordning meddela föreskrifter om tillgång till uppgifter och direktåtkomst till registret.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag. Regeringen föreslår dock även att 9 § andra och tredje styckena ändras.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II), här kallad SIS II-förordningen, ska i likhet med det rådsbeslut som har behandlats i kapitel 5, för aspekter som omfattas av fördraget, ersätta artiklarna 92–119 i Schengenkonventionen, med undantag för artikel 102.a. Den ska också på motsvarande sätt som rådsbeslutet ersätta ett antal av den verkställande kommitténs beslut och förklaringar som i dag kompletterar Schengenkonventionens bestämmelser om Schengens informationssystem (*artikel 52*).

Rådsbeslutet och SIS II-förordningen reglerar ett och samma register och innehåller därför i flera avseenden bestämmelser som är likalydande. Det som skiljer dem åt är att förordningen fastställer villkor och förfaranden i frågor som hör till första pelaren (*artikel 2*).

I *artiklarna 24–26* regleras under vilka förutsättningar en registrering ska få föras in i SIS II. Enligt *artikel 24* ska uppgifter om en tredjelandsmedborgare registreras i syfte att neka inresa till eller vistelse i en medlemsstat på grundval av en nationell registrering. Artikeln innehåller därutöver de närmare förutsättningarna för att en registrering ska få införas. Artikel 24 motsvaras av artikel 96 i Schengenkonventionen och reglerar den s.k. spärllistan. I SIS II-förordningen finns därutöver – i förhållande till Schengenkonventionen – nya bestämmelser om registrering av personer som omfattas av rätten till fri rörlighet och personer som omfattas av restriktioner för inresa till EU:s territorium enligt gemensamma ståndpunkter som rådet har antagit, s.k. sanktionslistor. Artikel 96 i Schengenkonventionen har genomförts i svensk rätt genom 3 § 2 lagen

om Schengens informationssystem, som anger att registret ska innehålla framställningar om att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna. I 3 § förordningen om Schengens informationssystem regleras de närmare förutsättningarna för en registrering av sådana framställningar. Därutöver finns en allmän bestämmelse i 2 § första stycket lagen om Schengens informationssystem om att registret ska vara ett hjälpmedel för att främja samarbete som avser frågor om inresa och uppehållstillstånd.

Eftersom de förhållanden som har angetts ovan kommer att styras av SIS II-förordningen, som alltså är bindande och gäller direkt i medlemsstaterna, bör de bestämmelser i svensk rätt som reglerar samma förhållanden i lagen om Schengens informationssystem tas bort. För att förtydliga att det inte är fråga om ändringar i sak i dessa delar bör en erinran om SIS II-förordningen tas in i 9 § i lagen.

SIS II-förordningen innehåller också, i förhållande till rådsbeslutet, avvikande bestämmelser i fråga om vilka myndigheter som ska ha tillgång till uppgifter i SIS. Tillgång till de registreringar som regleras i förordningen ska som huvudregel endast de myndigheter ha som ansvarar för identifiering av tredjelandsmedborgare i samband med gränskontroller och vissa andra kontroller (*artikel 27.1*). Denna artikel motsvaras i sak av artikel 101.1 i Schengenkonventionen. Vidare får enligt SIS II-förordningen rätt till direktåtkomst till uppgifter i registret beviljas vissa rättsliga myndigheter (*artikel 27.2*). Detta är en nyhet i förhållande till Schengenkonventionen som dock har sin motsvarighet i rådsbeslutet. Sådan åtkomst får även beviljas i vissa andra fall, bl.a. för myndigheter med behörighet att utfärda viseringar, granska viseringsansökningar eller bevilja uppehållstillstånd (*artikel 27.3*). Sådana myndigheters åtkomst till uppgifter ska dock regleras i nationell rätt. Artikel 27.3 i SIS II-förordningen motsvaras i sak av artikel 101.2 i Schengenkonventionen. Konventionens bestämmelser om myndigheters tillgång till uppgifter när det gäller personer som finns på spärrlistan har genomförts i svensk rätt genom 9 § lagen om Schengens informationssystem. Den paragrafen innehåller dels en bestämmelse som reglerar vilka myndigheter som har rätt att få tillgång till uppgifter när det gäller gränskontroller, dels ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter avseende tillgång till uppgifter för myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd.

Polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket ska även fortsättningsvis ha tillgång till uppgifter i SIS genom direktåtkomst när de utför gränskontroller eller bistår vid sådan verksamhet. Eftersom rätten till tillgång kommer att följa direkt av *artikel 27.1* i SIS II-förordningen, bör bestämmelserna om detta i 9 § första stycket 1 lagen om Schengens informationssystem utmönstras. Av samma skäl bör även bemyndigandet i nämnda paragrafs tredje stycke inskränkas så att det inte omfattar ovan nämnda reglering i SIS II-förordningen. För att förtydliga innebörden av det sammanlagda regelverket bör en erinran om SIS II-förordningen tas in i ett andra stycke i 9 §. Eftersom förordningen anger att rätten till tillgång för myndigheter som utfärdar viseringar och beviljar uppehållstillstånd ska regleras i nationell rätt, behöver bestämmelsen om detta i 9 § lagen om Schengens informationssystem inte ändras. Detsamma gäller bestämmelsen i 9 § tredje stycket om att

meddela närmare föreskrifter för dessa fall. Vissa mindre följdändringar behöver dock göras i offentlighets- och sekretesslagen och i utlänningslagen.

Föreskrifter om myndigheters tillgång till uppgifter i registret ligger utanför det primära lagområdet. Det finns därför inte något utrymme för riksdagen att bemyndiga regeringen att meddela aktuella föreskrifter. Bestämmelserna i 9 § första stycket innebär att riksdagen med stöd av 8 kap. 14 § regeringsformen har beslutat om normer inom regeringens primärområde. Det finns emellertid alltså möjlighet för regeringen att med stöd av 8 kap. 13 § första stycket 2 regeringsformen meddela föreskrifter inom området. De nuvarande bestämmelserna i 9 § andra och tredje stycket bör därför ändras så att de inte längre ger intryck av att innehålla bemyndiganden utan i stället upplysningar om att det finns föreskrifter i förordning.

I SIS II-förordningen regleras vidare tredjelandsmedborgares rätt till information om registreringar i SIS (*artikel 42*). Dessa bestämmelser saknar motsvarighet i Schengenkonventionen och därmed i svensk rätt och föranleder inga svenska författningsändringar.

7 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagförslagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Lagen om Schengens informationssystem förses med övergångsbestämmelser som innebär följande. Äldre bestämmelser får fortsätta att tillämpas på uppgifter som redan finns inlagda i Schengens informationssystem, dock längst tre år efter ikraftträdandet. Om en uppgift ändras eller nya uppgifter förs in efter ikraftträdandet ska dock de nya bestämmelserna tillämpas på den framställning som uppgifterna hör till. Detsamma ska gälla om en person eller ett föremål påträffas, som det fanns uppgifter om i registret när denna lag trädde i kraft.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Som har framgått ovan (avsnitt 3) är det för närvarande inte fastställt från vilken dag rådsbeslutet ska börja tillämpas. Detsamma gäller de två EG-förordningarna. Det går därför heller inte att nu ange något datum för lagändringarnas ikraftträdande. Regeringen föreslår därför – i likhet med promemorian – att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Artikel 70 i rådsbeslutet innehåller bestämmelser om hur uppgifter som finns i SIS ska behandlas när rådsbeslutet träder i kraft och vad som ska gälla för registrering av uppgifter under en övergångsperiod.

Bestämmelsen i rådsbeslutet om att samtliga uppgifter i registret ska vara förenliga med rådsbeslutet senast tre år efter det att rådsbeslutet ska börja tillämpas bör genomföras genom en övergångsbestämmelse.

Detsamma gäller rådsbeslutets bestämmelser om att äldre bestämmelser under vissa förutsättningar får fortsätta att tillämpas på uppgifter som redan finns inlagda i systemet under viss tid efter ikraftträdandet och vad som ska ske när uppgifter ändras eller en framställning kompletteras (artikel 70.1a). Slutligen innehåller artikel 70 en bestämmelse om skyldighet att för de fall en träff uppstår efter rådsbeslutets ikraftträdande avseende en registrering som fanns i SIS innan rådsbeslutet trädde i kraft undersöka om registreringen är förenlig med rådsbeslutet och vad som ska gälla för en sådan undersökning (artikel 70.1b). I promemorian föreslogs en övergångsbestämmelse med den innebörden. Det kan konstateras att bestämmelsen i artikel 70.1b inte innehåller något uttryckligt krav på att undersöka om den gör det eller inte. Den enda rimliga tolkningen av bestämmelsen är dock enligt regeringens mening att medlemsstaterna ska tillämpa de nya bestämmelserna i rådsbeslutet om en träff uppstår och medlemsstaterna, om framställning ska stå kvar i registret, också ska se till att den är i överrensstämmelse med rådsbeslutet. Detta bör framgå av övergångsbestämmelserna. Regeringen föreslår därför en i förhållande till promemorians förslag något annorlunda utformad övergångsbestämmelse i denna del.

8 Ekonomiska konsekvenser

Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av de nationella delarna av SIS II ska enligt såväl rådsbeslutet som enligt Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem belasta varje medlemsstats budget (artikel 5). Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon innehåller inga bestämmelser om kostnader.

Genomförandet av rådsbeslutet och konsekvenserna av ikraftträdandet av de två förordningarna kan förväntas medföra vissa ökade kostnader för berörda myndigheter, framförallt initialt. Det är i dagsläget svårt att beräkna totalkostnaden. Rikspolisstyrelsen har tidigare uppskattat kostnaderna för genomförandet av SIS II fr.o.m. år 2007 till dess att systemet är i full drift till uppemot 50 miljoner kronor för myndigheten (se prop. 2006/07:33 s. 39). Å andra sidan kan det nya systemet, när det väl är i drift, förväntas leda till en effektivare brottsbekämpning såväl nationellt som internationellt.

För de svenska myndigheter som använder SIS i sin verksamhet kan SIS II komma att medföra vissa ekonomiska konsekvenser. Samtliga kostnader, även Rikspolisstyrelsens kostnader för att genomföra rådsbeslutet, ska finansieras inom befintliga ramar.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

1 § Rikspolisstyrelsen *ska* med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som *ska* vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). *Rikspolisstyrelsen ska också behandla tilläggsinformation enligt 12 §.*

Registret *ska* vara anslutet till den centrala enheten i SIS. Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av *personuppgifter som myndigheten utför enligt denna lag.*

Paragrafen föreskriver att Rikspolisstyrelsen ska vara det svenska Sirenekontoret och reglerar dess uppgifter och ansvar. Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 5.9, har sin bakgrund i att det i lagen införs bestämmelser om tilläggsinformation. Paragrafen motsvaras av artikel 7.

Begreppet tilläggsinformation definieras i en ny bestämmelse i lagen (13 §). Tilläggsinformation registreras inte i SIS och ingår därmed inte heller i det nationella registret som Rikspolisstyrelsen för, men behandlas automatiskt med stöd av lagen om Schengens informationssystem.

Enligt den nya meningen i *första stycket* ska Rikspolisstyrelsen inte endast registrera och behandla uppgifter i SIS utan också behandla tilläggsinformation.

I *andra stycket* stadgas att Rikspolisstyrelsen ska vara personuppgiftsansvarig för behandlingen även av sådan information.

2 § Registret *ska* vara ett hjälpmedel för *sådana stater som anges* i andra stycket att göra de framställningar som avses i 3 §, för att främja samarbete som avser polisiära och rättsliga frågor. *Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II-förordningen) framgår att registret också ska vara ett hjälpmedel för att göra framställningar som avser vissa frågor om inresa och uppehållstillstånd.*

Det samarbete som avses i första stycket bedrivs mellan de stater (Schengenstaterna) som har tillträtt eller anslutit sig till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, som har slutit avtal om samarbete enligt konventionen med dessa stater eller med Europeiska unionens råd, eller som efter beslut av Europeiska unionens råd helt eller delvis tillämpar konventionens bestämmelser.

Paragrafen behandlar syftet med SIS. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.3. Paragrafen motsvaras av artiklarna 1 och 2.

Ändringarna har sin grund i att förutsättningarna för att föra in framställningar i registret om att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna fortsättningsvis kommer att styras av den i paragrafen nämnda EG-förordningen. Orden ”samt frågor om inresa och uppehållstillstånd” i paragrafens *första stycke* har strukits och ersatts

av en erinran om förordningen. I stycket har även vissa språkliga ändringar gjorts.

3 § Registret ska innehålla framställningar om

1. omhändertagande av en person som *har* efterlysts för överlämnande eller utlämning,

2. lämnande av uppgift om uppehållsort för en person som har anmälts försvunnen,

3. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till dennes eller någon annans säkerhet,

4. lämnande av uppgift om uppehållsort för

- en person som *har förelagts att inställa sig för att höras vid domstolsförhandling i brottmål,*

- en åtalad person som *ska delges handlingar inom ramen för ett brottmålsförfarande, eller*

- en person som *ska inställa sig för verkställighet av frihetsberövande påföljd,*

5. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder, och

6. omhändertagande eller annan åtgärd beträffande fordon eller föremål som har efterlysts för att tas i beslag eller för att användas som bevismaterial vid en rättegång i brottmål.

Det som anges i första stycket 4 om den som är åtalad ska också gälla den som ska delges ett föreläggande av ordningsbot eller ett strafföreläggande.

I SIS II-förordningen finns bestämmelser om att registret även ska innehålla framställningar om att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna.

Paragrafen reglerar vilka typer av framställningar registret ska innehålla. Punkterna i paragrafen omfattar de olika kategorier av framställningar som i rådsbeslutet avhandlas kapitelvis. Punkterna förhåller sig till kapitlen enligt följande: punkt 1–kapitel V, punkt 2 och 3–kapitel VI, punkt 4–kapitel VII, punkt 5–kapitel VIII, och punkt 6–kapitel IX.

Ändringarna i paragrafen sammanhänger dels med att den EG-förordning som nämns i 2 § första stycket fortsättningsvis kommer att reglera förutsättningarna för att registrera vissa typer av framställningar, dels med att framställningar om lämnande av uppgift om uppehållsort för personer som söks för att delta i rättsliga förfaranden genom rådsbeslutet kommer att kunna avse ytterligare personkategorier.

Ändringarna i *första stycket 4* (tidigare punkt 5) har behandlats i avsnitt 5.3.4.3. Ändringarna innebär att antalet ändamål för vilka framställningar kan göras har utökats något. I enlighet med artikel 34 omfattas uppgifter om åtalade personer som söks för delgivning av alla slags handlingar inom ramen för ett brottmålsförfarande och inte endast för inställelse i rätten.

Den nya bestämmelsen i *andra stycket* har behandlats i avsnitt 5.3.4.3. Den innebär att SIS ska innehålla framställningar om uppehållsort också för den som söks för att föreläggas en ordningsbot eller ett strafföreläggande.

Nuvarande första stycket 2 har utgått och ersatts med ett nytt *tredje stycke*. Denna ändring har behandlats i avsnitt 6.3.

3 a § *Kan en person, om vilken uppgifter har registrerats enligt 3 §, förväxlas med en person vars identitet har missbrukats, ska registreringen kompletteras med uppgifter om den andra personen.*

Registrering av uppgifter enligt första stycket får ske endast om den som de kompletterande uppgifterna avser har lämnat sitt samtycke.

Paragrafen, som har behandlats i 5.3.4.5, är ny. Genom paragrafen genomförs artikel 51.1.

Bestämmelsen gör det möjligt att i syfte att undvika personförväxlingar lägga in uppgifter i SIS om andra personer än den person som är föremål för en framställning. En förutsättning för att uppgifter om sådana personer ska få registreras är att deras identitet har missbrukats. Vilka uppgifter som får registreras framgår av 4 § fjärde stycket. Behovet av kompletterande information kan uppstå t.ex. när flera personer har samma namn.

Uppgifter som får registreras när det gäller framställningar som rör personer

4 § *När det gäller framställningar som rör personer får endast följande uppgifter registreras:*

1. efternamn, förnamn, tidigare använda namn, namn vid födseln och annat namn som personen använder,
2. särskilda bestående fysiska kännetecken,
3. fotografier och fingeravtryck,
4. födelsedatum och födelseort,
5. kön,
6. medborgarskap,
7. om personen är beväpnad eller kan tillgripa våld,
8. om personen har avvikit från en inrättning där han eller hon med stöd av lag har varit berövad friheten,
9. syftet med framställningen,
10. begärd åtgärd,
11. om en förvunnen person behöver omhändertas eller inte,
12. den myndighet som har lagt in registreringen,
13. en hänvisning till det beslut som har föranlett registreringen,
14. typ av brott som avses i framställningen, samt
15. övriga uppgifter som ska anges i en europeisk arresteringsorder.

Därutöver får det i registret, om det behövs, förekomma länkar till andra registreringar i registret, och uppgifter om verkställighetsförbud i Sverige med anledning av framställningar från andra Schengenstater.

En person får bli föremål för registrering endast om uppgifter om efternamn, förnamn, kön, begärd åtgärd och, i förekommande fall, en hänvisning till det beslut som har föranlett registreringen, kan registreras om honom eller henne. Övriga uppgifter enligt första stycket ska registreras om de finns tillgängliga.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast avse sådana uppgifter om personen som anges i första stycket 1–6 samt uppgifter om nummer och datum för personens identitetshandlingar.

Paragrafen reglerar uttömmande vilka uppgifter som får registreras när det gäller framställningar som rör personer. Förutom punkterna 11 och 15, motsvaras samtliga punkter av artikel 20. De förstnämnda punkterna återfinns i artikel 32 respektive 27. Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 5.3, innebär bl.a. att fler typer av personuppgifter ska registreras i SIS.

Ändringarna och tilläggen i *första stycket* 1, 3, 7, 8 och 12–14 samt *andra stycket* har behandlats i avsnitt 5.3.2. Det kan noteras att av dessa är första stycket punkterna 3, 8 och 12–14 samt bestämmelserna om länkar i andra stycket helt nya. Rubriken och den inledande meningen i paragrafen har ändrats för att förtydliga att det inte är fråga om en uttömmande reglering av vilka personuppgifter som får registreras i SIS och att paragrafen endast är tillämplig på registrering av uppgifter när det gäller framställningar om personer. Bestämmelserna i första stycket innebär att registrering får ske – förutom av de uppgifter som får registreras i SIS enligt gällande rätt – av samtliga nuvarande och tidigare namn, fotografier, fingeravtryck, uppgift om huruvida personen har rymt från en institution, uppgift om den myndighet som har lagt in registreringen, hänvisning till det beslut som registreringen grundas på samt uppgifter om brott som framställningen avser. Ändringarna i andra stycket innebär att det blir möjligt att förse en registrering med en länk till en annan registrering i SIS.

Första stycket punkterna 11 och 15 är nya. De har behandlats i avsnitt 5.3.4.2. respektive 5.3.4.1. Den nya bestämmelsen i punkten 11 innebär en skyldighet att anteckna i registret huruvida personer som efterlyses som försvunna behöver omhändertas eller inte. För att en anteckning om att en förvunnen person behöver omhändertas ska få registreras krävs att det finns ett beslut om omhändertagande av en behörig myndighet (jfr 5 § förordningen om Schengens informationssystem). Bestämmelsen i punkten 15 har sin grund i rådsbeslutets artikel 27 om att det vid registrering i SIS av framställningar som avser gripande av personer som begärs överlämnade med stöd av en europeisk arresteringsorder även ska läggas in en kopia av arresteringsordern i SIS.

Tredje stycket är nytt. Det har behandlats i avsnitt 5.3.3. Det innebär att en registrering av en framställning i SIS endast får göras om vissa grundläggande uppgifter finns som anges i paragrafen. Bestämmelsen innebär därutöver att om det finns fler uppgifter som får registreras, så ska även dessa registreras.

Även *fjärde stycket*, som har behandlats i avsnitt 5.3.4.5, är nytt. Det reglerar uttömmande vilka personuppgifter som får registreras i syfte att undvika personförväxling i samband med registrering av uppgifter om en person vars identitet har missbrukats.

5 § Registret *ska* endast innehålla uppgifter som har behandlats av behöriga myndigheter i Schengenstaterna, i enlighet med respektive stats nationella lagstiftning.

Rikspolisstyrelsen får *föra in* uppgifter i *registret* endast om behandling av motsvarande slag av uppgifter är tillåten enligt personuppgiftslagen (1998:204), polisdatalagen (1998:622) eller annan svensk författning.

Paragrafen utgör en avgränsning av vilket slags uppgifter som registret som helhet ska innehålla samt villkor för deras införande för svenskt vidkommande. *Andra stycket* motsvaras av artikel 57. Ändringarna i paragrafen är endast av språklig karaktär.

9 § Uppgifter ur registret ska lämnas ut om det begärs av

1. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket *eller* Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, *eller*

2. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

I SIS II-förordningen finns särskilda bestämmelser om utlämnande av uppgifter ur registret till myndigheter som ansvarar för identifiering av tredjelandsmedborgare i samband med gränskontroller och andra kontroller. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, finns bestämmelser som innebär att en sådan enhet ska ha direktåtkomst till registret.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast lämnas ut till en myndighet

1. som har rätt att få ut uppgifter om den registrering enligt 3 § som de kompletterande uppgifterna avser, och

2. som behöver uppgifterna för att undvika en felaktig identifiering.

Regeringen *meddelar* föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd *ska* ha tillgång till uppgifter som avses i 3 § tredje stycket.

Regeringen *meddelar* också föreskrifter om att *de myndigheter som nämns i första och fjärde stycket* får ha direktåtkomst till registret.

Paragrafen reglerar vilka myndigheter som ska ha rätt att få tillgång till uppgifter i registret. Ramarna för detta ställs upp i artikel 40. Såvitt gäller uppgifter som har registrerats för att undvika personförväxling, se artikel 51.6.

Ändringarna i *första, andra, fjärde* och *femte* styckena har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.3. De har sin grund i att rätten för myndigheter som ansvarar för identifiering av tredjelandsmedborgare att få tillgång till uppgifter i SIS, liksom Transportstyrelsens rätt att få tillgång till uppgifter i registret, kommer att styras av två EG-förordningar. De bestämmelser i förevarande paragraf som i dag styr detta har därför utgått och ersatts med en erinran om respektive EG-förordning. Någon ändring när det gäller vilka myndigheter som ska ha tillgång till uppgifter i SIS eller sättet för tillgång är dock inte avsedd.

Tredje stycket är nytt och anger förutsättningarna för utlämnande av uppgifter som har registrerats med stöd av 3 a §. Ändringen har behandlats i avsnitt 5.6. Bestämmelserna innebär att endast myndigheter som får ha tillgång till den registrering som de kompletterande uppgifterna avser och som behöver uppgifterna för att undvika en personförväxling får ges tillgång till de kompletterande uppgifterna.

Fjärde och femte styckena har även ändrats så att bestämmelserna inte längre innehåller bemyndiganden utan upplysningsbestämmelser om att det finns föreskrifter i förordning. Genom upplysningen framgår att de föreskrifter som riksdagen har beslutat med stöd av 8 kap. 14 § regeringsformen lämnar utrymme för regeringen att med stöd av sin restkompetens besluta föreskrifter inom de angivna områdena.

10 § *En myndighet får inte överföra eller göra en uppgift som behandlas i registret tillgänglig för ett tredjeland eller en internationell organisation.*

En myndighet får inte heller i övrigt använda en uppgift i registret för något annat syfte än det som den registrerande staten har angett vid registreringen, om inte den staten har lämnat sitt samtycke.

Uppgifter som har registrerats om en sådan person som avses i 3 a § får endast användas i syfte att skilja personen från en person som har registrerats med stöd av 3 § eller för att den person vars identitet har missbrukats ska kunna styrka sin identitet.

Fotografier och fingeravtryck får endast användas för att fastställa identiteten hos en person som har påträffats i registret efter en sökning på uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken eller skiljetecken.

Paragrafen reglerar användningsbegränsningar när det gäller uppgifter i registret. Genom första stycket genomförs artikel 54. Andra stycket motsvaras av bestämmelserna i artikel 46. Genom tredje stycket genomförs artikel 51.2 och genom fjärde stycket artikel 22.b.

I förhållande till gällande rätt har ytterligare begränsningar införts. Det har också införts specifika begränsningar när det gäller användningen av de nya kategorier av personuppgifter som kommer att kunna registreras i SIS, nämligen fotografier och fingeravtryck och uppgifter om personer vars identitet har missbrukats och som kan förväxlas med personer som förekommer i registret.

Första stycket är nytt. Skälen till den nya bestämmelsen har behandlats i avsnitt 5.5.1. Den innebär att myndigheter som har tillgång till uppgifter i SIS inte får överföra sådana uppgifter eller på annat sätt göra dem tillgängliga för tredjeland eller för internationella organisationer. Det kan anmärkas att detta förbud inte påverkar myndigheters skyldigheter att tillämpa offentlighetsprincipen. Den sekretess som gäller för uppgifter i SIS – liksom andra eventuellt tillämpliga sekretessbestämmelser – torde dock i de flesta fall leda till att uppgifter som behandlas i SIS inte lämnas ut.

Tredje och fjärde styckena är också nya. Skälen till de nya bestämmelserna har behandlats i avsnitt 5.5.2 respektive 5.5.3. Bestämmelsen i tredje stycket innebär att uppgifter om en person som har registrerats därför att hans eller hennes identitet har missbrukats får användas endast i syfte att skilja personen från en person om vilken uppgifter har registrerats i SIS eller för att han eller hon ska kunna styrka sin identitet. Bestämmelsen i fjärde stycket innebär att det inte är tillåtet att söka på fotografier eller fingeravtryck. Sådana uppgifter får endast användas i kontrollsyfte, dvs. för att klargöra om den person som matchar en regi-

strering i SIS är identisk med den person som registreringen avser. Fingravtryck och fotografier kan registreras såväl enligt 3 § som enligt 3 a §.

11 § *Uppgifter som Rikspolisstyrelsen har fört in i registret får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med registreringen. Sådana uppgifter ska gallras om de*

1. avser en personefterlysning enligt 3 § 5, senast ett år efter registreringen,

2. avser en personefterlysning i annat fall än som avses i 1, senast tre år efter registreringen,

3. avser ett föremål som har efterlysts enligt 3 § 5, senast fem år efter registreringen, samt

4. avser ett föremål som har efterlysts enligt 3 § 6, senast tio år efter registreringen.

Rikspolisstyrelsen får dock, innan den tid som anges i första stycket har löpt ut, besluta att *en uppgift ska stå kvar i registret om det är nödvändigt för syftet med registreringen. Ett sådant beslut ska framgå av registret. Om uppgifter står kvar med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras eller frågan om bevarande prövas på nytt senast vid utgången av de tidsfrister som anges i första stycket. I sådana fall ska tidsfristen anses löpa från dagen för beslutet.*

Uppgifter som har registrerats med stöd av 3 a § ska gallras samtidigt som uppgifterna i den registrering enligt 3 § som de hänför sig till. Uppgifterna ska gallras tidigare om den person som de avser begär det.

I paragrafen regleras när uppgifter som Rikspolisstyrelsen har fört in i registret ska gallras. Bestämmelserna om gallring återfinns i artiklarna 44 och 45. Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.7.

Första meningen i *första stycket* är ny. Den har införts för att även uppgifter som inte utgör personuppgifter ska omfattas av det grundläggande kravet på att uppgifter inte ska bevaras i registret längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med registreringen (se artikel 45.1).

Ändringarna i första stycket 3 och 4 innebär – i förhållande till gällande rätt – att gallringsfristerna för vissa uppgifter om föremål förlängs.

Andra stycket har ändrats i syfte att göra det möjligt att i vissa fall – liksom när det gäller registreringar som avser personer – besluta att en registrering som avser ett föremål ska stå kvar längre än vad som gäller enligt huvudregeln (se artikel 45.4). Andra stycket innehåller vidare närmare bestämmelser om dokumentation av sådana beslut och om gallring av uppgifter som har bevarats längre än vad som gäller enligt huvudreglerna med stöd av ett sådant beslut.

Tredje stycket innehåller särskilda bestämmelser om gallring av sådana uppgifter som har tillförts en registrering i syfte att undvika personförväxling. Bestämmelserna innebär att sådana uppgifter ska gallras samtidigt med uppgifterna i den registrering som de hänför sig till. Eftersom registrering av sådana uppgifter förutsätter samtycke från den person som berörs har denne också möjlighet att när som helst begära att uppgifterna gallras.

Tilläggsinformation

12 § Tilläggsinformation är information som inte ska registreras i SIS men som hänför sig till registreringar i SIS och som med hjälp av automatiserad behandling utbyts mellan Schengenstaterna i samband med att de lägger in en registrering, får en träff, när en åtgärd inte kan vidtas eller när kontroller ska utföras.

13 § Tilläggsinformation får endast användas för det syfte för vilket den överlämnades.

14 § Om tilläggsinformationen utgörs av personuppgifter som Rikspolisstyrelsen har tagit emot från en annan stat, får den bevaras endast under så lång tid som behövs för att uppnå det syfte den mottogs för. Den får aldrig bevaras längre än ett år efter det att de uppgifter i SIS som den avser har gallrats.

Paragraferna är nya och innehåller bestämmelser om tilläggsinformation. Genom paragraferna genomförs artiklarna 3.b., 8.2 och 53.2. Motiven till bestämmelserna har redovisats i avsnitt 5.9.

I 12 § definieras begreppet tilläggsinformation. I 13 och 14 §§ införs bestämmelser som begränsar användningen av och rätten att bevara sådan information.

Överklagande

17 § Rikspolisstyrelsens beslut enligt 15 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen är ny. Genom paragrafen genomförs artikel 59. Frågan har behandlats i avsnitt 5.8.2.

Bestämmelsen innebär att det uttryckligen framgår av lagen att Rikspolisstyrelsens beslut att inte rätta, blockera eller utplåna en personuppgift i SIS får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta har tidigare ansetts följa av allmänna förvaltningsrättsliga principer. Det bör i sammanhanget påpekas att det förhållandet att överklagandebestämmelsen endast omfattar beslut som avser rättelse, blockering eller utplåning inte innebär att inga andra beslut får överklagas. Beslut enligt de bestämmelser i personuppgiftslagen som ger enskilda rätt till information (26 §, 29 § och 42 §) och som gäller utöver den särreglering som avser SIS kan överklagas enligt personuppgiftslagen.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

4 kap.

2 § En arresteringsorder *ska* vara skriven på svenska, danska, norska eller engelska eller vara åtföljd av en översättning till något av dessa språk, *och* i övrigt till form och innehåll vara sådan som anges i 1 kap. 4 §.

En efterlysning som är registrerad i SIS, *utan att åtföljas av en kopia av arresteringsordern*, eller i ett annat system för eftersökning av personer och som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen, *ska* jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds.

Ändringen i *andra stycket* har behandlats i avsnitt 5.3.4.1. Den är föranledd av att efterlysningar som grundar sig på en europeisk arresteringsorder ska åtföljas av en kopia av arresteringsordern i SIS. En sådan framställning ska äga samma giltighet som en europeisk arresteringsorder i och med att den har förts in i registret (artikel 27 i rådsbeslutet) och ska alltså anses utgöra en arresteringsorder. Att en arresteringsorder får översändas genom SIS föreskrivs i 1 § och formkraven framgår av 2 § första stycket. I vart fall under en övergångstid kommer dock inte alltid sådana kopior att finnas inlagda i SIS. Den nu gjorda ändringen i *andra stycket* inskränker bestämmelsens tillämpningsområde beträffande efterlysningar i SIS till de fall när ingen kopia av arresteringsordern finns i registret. Efterlysningen ska då, liksom i dag, jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan order översänds. Detsamma gäller oförändrat när det gäller efterlysningar för utlämning eller överlämnande till en EU-stat som har registrerats i ett annat system för eftersökning av personer, t.ex. hos Interpol.

9.3 Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

7 kap.

5 § Uppehållstillstånd får återkallas för en utlämning *om vilken uppgifter* har registrerats i *det register som avses i 1 §* lagen (2000:344) om Schengens informationssystem *med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem*, om det finns tillräckliga skäl för en återkallelse.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för återkallelse av uppehållstillstånd för en utlämning som har registrerats i SIS. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.3.

Bakgrunden till ändringarna är att förutsättningarna för att föra in framställningar i SIS om att en person ska nekastillsättas till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna fortsättningsvis kommer att styras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem. Detta nödvändiggör följändringar i förevarande paragraf. Några ändringar i sak är inte avsedda.

9.4 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

18 kap.

17 § Sekretess gäller för uppgift i verksamhet som avser rättsligt samarbete på begäran av en annan stat eller en mellanfolklig domstol för uppgift som hänför sig till en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål eller en angelägenhet som angår tvångsmedel, om det kan antas att det varit en förutsättning för den andra statens eller den mellanfolkliga domstolens begäran att uppgiften inte skulle röjas.

Motsvarande sekretess gäller hos en polismyndighet, en åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket och Kustbevakningen för uppgift i en angelägenhet som avses i 3 § 1 och 5 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

37 kap.

6 § Sekretess gäller hos en polismyndighet, en åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket för uppgift om enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider med och uppgiften förekommer i en angelägenhet som avser en framställning *i det register som avses i 1 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem* om

1. omhändertagande av en person som har efterlysts för överlämnande eller utlämning,
2. att en person ska nekastillsättas till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna,
3. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till dennes eller någon annans säkerhet, eller
4. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder.

Sekretess gäller hos en myndighet som prövar ansökningar om visering eller uppehållstillstånd för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i en angelägenhet som avser en sådan framställning som avses i första stycket 2 under samma förutsättningar som anges i första stycket.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Paragraferna reglerar sekretess hos vissa myndigheter för angelägenheter som avser vissa framställningar som registreras i SIS samt sekretess för

uppgifter i registret och tilläggsinformation. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.3.

Ändringarna har sin bakgrund i att förutsättningarna för att föra in framställningar i SIS om att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna fortsättningsvis kommer att styras av den i 2 § första stycket lagen om Schengens informationssystem nämnda EG-förordningen. Detta föranleder ändringar i 3 § lagen om Schengens informationssystem (se ovan), vilka i sin tur nödvändiggör följdändringar i förevarande paragrafer i offentlighets- och sekretesslagen. Några ändringar i sak är inte avsedda

RÅDETS BESLUT 2007/533/RIF av den 12 juni
2007 om inrättande, drift och användning av andra
generationen av Schengens informationssystem (SIS
II)

Bilaga 1

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT 2007/533/RIF

av den 12 juni 2007

om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 30.1 a och 30.1 b, artikel 31.1 a och 31.1 b samt artikel 34.2 c,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Schengens informationssystem (SIS) inrättades på grundval av bestämmelserna i avdelning IV i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽²⁾ (Schengenkonventionen), och utvecklingen av detta, SIS 1+, är ett grundläggande verktyg för tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket, såsom det införlivats inom Europeiska unionens ramar.

(2) Kommissionen har fått i uppdrag att utarbeta andra generationen av SIS (SIS II) på grundval av rådets förordning (EG) nr 2424/2001 ⁽³⁾ och rådets beslut 2001/886/RIF av andra generationen av Schengens informationssystem den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁴⁾. SIS II kommer att ersätta det SIS som inrättades genom Schengenkonventionen.

(3) Detta beslut utgör den rättsliga grund som krävs för styrning av SIS II avseende aspekter som omfattas av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁵⁾ utgör den rättsliga grund som krävs för driften av SIS II avseende aspekter som omfattas av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget).

(4) Det faktum att den rättsliga grund som krävs för driften av SIS II består av separata instrument påverkar inte principen att SIS II är ett enda informationssystem som bör fungera som ett enda system. Vissa av bestämmelserna i dessa instrument bör därför vara identiska.

(5) SIS II bör utgöra en kompensatorisk åtgärd som bidrar till att upprätthålla hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen genom att stödja det operativa samarbetet mellan polismyndigheter och rättsliga myndigheter i straffrättsliga frågor.

⁽¹⁾ Yttrande av den 25 oktober 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽³⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 381, 28.12.2006, s. 4.

- (6) Det är nödvändigt att ange mål för SIS II, dess tekniska struktur och finansiering, fastställa regler för drift och användning av systemet samt bestämma ansvarsfördelningen, vilka typer av uppgifter som skall läggas in i systemet och skälen till varför uppgifterna skall läggas in samt kriterier för sådan inmatning, vilka myndigheter som skall ha tillgång till uppgifterna, länkning mellan registreringar samt närmare bestämmelser om databehandling och skydd av personuppgifter.
- (7) I SIS II skall det ingå ett centralt system (centrala SIS II) och nationella tillämpningar. Kostnaderna för driften av det centrala SIS II och därmed relaterad kommunikationsinfrastruktur bör belasta Europeiska unionens allmänna budget.
- (8) Det är nödvändigt att utarbeta en handledning med detaljerade regler för utbytet av den tilläggsinformation som krävs för åtgärder påkallade av registreringen. Nationella myndigheter i medlemsstaterna bör ansvara för det informationsutbytet.
- (9) Under en övergångsperiod bör kommissionen ansvara för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II och vissa delar av kommunikationsinfrastrukturen. För att säkerställa smidig övergång till SIS II, kan kommissionen emellertid delegera en del av eller hela detta ansvar till två nationella offentliga organ. På lång sikt och efter en konsekvensbedömning, med ingående analys av olika alternativ ur finansiell, operativ och organisatorisk synpunkt samt lagstiftningsförslag från kommissionen, bör det inrättas en förvaltningsmyndighet som skall ansvara för dessa uppgifter. Övergångsperioden bör inte överstiga fem år från den dag då detta beslut börjar tillämpas.
- (10) SIS II kommer att innefatta registreringar om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas samt personer som är efterlysta för att utlämnas. Utöver registreringar är det lämpligt att föreskriva utbyte av kompletterande upplysningar som är nödvändiga för överlämnande- och utlämningsförfaranden. De uppgifter som avses i artikel 8 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾ bör i synnerhet behandlas i SIS II.
- (11) Det bör vara möjligt att i SIS II lägga till en översättning av de kompletterande uppgifter som läggs in för överlämnande enligt den europeiska arresteringsordern och för utlämning.
- (12) SIS II bör innehålla registreringar om försvunna personer så att dessa kan skyddas och hot förebyggas, om efterlysta personer som söks för lagföring, om personer och föremål som omfattas av hemlig övervakning eller särskilda kontroller samt om föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial i brottmål.
- (13) Registreringar bör inte bevaras i SIS II längre än vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte för vilket registreringarna gjordes. Den allmänna principen bör vara att registreringar om personer automatiskt raderas från SIS II efter en period av tre år. Registreringar om föremål som har lagts in för diskreta kontroller eller särskilda kontroller bör automatiskt raderas från SIS II efter en period av fem år. Registreringar om föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial i brottmål bör automatiskt raderas från SIS II efter en period av tio år. Beslut om att behålla registreringar om personer bör grundas på övergripande individuell bedömning. Medlemsstaterna bör se över registreringar om personer inom översynsperioden och föra statistik över antalet registreringar om personer för vilka lagringstiden har förlängts.
- (14) SIS II bör möjliggöra behandling av biometriska uppgifter för att bidra till tillförlitlig identifiering av berörda individer. SIS II bör också möjliggöra behandling av uppgifter om personer vars identitet missbrukats, för att undvika problem orsakade av felidentifiering, men det bör fastställas särskilda skyddsåtgärder för detta, särskilt den berörda personens samtycke och en sträng begränsning av de ändamål för vilka sådan databehandling lagligen kan göras.
- (15) En medlemsstat bör kunna särskilt märka en viss registrering med så kallad flaggning, vilket innebär att den åtgärd som registreringen avser inte kommer att vidtas på medlemsstatens territorium. När det gäller registreringar om gripande för överlämnande bör inget i detta beslut tolkas som ett undantag från eller förhindra tillämpning av bestämmelserna i rambeslut 2002/584/RIF. Beslut om att förse en registrering med flaggning bör fattas endast på grundval av de skäl för vägran som anges i rambeslutet.
- (16) När en registrering märkts med flaggning och det blir känt var den person som skall gripas för överlämnande befinner sig, bör detta alltid meddelas den utfärdande rättsliga myndigheten, som då kan besluta att översända en europeisk arresteringsorder till den behöriga rättsliga myndigheten, i enlighet med bestämmelserna i rambeslut 2002/584/RIF.
- (17) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att länka samman olika registreringar i SIS II. Det faktum att en medlemsstat länkar samman två eller flera registreringar bör inte påverka den åtgärd som skall vidtas enligt registreringen, lagringstiden eller åtkomsträtten till registreringarna.

⁽¹⁾ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (18) Uppgifter som behandlas i SIS II i enlighet med detta beslut bör inte överföras till eller göras tillgängliga för tredjeländer eller internationella organisationer. Samarbetet mellan Europeiska unionen och Interpol bör emellertid stärkas genom främjande av effektivt utbyte av passuppgifter. I de fall då personuppgifter överförs från SIS II till Interpol skall det sörjas för lämpligt skydd för personuppgifterna och skyddet skall fastställas i ett avtal, där det föreskrivs strikta skyddsåtgärder och villkor.
- (19) Samtliga medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk behandling av personuppgifter. I konventionen anges att det inom vissa gränser kan förekomma undantag och begränsningar avseende skyldigheter som föreskrivs i konventionen. De personuppgifter som kommer att behandlas på grundval av detta beslut bör skyddas i enlighet med konventionen. De principer som anges i konventionen bör, när så erfordras, kompletteras eller klargöras i detta beslut.
- (20) De principer som anges i Europarådets rekommendation av den 17 september 1987 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet R(87)15 bör iakttas när personuppgifter behandlas inom polisväsendet med tillämpning av detta beslut.
- (21) Kommissionen har förelagt rådet ett förslag till rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, vilket bör antas före slutet av 2006 och tillämpas på personuppgifter som behandlas inom ramen för andra generationen av Schengens informationssystem och det därtill kopplade utbytet av tilläggsinformation enligt det här beslutet.
- (22) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽¹⁾, särskilt bestämmelserna i denna om sekretess och säker behandling, skall tillämpas då gemenskapsinstitutionerna eller gemenskapsorganen genomför de uppgifter de har som ansvariga för den operativa förvaltningen av SIS II, i de fall då behandlingen görs för att genomföra uppgifter som helt eller delvis omfattas av gemenskapslagstiftningen. Behandlingen av personuppgifter inom SIS II omfattas till viss del av gemenskapslagstiftningen. För konsekvent och enhetlig tillämpning av reglerna om skydd av individens grundläggande rättigheter och friheter i samband med behandlingen av personuppgifter bör det förtydligas att förordning (EG) nr 45/2001 skall tillämpas när kommissionen behandlar personuppgifter med tillämpning av detta beslut. De principer som anges i förordning (EG) nr 2001/45 bör, när så erfordras, kompletteras eller klargöras i detta beslut.
- (23) När det gäller sekretess bör relevanta bestämmelser i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna tillämpas på tjänstemän och övriga anställda vars arbete har samband med SIS II.
- (24) Nationella tillsynsmyndigheter bör övervaka att medlemsstaternas behandling av personuppgifter sker enligt gällande regler, medan Europeiska datatillsynsmannen, som utnämndes genom Europaparlamentets och rådets beslut 2004/55/EG av den 22 december 2003 om utnämning av den oberoende övervakningsmyndighet som föreskrivs i artikel 286 i EG-fördraget⁽²⁾, bör övervaka gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens verksamhet i samband med behandlingen av personuppgifter med beaktande av de begränsade uppgifter som gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen har när det gäller själva uppgifterna.
- (25) Såväl medlemsstaterna som kommissionen bör utarbeta en säkerhetsplan för att underlätta genomförandet av säkerhetsskyldigheterna och bör samarbeta med varandra så att de behandlar säkerhetsfrågor ur ett gemensamt perspektiv.
- (26) Bestämmelserna i konventionen av den 26 juli 1995 om upprättandet av en europeisk polisbyrå⁽³⁾ (nedan kallad "Europolkonventionen") skall i fråga om skydd av uppgifter tillämpas på Europols behandling av uppgifter i SIS II, inbegripet befogenheterna för den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats genom Europolkonventionen för övervakning av Europols verksamhet och dess ansvar för eventuell olaglig behandling av personuppgifter.
- (27) Bestämmelserna i beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet⁽⁴⁾ skall i fråga om skydd av uppgifter tillämpas på Eurojusts behandling av uppgifter i SIS II, inbegripet befogenheterna för den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats genom det beslutet för övervakning av Eurojusts verksamhet och dess ansvar för eventuell olaglig behandling av personuppgifter.

⁽²⁾ EUT L 12, 17.1.2004, s. 47.

⁽³⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 63, 6.3.2002, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (28) För att garantera öppenhet bör kommissionen eller, när den har inrättats, förvaltningsmyndigheten vartannat år utarbeta en rapport om det centrala SIS II:s tekniska funktion och kommunikationsinfrastrukturen, inklusive säkerheten i denna, och om utbytet av tilläggsinformation. Kommissionen bör lägga fram en övergripande utvärdering vart fjärde år.
- (29) Vissa aspekter av SIS II, t.ex. tekniska regler för att införa uppgifter, inklusive sådana som krävs för att lägga in en registrering, uppdatera, radera och söka uppgifter, samt regler om överensstämmelse och prioritering av registreringar, tillägg av flaggning, länkar mellan registreringar och utbyte av tilläggsinformation kan inte täckas på ett uttömmande sätt av bestämmelserna i detta beslut på grund av att deras tekniska beskaffenhet, detaljnivå och behov av regelbunden uppdatering. Genomförandebefogenheterna för dessa aspekter bör därför delegeras till kommissionen. Tekniska bestämmelser för sökning i registreringar bör ta hänsyn till att de nationella tillämpningarna skall fungera smidigt. Med förbehåll för kommissionens konsekvensbedömning kommer det att beslutas i vilken utsträckning genomförandeåtgärderna kan bli ett ansvar för förvaltningsmyndigheten så snart denna inrättas.
- (30) I detta beslut bör förfarandet fastställas för antagande av de åtgärder som är nödvändiga för beslutets genomförande. Förfarandet för antagande av genomförandebestämmelserna bör vara det samma för detta beslut och för förordning (EG) nr 1987/2006.
- (31) Det är lämpligt att fastställa övergångsbestämmelser för de registreringar som har lagts in i SIS 1+ och som skall överföras till SIS II. Vissa bestämmelser i Schengenregelverket bör fortsätta att tillämpas under en begränsad tid fram till dess att medlemsstaterna har undersökt om registreringarna överensstämmer med den nya rättsliga ramen. Överensstämmelse mellan registreringar av personer bör undersökas i första hand. Dessutom bör alla ändringar, tillägg, korrigeringar eller uppdateringar av en registrering som överförs från SIS 1+ till SIS II samt alla träffar på en sådan registrering leda till att det omedelbart undersöks om de är förenliga med bestämmelserna i detta beslut.
- (32) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för den återstående del av budgeten som reserverats för driften av SIS och som inte är en del av Europeiska unionens budget.
- (33) Eftersom målen för den planerade åtgärden, nämligen att inrätta och reglera ett gemensamt informationssystem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan rådet vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EG-fördraget till vilken det hänvisas i artikel 2 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EG-fördraget går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Detta beslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (35) Förenade kungariket deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar och artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁾.
- (36) Irland deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar och artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽²⁾.
- (37) Detta beslut påverkar inte tillämpningsföreskrifterna för Förenade kungarikets och Irlands begränsade deltagande i Schengenregelverket enligt rådets beslut 2000/365/EG respektive 2002/192/EG.
- (38) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1G i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁴⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (39) Det behövs ett arrangemang som gör det möjligt för företrädare för Island och Norge att anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har övervägts i skriftväxlingen mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter ⁽⁵⁾, vilken är fogad till det ovan nämnda avtalet.

(1) EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

(2) EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

(3) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

(4) EUT L 176, 10.7.1999, s. 31

(5) EGT L 176, 10.7.1999, s. 53.

- (40) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG ⁽¹⁾ och 2004/860/EG ⁽²⁾.
- (41) Det behövs ett arrangemang som gör det möjligt för företrädare för Schweiz att anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har övervägts i skriftväxlingen mellan gemenskapen och Schweiz, vilken är fogad till det ovan nämnda avtalet.
- (42) Detta beslut utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.
- (43) Detta beslut bör tillämpas på Förenade kungariket, Irland och Schweiz vid tidpunkter fastställda i enlighet med de förfaranden som avses i de berörda instrumenten för tillämpningen av Schengenregelverket på dessa stater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Inrättande av SIS II och allmänt syfte

1. Härmed inrättas andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).
2. Syftet med SIS II skall i enlighet med detta beslut vara att på medlemsstaternas territorier, med hjälp av information som överförs via detta system inom ett område med frihet, säkerhet

⁽¹⁾ Rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 368, 15.12.2004, s. 26).

⁽²⁾ Rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

och rättvisa i Europeiska unionen, garantera hög säkerhetsnivå, inbegripet bevarandet av allmän säkerhet och allmän ordning och skyddet av säkerhet, samt att tillämpa bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen i EG-fördraget avseende rörlighet för personer i de territorierna.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta beslut fastställer villkor och förfaranden för införande och behandling av registreringar i SIS II av personer och föremål, för utbyte av tilläggsinformation och kompletterande uppgifter som används för polissamarbete och straffrättsligt samarbete.
2. Detta beslut innehåller också bestämmelser om den tekniska strukturen för SIS II och om ansvarsområden för medlemsstaterna och för den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 15, samt allmänna regler för behandling av uppgifter, berörda personers rättigheter och skadeståndansvar.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta beslut gäller följande definitioner:
 - a) *registrering*: en sammanställning av uppgifter som lagts in i SIS II och med hjälp av vilka de behöriga myndigheterna kan identifiera en person eller ett föremål med tanke på en specifik åtgärd som skall vidtas,
 - b) *tilläggsinformation*: information som inte ligger i SIS II, men som avser SIS II-registreringar och som används för utbyte
 - i) i syfte att göra det möjligt för medlemsstaterna att rådfråga eller underrätta varandra i samband med att de lägger in en registrering,
 - ii) efter en träff så att lämpliga åtgärder skall kunna vidtas,
 - iii) när den åtgärd som krävs inte kan vidtas,
 - iv) när SIS II-uppgifternas kvalitet kontrolleras,
 - v) när registreringars överensstämmelse och prioritering kontrolleras,
 - vi) när åtkomsträtten kontrolleras,
 - c) *kompletterande uppgifter*: uppgifter som ligger i SIS II och som rör SIS II-registreringar vilka skall vara omedelbart tillgängliga för de behöriga myndigheterna när en person, för vilken uppgifter har lagts in i SIS II, påträffas genom sökning i systemet,

- d) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (*den registrerade*); en identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt,
- e) *behandling av personuppgifter (behandling)*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas med personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, återvinning, läsning, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, radering eller förstöring,

2. Alla hänvisningar i detta beslut till bestämmelser i rambeslut 2002/584/RIF skall anses inbegripa motsvarande bestämmelser i avtal som, på grundval av artiklarna 24 och 38 i EU-fördraget, ingåtts mellan Europeiska unionen och tredjeländer om överlämnande av personer på grundval av en arresteringsorder och som medger att en sådan arresteringsorder översänds via Schengens informationssystem.

Artikel 4

Teknisk struktur och drift av SIS II

1. SIS II skall bestå av följande delar:
 - a) Ett centralt system ("det centrala SIS II") bestående av
 - en teknisk stödfunktion ("CS-SIS") som innehåller en databas, SIS II-databasen,
 - ett enhetligt nationellt gränssnitt ("NI-SIS").
 - b) En nationell del ("N.SIS II") i var och en av medlemsstaterna, bestående av de nationella datasystem som kommunicerar med det centrala SIS II. Ett N.SIS II kan innehålla en datafil (nedan kallad "nationell kopia") med en kopia av hela databasen för SIS II eller delar av den.
 - c) En kommunikationsinfrastruktur mellan CS-SIS och NI-SIS ("kommunikationsinfrastruktur") som tillhandahåller ett krypterat virtuellt nätverk ägnat åt SIS II-uppgifter och utbytet av uppgifter mellan Sirenekontoren enligt artikel 7.2.

2. SIS II-uppgifter skall införas, uppdateras, raderas och sökas i de olika N.SIS II-systemen. En nationell kopia skall finnas tillgänglig för automatisk sökning på varje medlemsstats territorium med hjälp av en sådan kopia. Det skall inte vara möjligt att söka i datafilerna i andra medlemsstaters N.SIS II.

3. CS-SIS, som står för teknisk tillsyn och administration, skall vara belägen i Strasbourg (Frankrike) och en reserv för CS-SIS, varigenom alla funktioner i den centrala delen av CS-SIS garanteras om detta system skulle sluta fungera, skall vara belägen i Sankt Johann im Pongau (Österrike).

4. CS-SIS skall stå för de tjänster som krävs för införande och behandling av SIS II-uppgifter, inbegripet sökningar i SIS II-databasen. För de medlemsstater som använder en nationell kopia skall CS-SIS tillhandahålla

- a) uppdatering online av de nationella kopiorna,
- b) synkronisering och enhetlighet mellan de nationella kopiorna och SIS II-databasen,
- c) hantering av uppläggning och återställande av de nationella kopiorna.

Artikel 5

Kostnader

1. Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av det centrala SIS II och kommunikationsinfrastrukturen skall belasta Europeiska unionens allmänna budget.
2. Dessa kostnader skall innefatta arbete som utförs på CS-SIS som garanterar tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 4.4.
3. Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av varje enskilt N.SIS II skall belasta den enskilda medlemsstatens budget.

KAPITEL II

MEDLEMSSTATERNAS ANSVAR

Artikel 6

Nationella system

Varje medlemsstat skall ansvara för att inrätta och underhålla sitt N.SIS II och ansluta sitt N.SIS II till NI-SIS.

Artikel 7

N.SIS II-byrå och Sirenekontor

1. Varje medlemsstat skall utse en myndighet ("N. SIS II-byrån") som skall ha det centrala ansvaret för dess N.SIS II.

Den myndigheten skall ansvara för att N.SIS II fungerar smidigt och för dess säkerhet, garantera att de behöriga myndigheterna har åtkomst till SIS II och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna i detta beslut följs.

Varje medlemsstat skall översända sina registreringar via N.SIS II-byrån.

2. Var och en av medlemsstaterna skall utse en myndighet ("Sirenekontoret") som skall säkra utbytet av all tilläggsinformation i enlighet med bestämmelserna i Sirenehandboken, enligt artikel 8.

Dessa kontor skall också samordna kontrollen av kvaliteten på de uppgifter som läggs in i SIS II. För dessa ändamål skall de ha tillgång till de uppgifter som behandlas i SIS II.

3. Medlemsstaterna skall underrätta förvaltningsmyndigheten om sin N.SIS II-byrå och om sitt Sirenekontor. Förvaltningsmyndigheten skall offentliggöra en förteckning över dem tillsammans med den förteckning som avses i artikel 46.8.

Artikel 8

Utbyte av tilläggsinformation

1. Tilläggsinformation skall utbytas i enlighet med bestämmelserna i Sirenehandboken, via kommunikationsinfrastrukturen. Om inte kommunikationsinfrastrukturen är tillgänglig kan medlemsstaterna använda annan tillfredsställande säker teknik för utbyte av tilläggsinformation.

2. Tilläggsinformation får endast användas för det syfte för vilket den överlämnades.

3. Begäran om tilläggsinformation från andra medlemsstater skall besvaras så snart som möjligt.

4. Detaljerade regler för utbyte av tilläggsinformation skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 67 i form av en handbok kallad Sirenehandboken, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

Artikel 9

Teknisk överensstämmelse

1. För att få till stånd snabb och effektiv dataöverföring skall varje medlemsstat när den upprättar sitt N.SIS II följa de protokoll och tekniska förfaranden som har fastställts för att säkerställa kompatibilitet mellan sitt N.SIS II och CS-SIS. Dessa protokoll och tekniska förfaranden skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 67 utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättandet av förvaltningsmyndigheten.

2. Om en medlemsstat använder en nationell kopia skall den med hjälp av de tjänster som tillhandahålls av CS-SIS säkerställa att uppgifter som är lagrade i den nationella kopian genom de automatiska uppdateringar som avses i artikel 4.4 är identiska och överensstämmer med SIS II-databasen och att en sökning i dess nationella kopia ger samma resultat som en sökning i SIS II-databasen.

Artikel 10

Säkerhet – Medlemsstater

1. Varje medlemsstat skall med avseende på sitt N.SIS II besluta om de åtgärder som är nödvändiga, inklusive antagandet av en dataskyddslag, för att

- a) fysiskt skydda uppgifter, bland annat genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
- b) hindra obehöriga från tillträde till de databehandlingsinstallationer som används för behandling av personuppgifter (kontroll av tillträde till installationer),
- c) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
- d) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),
- e) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via utrustning för dataöverföring (kontroll av användningen),
- f) garantera att personer som är behöriga att använda ett automatiskt databehandlingssystem endast med hjälp av individuella och unika användaridentiteter och skyddade åtkomstmetoder har åtkomst till endast de uppgifter som ingår i deras befogenheter (åtkomstkontroll),
- g) garantera att alla myndigheter med rätt till åtkomst av SIS II eller tillträde till databehandlingsinstallationerna skapar profiler som beskriver uppgifter och ansvar för personer som har befogenhet att läsa lägga in, uppdatera, radera och söka uppgifter och på begäran utan dröjsmål ger de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 60 tillgång till dessa profiler (personalprofiler),
- h) garantera möjlighet att kontrollera och konstatera till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
- i) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter och i vilket syfte (kontroll av registrering),
- j) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med såväl överföring av personuppgifter som transport av datamedier, särskilt med hjälp av lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport),
- k) övervaka att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är verkningfulla och vidta nödvändiga organisatoriska åtgärder avseende inre övervakning för att garantera att detta beslut efterlevs (egenrevision).

2. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder av samma slag som avses i punkt 1 för att garantera säkerheten med avseende på utbytet av tilläggsinformation.

Artikel 11

Sekretess – Medlemsstater

Varje medlemsstat skall i enlighet med den nationella lagstiftningen tillämpa sina regler om tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav på alla personer eller organ som arbetar med SIS II-uppgifter och tilläggsinformation. Denna skyldighet skall gälla även efter det att dessa personer lämnar sin tjänst eller anställning och efter det att organets verksamhet upphört.

Artikel 12

Loggningsnoteringar på nationell nivå

1. Medlemsstater som inte använder nationella kopior skall sörja för att all åtkomst till och alla utbyten av personuppgifter med CS-SIS noteras i N.SIS II för att kontrollera huruvida sökningen är laglig, för att övervaka att databehandlingen sker enligt föreskrifterna, för egenkontroll, för att se till att N.SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras.

2. Medlemsstater som använder nationella kopior skall se till att all åtkomst till och alla utbyten av SIS II-uppgifter noteras i de syften som anges i punkt 1. Detta gäller inte de processer som avses i artikel 4.4.

3. Loggningsnoteringarna skall i synnerhet visa historiska uppgifter om registreringarna, dag och tidpunkt för dataöverföringen, vilka uppgifter som användes för sökningen, vilka uppgifter som överfördes och namn på såväl behörig myndighet som på den person som var ansvarig för databehandlingen.

4. Loggningsnoteringarna får användas endast för det ändamål som anges i punkterna 1 och 2 och skall raderas tidigast ett år och senast tre år efter införandet. Loggningsnoteringar som omfattar historiska uppgifter skall raderas ett till tre år efter det att registreringarna raderats.

5. Loggningsnoteringar får bevaras längre om de behövs för kontrollförfaranden som redan pågår.

6. De behöriga nationella myndigheter som har till uppgift att kontrollera huruvida sökningen är laglig, att övervaka att databehandlingen görs enligt föreskrifterna, för egenkontroll, för att se till att N.SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras, skall inom gränserna för sin behörighet och på begäran ha åtkomst till dessa loggningsnoteringar, så att de kan fullgöra sina uppgifter.

Artikel 13

Egenkontroll

Medlemsstaterna skall se till att varje myndighet som har tillgång till SIS II-uppgifter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta beslut och vid behov samarbetar med den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 14

Personalutbildning

Personal vid de myndigheter som har tillgång till SIS II skall, innan de får tillåtelse att behandla uppgifter som registrerats i SIS II, utbildas på lämpligt sätt i datasäkerhets- och dataskyddsregler, och de skall informeras om alla relevanta brott och sanktioner.

KAPITEL III

FÖRVALTNINGSMYNDIGHETENS ANSVARSOMRÅDEN

Artikel 15

Operativ förvaltning

1. Efter en övergångsperiod skall en förvaltningsmyndighet ("förvaltningsmyndigheten"), finansierad genom Europeiska unionens allmänna budget, ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II. Förvaltningsmyndigheten skall i samarbete med medlemsstaterna se till att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnads-nyttoanalys, alltid används för det centrala SIS II.

2. Förvaltningsmyndigheten skall även ha ansvar för följande uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen:

- a) Övervakning.
- b) Säkerhet.
- c) Samordningen av förbindelserna mellan medlemsstaterna och leverantören.

3. Kommissionen skall ha ansvar för alla andra uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen, särskilt

- a) uppgifter som gäller genomförande av budgeten,
- b) förvärv och förnyande,
- c) avtalsfrågor.

4. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten får ansvaret skall kommissionen ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II. I enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ får kommissionen anförtro denna förvaltning och uppgifter som gäller genomförandet av budgeten till offentligrättsliga organ på nationell nivå, i två olika länder.

5. Varje offentligrättsligt organ på nationell nivå enligt punkt 4 skall särskilt uppfylla följande urvalskriterier:

- a) Det skall visa att det har lång erfarenhet av att hantera ett omfattande informationssystem med de funktioner som avses i artikel 4.4.
- b) Det skall ha betydande sakkunskap om tjänste- och säkerhetskrav i ett informationssystem med funktioner som är jämförbara med de som avses i artikel 4.4.
- c) Det skall ha tillräckligt med erfaren personal med lämplig yrkesmässig sakkunskap och lämpliga språkkunskaper för att arbeta i en sådan internationell samarbetsmiljö som krävs av SIS II.
- d) Det skall ha en säker och skräddarsydd anläggningsinfrastruktur, som i synnerhet kan backa upp och garantera en kontinuerlig drift av omfattande IT-system.
- e) Dess administrativa miljö måste medge att uppgifterna utförs på korrekt sätt och intressekonflikter undviks.

6. Kommissionen skall, innan delegering i enlighet med punkt 4 sker och med regelbundna mellanrum, informera Europaparlamentet och rådet om villkoren för delegeringen, den exakta omfattningen av delegeringen och de organ som uppgifterna delegeras till.

7. Om kommissionen delegerar sitt ansvar enligt punkt 4 under övergångsperioden, skall den se till att delegeringen inte överskrider de gränser som fastställs i det institutionella systemet enligt EG-fördraget. Den skall särskilt garantera att delegeringen inte inverkar negativt på de kontrollmekanismer som följer av Europeiska unionens lagstiftning, oavsett om de utgörs av domstolen, revisionsrätten eller Europeiska datatillsynsmannen.

8. Den operativa förvaltningen av det centrala SIS II skall bestå av alla de uppgifter som krävs för att det centrala SIS II skall kunna fungera dygnet runt alla veckodagar i enlighet med detta beslut, särskilt det underhåll och den tekniska utveckling som krävs för att systemet skall kunna fungera smidigt.

Artikel 16

Säkerhet

1. Förvaltningsmyndigheten, med avseende på det centrala SIS II, och kommissionen, när det gäller kommunikationsinfrastrukturen, skall vidta de åtgärder som är nödvändiga, inbegripet en säkerhetsplan, för att

- a) fysiskt skydda uppgifter, bland annat genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
- b) hindra obehöriga från tillträde till de databehandlingsinstallationer som används för behandling av personuppgifter (kontroll av tillträde till installationer),
- c) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
- d) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),
- e) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via utrustning för dataöverföring (kontroll av användningen),
- f) garantera att personer som är behöriga att använda ett automatiskt databehandlingssystem endast med hjälp av individuella och unika användaridentiteter och skyddade åtkomstmetoder har åtkomst till endast de uppgifter som ingår i deras befogenheter (åtkomstkontroll),
- g) skapa profiler där uppgifter och ansvar beskrivs för de personer i vilkas befogenhet ingår åtkomst till uppgifterna eller tillträde till databehandlingsinstallationerna och på begäran utan dröjsmål ge den europeiska datatillsynsmannen som avses i artikel 61 tillgång till dessa profiler (personalprofiler),
- h) garantera möjlighet att kontrollera och konstatera till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
- i) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter (kontroll av registrering),
- j) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med såväl överföring av personuppgifter som transport av datamedier, särskilt med hjälp av lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport).
- k) se till att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är verkningsfulla och vidta nödvändiga organisatoriska åtgärder avseende inre övervakning för att garantera att detta beslut efterlevs (egenrevision).

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Förvaltningsmyndigheten skall vidta åtgärder av samma slag som avses i punkt 1 för att garantera säkerhet med avseende på utbyte av tilläggsinformation genom kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 17

Sekretess – Förvaltningsmyndighet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna skall förvaltningsmyndigheten tillämpa sina regler avseende tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav enligt normer som kan jämföras med dem som anges i artikel 11 i det här beslutet på all personal som arbetar med SIS II-uppgifter. Denna skyldighet skall gälla även efter det att personerna lämnat sin tjänst eller anställning eller efter det att verksamheten upphört.

2. Förvaltningsmyndigheten skall vidta åtgärder som motsvarar de åtgärder slag som avses i punkt 1 när det gäller sekretess med avseende på utbyte av tilläggsinformation via kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 18

Loggningsnoteringar på central nivå

1. Förvaltningsmyndigheten skall sörja för att all åtkomst till och alla utbyten av personuppgifter i CS-SIS noteras för de ändamål som avses i artikel 12.1 och 12.2.

2. Loggningsnoteringarna skall särskilt visa historiska uppgifter om registreringarna, dag och tidpunkt för dataöverföringen, vilka uppgifter som användes för sökningarna, vilka uppgifter som överfördes och fastställande av den behöriga myndighet som var ansvarig för databehandlingen.

3. Loggningsnoteringarna får användas endast för de ändamål som anges i punkt 1 och skall raderas tidigast ett år och senast tre år efter införandet. De loggningsnoteringar som omfattar historiska uppgifter skall raderas ett till tre år efter det att registreringarna raderats.

4. Loggningsnoteringar får sparas längre om de behövs för kontrollförfaranden som redan påbörjats.

5. De behöriga nationella myndigheter som har till uppgift att kontrollera huruvida sökningen är laglig, att övervaka att databehandlingen sker enligt föreskrifterna, att svara för egenkontroll samt att se till att CS-SIS fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras, skall inom ramen för sin behörighet och på begäran ha åtkomst till dessa loggningsnoteringar, så att de kan fullgöra sina uppgifter.

Artikel 19

Informationskampanj

Kommissionen skall, i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna och den europeiska datatillsynsmannen, samtidigt med att SIS II tas i drift lansera en informationskampanj för att informera allmänheten om målen, de registrerade uppgifterna, de myndigheter som har tillgång och den enskildes rättigheter. Förvaltningsmyndigheten skall, efter det att den har inrättats, i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna och den europeiska datatillsynsmannen regelbundet upprepa sådana kampanjer. Medlemsstaterna skall i samarbete med sina nationella tillsynsmyndigheter planera och genomföra de nödvändiga strategierna för att ge sina medborgare allmän information om SIS II.

KAPITEL IV

UPPGIFTSKATEGORIER OCH FLAGGNING

Artikel 20

Uppgiftskategorier

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.1 och av de bestämmelser i detta beslut som gäller lagring av kompletterande uppgifter skall SIS II endast innehålla de kategorier av uppgifter som lämnas av var och en av medlemsstaterna, så som krävs för de syften som fastställs i artiklarna 26, 32, 34, 36 och 38.

2. Uppgiftskategorierna skall vara följande:

- a) Personer för vilka en registrering gjorts.
- b) De föremål som avses i artiklarna 36 och 38.

3. Uppgifter om personer för vilka en registrering lagts in får endast omfatta följande:

- a) Efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn samt alias, som kan inregistreras separat.
- b) Särskilda, objektiva, fysiska kännetecken som inte ändras.
- c) Födelseort och födelsedatum.
- d) Kön.
- e) Fotografier.
- f) Fingeravtryck.
- g) Medborgarskap.
- h) Uppgifter om huruvida personen i fråga är beväpnad, kan tillgripa våld eller har rymt.
- i) Syftet med registreringen.
- j) Myndighet som har lagt in registreringen.
- k) En hänvisning till det beslut som ger upphov till registreringen.
- l) Begärt förfarande.

m) Länk(ar) till andra registreringar som lagts in i SIS II enligt artikel 52.

n) Typ av brott.

4. De tekniska regler som är nödvändiga för att införa, uppdatera, radera och söka de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 67 utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

5. De tekniska regler som är nödvändiga för sökning av uppgifter som avses i punkt 3 skall vara desamma för sökningar i CS-SIS, i nationella kopior och i kopior av teknisk karaktär som avses i artikel 46.2

Artikel 21

Proportionalitet

Innan en registrering läggs in skall medlemsstaterna avgöra om fallet är så adekvat, relevant och tillräckligt viktigt för att motivera att registreringen införs i SIS II.

Artikel 22

Särskilda regler för fotografier och fingeravtryck

Användning av fotografier och fingeravtryck som avses i artikel 20.3 e och f skall ske enligt följande villkor:

- Fotografier och fingeravtryck skall införas endast efter en särskild kvalitetskontroll för att konstatera att miniminormer för datakvalitet uppfylls. Specificeringen av den särskilda kvalitetskontrollen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 67, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.
- Fotografier och fingeravtryck skall användas endast för att fastställa identiteten hos en person som påträffats efter en alfanumerisk sökning i SIS II.
- Så snart det är tekniskt möjligt får fingeravtryck användas även för att identifiera en person på grundval av hans biometrisk kännetecken. Innan denna funktion har genomförts i SIS II, skall kommissionen lägga fram en rapport om den teknik som krävs är klar att tas i bruk och finns tillgänglig, och Europaparlamentet skall därefter höras om rapporten.

Artikel 23

Krav för att en registrering skall få införas

- En registrering får inte införas utan de uppgifter som avses i artikel 20.3 a, 20.3 d, 20.3 l samt, när så är tillämpligt, 20.3 k.
- Alla andra tillgängliga uppgifter som avses i artikel 20.3 skall också införas.

Artikel 24

Allmänna bestämmelser om flaggning

1. Om en medlemsstat anser att verkställandet av en registrering som lagts in i enlighet med artiklarna 26, 32 eller 36 är oförenlig med dess nationella lagstiftning, internationella förpliktelser eller viktiga nationella intressen, kan den därefter kräva att registreringen förses med en flagga, vilken innebär att den åtgärd som skall vidtas på grund av registreringen inte kommer att vidtas på dess territorium. Flaggan skall läggas till av Sirenekontoret i den medlemsstat som lade in registreringen.

2. För att medlemsstaterna skall kunna kräva att en registrering som lagts in i enlighet med artikel 26 förses med en flagga skall alla medlemsstater genom utbyte av tilläggsinformation automatiskt underrättas om att en ny registrering av denna kategori har lagts in.

3. I de fall då den medlemsstat som lägger in en registrering i ett särskilt brådsökande eller allvarligt ärende begär att den aktuella åtgärden skall vidtas, skall den medlemsstat som verkställer registreringen undersöka om den kan tillåta att den flagga som lagts till på dess begäran dras tillbaka. Om den medlemsstat som verkställer registreringen kan ta bort flaggan skall den vidta de åtgärder som krävs för att se till att åtgärden kan verkställas omedelbart.

Artikel 25

Flaggning av registreringar om gripande för överlämnande

1. När rambeslut 2002/584/RIF är tillämpligt skall en flagga som förhindrar gripandet av en person endast läggas till en registrering om gripande för överlämnande, om den enligt nationell lag för verkställandet av en europeisk arresteringsorder behöriga rättsliga myndigheten har vägrat att verkställa ordern på grund av att det enligt nationell lag finns skäl för att inte verkställa den och om tillägget av en flagga har krävts.

2. På begäran av en enligt nationell lag behörig rättslig myndighet kan, på grundval av en allmän instruktion eller i särskilda fall, emellertid en registrering om gripande för överlämnande även förses med en flagga om det är uppenbart att verkställandet av den europeiska arresteringsordern skall vägras.

KAPITEL V

REGISTRERINGAR OM PERSONER SOM ÄR EFTERLYSTA FÖR GRIPANDE FÖR ÖVERLÄMNANDE ELLER UTLÄMNING

Artikel 26

Syfte och villkor för registreringar

1. Uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas och utlämnas skall föras in på begäran av den rättsliga myndigheten i den medlemsstat som lägger in registreringen.

2. Uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas skall också föras in på grundval av arresteringsorder som utfärdats i enlighet med avtal om överlämnande av personer på grundval av en arresteringsorder, vilka ingåtts mellan Europeiska unionen och tredjeländer i enlighet med artiklarna 24 och 38 i EU-fördraget, och som medger att en sådan arresteringsorder översänds via Schengens informationssystem.

Artikel 27

Kompletterande uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas

1. Om en person är efterlyst för att gripas och överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder skall den medlemsstat som lägger in registreringen också lägga in en kopia av originalet av den europeiska arresteringsordern i SIS II.

2. Den medlemsstat som lägger in registreringen kan också bifoga en kopia av en översättning av den europeiska arresteringsordern på ett eller flera av Europeiska unionens institutioners officiella språk.

Artikel 28

Tilläggsinformation om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas

Den medlemsstat som har lagt in en registrering om gripande för överlämnande skall lämna de uppgifter som avses i artikel 8.1 i rambeslut 2002/584/RIF till alla medlemsstater genom utbyte av tilläggsinformation.

Artikel 29

Tilläggsinformation om personer som är efterlysta för att gripas och utlämnas

1. Den medlemsstat som infört en registrering i SIS II för utlämningsändamål skall lämna följande uppgifter till alla medlemsstater, genom utbyte av tilläggsinformation:

- a) Vilken myndighet som begärt gripandet.
- b) Huruvida det finns en arresteringsorder eller någon annan handling med samma rättsverkan eller en verkställbar dom.
- c) Brottets art och brottsrubriceringen.
- d) En beskrivning av omständigheterna kring brottets begående, inbegripet tidpunkt, plats och i vilken grad den registrerade personen varit delaktig i gärningen.
- e) Så långt möjligt, brottspåföljd.
- f) Annan information som är nyttig eller nödvändig för verkställande av registreringen.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 skall inte lämnas om de uppgifter som avses i artikel 27 eller artikel 28 redan har lämnats och de anses vara tillräckliga för att den berörda medlemsstaten skall kunna verkställa registreringen.

Artikel 30

Konvertering av registreringar om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas

Om ett gripande inte kan verkställas antingen på grund av att den anmodade medlemsstaten vägrar i enlighet med förfarandena för flaggning i artikel 24 eller 25 eller, när det gäller en registrering om gripande för utlämning, på grund av att en utredning ännu inte har avslutats, skall den anmodade medlemsstaten betrakta registreringen som en registrering vars syfte är att meddela var den berörda personen befinner sig.

Artikel 31

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering om en person som är efterlyst för att gripas och överlämnas eller utlämnas

1. En registrering i SIS II i enlighet med artikel 26 jämförd med de kompletterande uppgifter som avses i artikel 27 skall utgöra, och äga samma giltighet som, en europeisk arresteringsorder som utfärdats i enlighet med rambeslut 2002/584/RIF när detta rambeslut är tillämpligt.

2. När rambeslut 2002/584/RIF inte är tillämpligt skall en registrering i SIS i enlighet med artiklarna 26 och 29 ha samma giltighet som en framställning om provisoriskt anhållande enligt artikel 16 i den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957, eller artikel 15 i Beneluxfördraget om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål av den 27 juni 1962.

KAPITEL VI

REGISTRERINGAR OM FÖRSVUNNA PERSONER

Artikel 32

Syfte och villkor för registreringar

1. Uppgifter om försvunna personer som behöver ställas under beskydd och/eller vars vistelseort man behöver få reda på skall införas i SIS II på begäran av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som gör registreringen.

2. Registreringar får göras om följande kategorier försvunna personer:

- a) Försvunna personer som behöver ställas under beskydd
 - i) med hänsyn till deras egen säkerhet,
 - ii) för att förebygga hot.
- b) Försvunna personer som inte behöver ställas under beskydd.

3. Punkt 2 a skall tillämpas endast på personer som skall omhändertas efter ett beslut av behörig myndighet.
4. Punkterna 1 och 2 a skall tillämpas särskilt på minderåriga.
5. Medlemsstaterna skall se till att de uppgifter som införs i SIS II anger till vilken av kategorierna i punkt 2 den försvunna personen hör.

Artikel 33

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

1. När en person som avses i artikel 32 påträffats skall de behöriga myndigheterna, med förbehåll för vad som sägs i punkt 2, underrätta den medlemsstat som lagt in registreringen om var personerna vistas. De får i de fall som avses i artikel 32.2 a föra personen till en säker plats för att förhindra hans fortsatta resa, om det inte strider mot nationell lag.
2. Uppgifter om en försvunnen myndig person som har påträffats får inte lämnas utan dennes samtycke, utom mellan de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna får emellertid meddela en berörd person som har rapporterat personen som försvunnen att registreringen har raderats eftersom personen har påträffats.

KAPITEL VII

REGISTRERINGAR OM PERSONER SOM SÖKS FÖR ATT DELTA I ETT RÄTTSLIGT FÖRFARANDE

Artikel 34

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

I syfte att meddela personernas vistelseort eller hemvist skall medlemsstaterna på begäran av en behörig myndighet i SIS II införa uppgifter om

- a) vittnen,
- b) personer som har kallats eller personer som söks för att kunna kallas att inställa sig i rätten i samband med ett brottsmålsförfarande för att stå till svars för gärningar som de åtalas för,
- c) personer som skall delges en dom i ett brottmål eller andra handlingar i samband med ett brottsmålsförfarande för att stå till svars för gärningar som de åtalas för,
- d) personer som skall delges en kallelse att inställa sig för verkställighet av ett frihetsberövande straff.

Artikel 35

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

De begärda uppgifterna skall lämnas till den ansökande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation.

KAPITEL VIII

REGISTRERINGAR OM PERSONER OCH FÖREMÅL SOM OMFATTAS AV DISKRETA KONTROLLER ELLER SÄRSKILDA KONTROLLER

Artikel 36

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

1. I överensstämmelse med nationell lagstiftning i den medlemsstat som lägger in registreringen skall uppgifter införas om personer eller fordon, fartyg, luftfartyg och containrar för diskret kontroll eller särskild kontroll i enlighet med artikel 37.4.
2. En sådan registrering får göras i syfte att bekämpa brottslighet och förebygga hot mot den allmänna säkerheten
 - a) om det finns tydliga tecken på att en person avser att begå, eller redan begår, ett grovt brott, såsom de brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF, eller
 - b) om den allmänna uppfattningen om en person, särskilt på grundval av redan begångna brott, leder till misstanke om att denne även i framtiden kommer att begå grova brott, såsom de brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF.
3. På begäran av de myndigheter som ansvarar för statens säkerhet kan en registrering dessutom läggas in i enlighet med nationell lagstiftning, om det finns konkreta tecken på att de uppgifter som avses i artikel 37.1 är nödvändiga för att avvärja det allvarliga hotet den berörda personen utgör eller andra allvarliga hot mot statens inre eller yttre säkerhet. Den medlemsstat som lägger in registreringen i enlighet med denna punkt skall informera övriga medlemsstater om detta. Varje medlemsstat skall besluta till vilken myndighet informationen skall överlämnas.

4. Registreringar om fordon, fartyg, luftfartyg och containrar får införas när det finns tydliga tecken på att de har samband med ett grovt brott enligt punkt 2 eller ett allvarligt hot enligt punkt 3.

Artikel 37

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

1. I syfte att utföra diskreta kontroller eller särskilda kontroller kan samtliga eller vissa av nedanstående uppgifter insamlas och översändas till den myndighet som lagt in registreringen när gränskontroller eller andra polis- och tullkontroller utförs inom medlemsstaten:
 - a) Påträffande av en person eller ett fordon, ett fartyg, ett luftfartyg eller en container som efterlysts i en registrering.
 - b) Plats, tidpunkt eller skäl för kontrollen.

- c) Resväg och målet för resan.
- d) Personer i de berörda personernas sällskap eller passagerare i fordonet, fartyget eller luftfartyget som rimligen kan förväntas ha anknytning till de berörda personerna.
- e) Fordon, båt, flygplan eller container som använts.
- f) Transporterade föremål.
- g) Omständigheter kring påträffandet av personen eller fordonet, fartyget, luftfartyget eller containern.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 skall meddelas genom ett utbyte av tilläggsinformation.

3. I samband med att den information som avses i punkt 1 insamlas skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att den diskreta kontrollen inte skall äventyras.

4. Inom ramen för de särskilda kontroller får personer kroppsvisiteras och fordon, fartyg, luftfartyg, containrar och medförda föremål genomsökas i enlighet med nationell lagstiftning och med avseende på de syften som avses i artikel 36. Om en medlemsstats nationella lagstiftning inte tillåter särskilda kontroller skall kontrollerna i den medlemsstaten automatiskt ersättas med diskreta kontroller.

KAPITEL IX

REGISTRERINGAR OM FÖREMÅL SOM SKALL BESLAGTAS ELLER ANVÄNDAS SOM BEVISMATERIAL I BROTTMÅL

Artikel 38

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

1. Uppgifter om föremål som antingen skall beslagtas eller användas som bevis i brottmål skall läggas in i SIS II.
2. Följande kategorier av lätt identifierbara föremål skall registreras:
 - a) Motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc samt fartyg och luftfartyg.
 - b) Släpvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg samt husvagnar, industritillbehör, utombordsmotorer och containrar.
 - c) Skjutvapen.
 - d) Stulna, bortförda eller försvunna officiella blankodokument.
 - e) Stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga utfärdade identitetshandlingar, till exempel pass, ID-kort, körkort, uppehållstillstånd och resehandlingar.

- f) Stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon.
- g) Sedlar (registrerade sedlar).
- h) Värdepapper och betalningsmedel som checkar, kreditkort, obligationer och aktier som stulits, bortförts, försvunnit eller ogiltigförklarats.

3. De tekniska bestämmelser som är nödvändiga för införande, uppdatering, radering och sökning av de uppgifter som avses i punkt 2 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 67, utan att det påverkar bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

Artikel 39

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

1. Om en kontroll visar att det föreligger en registrering som matchar ett påträffat föremål, skall den myndighet som har observerat registreringen kontakta den som lagt in registreringen för att komma överens om vilka åtgärder som skall vidtas. För detta ändamål kan även personuppgifter översändas i enlighet med detta beslut.

2. Den information som avses i punkt 1 skall lämnas genom utbyte av tilläggsinformation.

3. Den medlemsstat som påträffat föremålet skall vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning.

KAPITEL X

ÅTKOMSTRÄTT TILL OCH LAGRINGSTID FÖR REGISTRERINGAR

Artikel 40

Myndigheter med åtkomsträtt till registreringar

1. Åtkomst till uppgifter i SIS II och rätt att söka sådana uppgifter direkt eller i en kopia av SIS II-uppgifter skall förbehållas myndigheter med ansvar för
 - a) gränskontroller, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006/EG av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna) ⁽¹⁾,
 - b) andra av polis och tullmyndigheter verkställda kontroller inom den berörda medlemsstaten, samordning av sådana kontroller av utsedda myndigheter eller införande av uppgifter i SIS II.
2. Rätten till åtkomst till uppgifter som är registrerade i SIS II och rätt att söka sådana uppgifter direkt får emellertid också beviljas nationella rättsliga myndigheter, inbegripet de myndigheter som är ansvariga för att väcka allmänt åtal inom ramen för ett brottmålsförfarande och för genomförda rättsliga utredningar som föregår åtal, när de utför sina uppgifter i enlighet med nationell lagstiftning, samt deras samordningsmyndigheter.

⁽¹⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

3. De myndigheter som avses i denna artikel skall tas med i den förteckning som avses i artikel 46.8.

Artikel 41

Åtkomst till SIS II-uppgifter för Europol

1. Den europeiska polisbyrån (Europol) skall inom ramen för sitt uppdrag ha rätt till åtkomst till och rätt att direkt söka uppgifter som har införts i SIS II i enlighet med artiklarna 26, 36 och 38.
2. Om en sökning som Europol utför visar att det finns en registrering i SIS II, skall Europol via de kanaler som fastställs i Europolkonventionen informera den medlemsstat som lagt in registreringen om detta.
3. Användning av uppgifter från en sökning i SIS II skall ske med den berörda medlemsstatens samtycke. Om medlemsstaten tillåter användning av sådan information, skall behandlingen av dem ske i enlighet med bestämmelserna i Europolkonventionen. Europol får meddela sådan information till tredjeländer eller utomstående instanser endast med den berörda medlemsstatens samtycke.
4. Europol får begära ytterligare information från den berörda medlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i Europolkonventionen.
5. Europol skall
 - a) registrera varje åtkomst och varje sökning som den utför, i enlighet med bestämmelserna i artikel 12,
 - b) utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4, inte sammankoppla några delar av SIS II eller överföra de uppgifter i SIS II till vilka den har tillgång till något datasystem för insamling och behandling av uppgifter som drivs av eller vid Europol, eller ladda ned eller på annat sätt kopiera några delar av SIS II,
 - c) begränsa åtkomsten till uppgifter som har införts i SIS II till personal vid Europol med särskild behörighet,
 - d) vidta och tillämpa de åtgärder som avses i artiklarna 10 och 11,
 - e) låta den gemensamma tillsynsmyndighet som har inrättats i enlighet med artikel 24 i Europolkonventionen se över Europols verksamhet i samband med att den utövar sin rätt till åtkomst till och rätt att söka uppgifter som har införts i SIS II.

Artikel 42

Åtkomst till SIS II-uppgifter för Eurojust

1. De nationella medlemmarna i Eurojust och deras biträdande medlemmar skall inom sitt mandat ha rätt att i enlighet med artiklarna 26, 32, 34 och 38 få åtkomst till och söka uppgifter som har införts i SIS II.

2. Om en sökning som en nationell medlem i Eurojust utför visar att det finns en registrering i SIS II, skall han informera den medlemsstat som lagt in registreringen om detta. Uppgifter som erhålls genom en sådan sökning får endast vidarebefordras till tredjeländer och utomstående instanser med samtycke från den medlemsstat som har lagt in registreringen.

3. Ingenting i denna artikel skall tolkas så att det påverkar bestämmelserna i beslut 2002/187/RIF beträffande uppgiftsskydd och ansvaret för otillåten eller felaktig behandling av sådana uppgifter genom nationella medlemmar i Eurojust eller deras biträdande medlemmar, eller så att det påverkar befogenheterna för den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats genom det beslutet.

4. Varje åtkomst och varje sökning som utförs av en nationell medlem av Eurojust eller en biträdande medlem skall registreras i enlighet med bestämmelserna i artikel 12 och varje användning av de uppgifter som de fått tillgång till skall registreras.

5. Ingen del av SIS II får sammankopplas och de uppgifter till vilka de nationella medlemmarna eller deras biträdande medlemmar har tillgång får inte heller överföras till något datasystem för insamling och behandling av uppgifter som drivs av eller vid Eurojust och inga delar av SIS II får laddas ned.

6. Endast nationella medlemmar av Eurojust och deras biträdande medlemmar skall ha åtkomst till SIS II och inte personalen vid Eurojust.

7. Åtgärder för att säkerställa säkerhet och sekretess enligt artiklarna 10 och 11 skall vidtas och tillämpas.

Artikel 43

Omfattningen för åtkomst

Användarna, samt Europol, de nationella medlemmarna av Eurojust och deras biträdande medlemmar, får endast ha åtkomst till uppgifter som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 44

Lagringstid för registreringar om personer

1. Registreringar om personer som lagts in i SIS II enligt detta beslut får inte lagras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de infördes.

2. En medlemsstat som fört in en registrering i SIS II skall inom tre år efter det att den införts i SIS II se över om den behöver lagras. För registreringar om personer enligt artikel 36 skall denna tidsfrist vara ett år.

3. I förekommande fall skall varje medlemsstat bestämma kortare tidsfrister för denna översyn i enlighet med sin nationella lagstiftning.

4. Den medlemsstat som fört in registreringen får inom tidsfristen för översynen efter en övergripande individuell bedömning som skall arkiveras besluta att registreringen skall lagras längre om detta visar sig nödvändigt för det syfte i vilket den förts in. I ett sådant fall skall punkt 2 tillämpas även på förlängningen. CS-SIS skall meddelas varje förlängning av tidsfristen för en registrering.

5. Registreringarna skall raderas automatiskt efter det att den tidsfrist för översyn som avses i punkt 2 har löpt ut, utom i fall där den medlemsstat som har lagt in registreringen har meddelat CS-SIS förlängningen av tidsfristen för registreringen enligt punkt 4. CS-SIS skall fyra månader i förväg automatiskt informera medlemsstaterna om planlagd radering av uppgifter i systemet.

6. Medlemsstaterna skall föra statistik över antalet registreringar vilkas lagringstid har förlängts i enlighet med punkt 4.

Artikel 45

Lagringstid för registreringar om föremål

1. Registreringar om föremål som införts i SIS II enligt detta beslut får inte lagras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de införts.

2. Registreringar om föremål som införts i enlighet med artikel 36 skall lagras i högst fem år.

3. Registreringar om föremål som införts i enlighet med artikel 38 skall lagras i högst tio år.

4. De lagringstider som anges i punkterna 2 och 3 får förlängas om detta visar sig nödvändigt för det syfte i vilket registreringen införts. I detta fall skall punkterna 2 och 3 tillämpas även på förlängningen.

KAPITEL XI

ALLMÄNNA REGLER FÖR UPPGIFTSBEHANDLING

Artikel 46

Behandling av SIS II-uppgifter

1. Medlemsstaterna får behandla de uppgifter som avses i artiklarna 20, 26, 32, 34, 36 och 38 endast för de ändamål som anges för varje registreringskategori i dessa artiklar.

2. Uppgifterna får kopieras endast i tekniskt syfte och i den mån sådan kopiering krävs för att de myndigheter som avses i artikel 40 direkt skall kunna hämta uppgifter. Dessa kopior skall omfattas av bestämmelserna i detta beslut. Registreringar som lagts in av en medlemsstat får inte kopieras från dess N.SIS II till andra nationella informationssystem.

3. Kopior av teknisk karaktär enligt punkt 2, som leder till databaser som inte är uppkopplade via nätet, får endast lagras under en period som inte överstiger 48 timmar. Denna period kan förlängas i nödsituationer till dess att nödsituationen har upphört.

Medlemsstaterna skall föra ett uppdaterat register över dessa kopior, göra detta register tillgängligt för deras nationella tillsynsmyndighet och se till att bestämmelserna i detta beslut, särskilt de som avses i artikel 10, tillämpas på dessa kopior.

4. De nationella myndigheterna som avses i artikel 4 skall ha åtkomst till uppgifter endast inom gränserna för sin behörighet och personalen skall vara vederbörligen bemyndigad.

5. När det gäller de registreringar som avses i artiklarna 26, 32, 34, 36 och 38 i detta beslut, skall all behandling av uppgifter i dessa registreringar i annat syfte än det för vilket uppgifterna förts in i SIS II kopplas till ett specifikt fall och motiveras av behovet att avvärja en omedelbart förestående allvarlig fara för den allmänna ordningen och säkerheten, en betydande risk för statens säkerhet eller ett grovt brott. Den medlemsstat som lagt in registreringen skall i förväg ge sitt tillstånd till detta.

6. Uppgifter får inte användas för administrativa ändamål.

7. All användning av uppgifter som inte är förenlig med punkterna 1–6 skall betraktas som missbruk enligt varje medlemsstats nationella lagstiftning.

8. Varje medlemsstat skall till förvaltningsmyndigheten sända in en förteckning över sina behöriga myndigheter som enligt detta beslut har tillstånd att direkt hämta uppgifter ur SIS II, samt alla ändringar i förteckningen. I förteckningen skall för varje myndighet anges vilka uppgifter den får hämta och för vilka syften uppgifterna får hämtas. Förvaltningsmyndigheten skall se till att förteckningen årligen offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

9. Om inga särskilda bestämmelser föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning, skall varje medlemsstats nationella lagstiftning gälla för de uppgifter den lägger in i sitt N.SIS II.

Artikel 47

Uppgifter i SIS II och nationella informationssystem

1. Artikel 46.2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella informationssystem lägga in uppgifter från SIS II rörande åtgärder som har vidtagits inom deras territorium. Dessa uppgifter får lagras högst tre år i de nationella systemen, om inte särskilda bestämmelser i nationell lagstiftning tillåter att uppgifterna lagras under en längre period.

2. Artikel 46.2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella system lagra uppgifterna i en registrering som medlemsstaten själv har lagt in i SIS II.

*Artikel 48***Information om att registrering inte verkställs**

Om en begärd åtgärd inte kan vidtas, skall den anmodade medlemsstaten omedelbart informera den medlemsstat som har lagt in registreringen.

*Artikel 49***Datakvalitet för uppgifter som behandlas i SIS II**

1. En medlemsstat som lägger in en registrering skall ansvara för att uppgifterna är korrekta, aktuella och läggs in i SIS II lagligen.
2. Endast den medlemsstat som lägger in registreringen skall ha tillstånd att ändra, komplettera, korrigera, uppdatera eller radera de uppgifter som den har lagt in.
3. Om en annan medlemsstat än den som har lagt in en registrering har belägg för att en uppgift är felaktig i sak eller har lagrats olagligt, skall den genom utbyte av tilläggsinformation informera den medlemsstat som har lagt in registreringen om detta så snart som möjligt, dock senast tio dagar efter det att den fått kännedom om dessa omständigheter. Den medlemsstat som har lagt in registreringen skall kontrollera registreringen och, vid behov, utan dröjsmål, korrigera eller radera uppgiften i fråga.
4. Om medlemsstaterna inte kan enas inom två månader, skall den medlemsstat som inte har lagt in registreringen hänskjuta ärendet till den europeiska datatillsynsmannen, som tillsammans med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna skall agera som medlare.
5. Medlemsstaterna skall utbyta tilläggsinformation i de fall en person säger sig vara någon annan än den som efterlysts genom en registrering. Om det vid kontroll visar sig att det faktiskt rör sig om två olika personer, skall personen underrättas om bestämmelserna i artikel 51.
6. Om en person redan är föremål för en registrering i SIS II, skall den medlemsstat som lägger in ytterligare en registrering komma överens om inläggningsen med den medlemsstat som lade in den första registreringen. Överenskommelse skall nås om på vilka grunder utbyte av tilläggsinformation skall ske.

*Artikel 50***Särskiljande av personer med snarliga kännetecken**

Om det vid införandet av en ny registrering framkommer att det i SIS II redan finns en person med samma identitetskriterium skall följande förfarande följas:

- a) Sirenekontoret skall kontakta den ansökande myndigheten för att klarlägga om det rör sig om samma person.

- b) Om kontrollen visar att den person som är föremål för den nya registreringen och den person som redan är registrerad i SIS II faktiskt är en och samma person, skall Sirenekontoret tillämpa det förfarande för inläggningsen av flera registreringar som anges i artikel 49.6. Om kontrollen avslöjar att det rör sig om två olika personer, skall Sirenekontoret godkänna begäran om att införa den andra registreringen genom att lägga till sådan information som krävs för att undvika felidentifiering.

*Artikel 51***Kompletterande uppgifter för att komma till rätta med missbruk av identitet**

1. Om den person som faktiskt avses i en registrering kan förväxlas med en person vars identitet har missbrukats, skall den medlemsstat som lagt in registreringen, om personen i fråga har lämnat sitt uttryckliga medgivande, lägga till uppgifter om den personen i registreringen för att undvika de negativa följder som en felidentifiering kan medföra.
2. Uppgifter om en person vars identitet har missbrukats får användas endast i följande syften:
 - a) För att göra det möjligt för den behöriga myndigheten att skilja mellan den person vars identitet har missbrukats och den person som faktiskt avses i registreringen.
 - b) För att göra det möjligt för den person vars identitet har missbrukats att styrka sin identitet och fastställa att den har blivit missbrukad.
3. Vid tillämpningen av denna artikel får enbart följande personuppgifter läggas in och vidarebehandlas i SIS II:
 - a) Efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn och eventuella alias, eventuellt separat inregistrerade.
 - b) Särskilda, objektiva, fysiska kännetecken som inte ändras.
 - c) Födelsedatum och födelseort.
 - d) Kön.
 - e) Fotografier.
 - f) Fingeravtryck.
 - g) Medborgarskap.
 - h) Identitetshandlings-/identitetshandlingarnas nummer och datum för utfärdande.
4. De tekniska regler som är nödvändiga för att införa och vidare behandla de uppgifter som avses i punkt 3 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 67, utan att det påverkar bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

5. Uppgifterna i punkt 3 skall raderas samtidigt med motsvarande registrering eller tidigare om personen i fråga så önskar.

6. Endast de myndigheter som har rätt till åtkomst till motsvarande registrering får ha åtkomst till uppgifterna i punkt 3 och då endast för att undvika felidentifiering.

Artikel 52

Länkning mellan registreringar

1. En medlemsstat får skapa en länk mellan de registreringar den lägger in i SIS II. En sådan länk skall upprätta en förbindelse mellan två eller flera registreringar.

2. Skapandet av en länk skall inte påverka de särskilda åtgärder som skall vidtas på grundval av var och en av de sammanlänkade registreringarna eller någon av de länkade registreringarnas lagringstid.

3. Skapandet av en länk skall inte påverka de åtkomsträttigheter som anges i detta beslut. Myndigheter som inte har åtkomst till vissa registreringskategorier får inte ha möjlighet att se länken till en registrering till vilken de inte skall ha åtkomst.

4. En medlemsstat får skapa en länk mellan registreringar endast om det föreligger ett tydligt operativt behov.

5. En medlemsstat får skapa länkar i enlighet med sin nationella lagstiftning om principerna i denna artikel följs.

6. Om en medlemsstat finner att en länk mellan registreringar som skapats av en annan medlemsstat är oförenlig med dess nationella lagstiftning eller internationella åtaganden, får den vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det inte går att få åtkomst till länken från dess territorium och att dess myndigheter utanför dess territorium inte kan komma åt länken.

7. De tekniska reglerna för länkning av registreringar skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 67, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

Artikel 53

Tilläggsinformationens syfte och lagringstid

1. Medlemsstaterna skall behålla en hänvisning till de beslut som ger upphov till en registrering vid Sirenekontoret för att stödja utbytet av tilläggsinformation.

2. Personuppgifter som registrerats hos Sirenekontoret till följd av informationsutbyte skall lagras endast under så lång tid som kan behövas för att uppnå det syfte för vilket de tillhandahölls. De skall under alla omständigheter raderas senast ett år efter det att registreringen med anknytning till personen har raderats i SIS II.

3. Punkt 2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella informationssystem lagra en registrering som den medlemsstaten har lagt in, eller en registrering i samband med vilken en åtgärd har vidtagits på dess territorium. Hur länge en sådan uppgift får lagras skall fastställas i den nationella lagstiftningen.

Artikel 54

Överföring av personuppgifter till tredje part

Uppgifter som behandlas i SIS II i enlighet med detta beslut får inte överföras till eller göras tillgängliga för tredjeländer eller för internationella organisationer.

Artikel 55

Utbyte med Interpol av uppgifter om stulna, bortförda, borttappade eller ogiltigförklarade pass

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 54 får sådana uppgifter som lagts in i SIS II om stulna, bortförda, borttappade eller ogiltigförklarade pass som avser passnummer, utfärdande land och dokumenttyp utbytas med medlemmar i Interpol, genom att en länk upprättas mellan SIS II och Interpols databas för stulna eller saknade resehandlingar, under förutsättning att ett avtal har ingåtts mellan Interpol och Europeiska unionen. I avtalet skall det föreskrivas att överföringen av uppgifter som förts in av en medlemsstat skall godkännas av den medlemsstaten.

2. I det avtal som avses i punkt 1 skall föreskrivas att de uppgifter som utbyts skall vara tillgängliga enbart för medlemmar i Interpol från länder som kan garantera tillräcklig skyddsnivå för personuppgifter. Innan detta avtal sluts skall rådet höra kommissionen om lämplig skyddsnivå för personuppgifter och respekt för grundläggande rättigheter och friheter med avseende på automatisk behandling av personuppgifter hos Interpol och länder som har delegerade medlemmar i Interpol.

3. I det avtal som avses i punkt 1 kan även föreskrivas åtkomst till uppgifter från Interpols databas om stulna eller saknade resehandlingar genom åtkomst till SIS II för medlemsstaterna, i enlighet med relevanta bestämmelser i detta beslut om hur registreringar om stulna, bortförda, borttappade eller ogiltigförklarade pass skall föras in i SIS II.

KAPITEL XII

UPPGIFTSSKYDD

Artikel 56

Behandling av känsliga kategorier av uppgifter

Behandling av de uppgiftskategorier som förtecknas i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter skall vara förbjuden.

Artikel 57

Tillämpning av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter

Personuppgifter som behandlas med tillämpning av detta beslut skall skyddas i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och senare ändringar av denna.

Artikel 58

Rätt till åtkomst, rättelse av oriktiga uppgifter och radering av olagligt lagrade uppgifter

1. Personers rätt till åtkomst till uppgifter om sig själva som har lagts in i SIS II enligt detta beslut skall utövas enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de återoppar denna rätt.
2. Om så föreskrivs i den nationella lagstiftningen, skall den nationella tillsynsmyndigheten avgöra om uppgifterna får lämnas ut och förfarandet för detta.
3. En annan medlemsstat än den som lagt in registreringen får lämna ut information om sådana uppgifter endast om den i förväg har gett den medlemsstat som lagt in registreringen tillfälle att meddela sin ståndpunkt. Detta skall göras genom utbyte av tilläggsinformation.
4. Information skall inte lämnas till den som uppgifterna avser om genomförandet av en laglig uppgift i samband med registreringen eller skyddet av tredje mans rättigheter och frihet kräver det.
5. Alla personer har rätt att få oriktiga uppgifter om sig själva rättade och olagligt lagrade uppgifter raderade.
6. Den berörda personen skall informeras så snart som möjligt, dock senast 60 dagar efter dagen för begäran, eller tidigare om så föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

7. Personen skall så snart som möjligt informeras om den uppföljning som gjorts efter det att han utövat sina rättigheter att få uppgifter rättade och raderade, dock senast tre månader efter dagen för begäran om att få uppgifterna rättade eller raderade, eller tidigare om så föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

Artikel 59

Rättslig prövning

1. Varje person skall kunna få sin sak prövad i domstol eller vid den enligt nationell lag i varje medlemsstat behöriga myndigheten, för att få tillgång till, rätta, radera eller erhålla information eller få gottgörelse i samband med en registrering som berör honom.
2. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 64 förbinder sig medlemsstaterna inbördes att verkställa slutliga avgöranden som har meddelats av den domstol eller den myndighet som avses i punkt 1.
3. De regler om rättslig prövning som föreskrivs i denna artikel skall utvärderas av kommissionen senast den 23 augusti 2009.

Artikel 60

Tillsyn över N.SIS II

1. Varje medlemsstat skall se till att en oberoende myndighet ("den nationella tillsynsmyndigheten") på ett oberoende sätt övervakar att behandlingen av personuppgifter i SIS II inom deras territorium och överföringen från deras territorium är lagenliga, inbegripet utbyte och ytterligare behandling av tilläggsinformation.
2. Den nationella tillsynsmyndigheten skall se till att en granskning av behandlingen av uppgifter i N.SIS II genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella redovisningsstandarder.
3. Medlemsstaterna skall sörja för att deras nationella tillsynsmyndigheter har de resurser som krävs för att uppfylla de uppgifter som åläggs dem enligt detta beslut.

Artikel 61

Tillsyn över förvaltningsmyndigheten

1. Europeiska datatillsynsmannen skall kontrollera att förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter utförs i enlighet med detta beslut. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 46 och 47 i förordning (EG) nr 45/2001 skall tillämpas i enlighet därmed.
2. Europeiska datatillsynsmannen skall se till att en granskning av förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella redovisningsstandarder. Granskningsrapporten skall översändas till Europaparlamentet, rådet, förvaltningsmyndigheten, kommissionen och de nationella tillsynsmyndigheterna. Förvaltningsmyndigheten skall ges tillfälle att yttra sig innan rapporten antas.

*Artikel 62***Samarbete mellan den nationella tillsynsmyndigheterna och den europeiska datatillsynsmannen**

1. De nationella tillsynsmyndigheterna och den europeiska datatillsynsmannen skall inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa samordnad tillsyn av SIS II.

2. De skall inom ramen för sina respektive befogenheter utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av detta beslut, undersöka problem i samband med utöandet av oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna och den europeiska datatillsynsmannen skall i detta syfte sammanträda minst två gånger om året. Europeiska datatillsynsmannen skall stå för kostnader och service för dessa möten. En arbetsordning skall antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder skall, efter behov, utvecklas gemensamt. En gemensam verksamhetsrapport skall överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och förvaltningsmyndigheten vartannat år.

*Artikel 63***Uppgiftsskydd under övergångsperioden**

Om kommissionen delegerar sitt ansvar till ett annat eller andra organ under övergångsperioden i enlighet med artikel 15.4, skall den försäkra sig om att den europeiska datatillsynsmannen har rätt och möjlighet att till fullo utföra sina uppgifter, inbegripet möjligheten att genomföra kontroller på plats eller att utöva andra befogenheter som ålagts den europeiska datatillsynsmannen enligt artikel 47 i förordning (EG) nr 45/2001.

KAPITEL XIII

SKADESTÅNDSANSVAR OCH SANKTIONER*Artikel 64***Skadeståndsansvar**

1. Varje medlemsstat skall vara skadeståndsansvarig i enlighet med sin nationella lagstiftning för varje skada som åsamkas en person genom användningen av N.SIS II. Detta skall även gälla skador som orsakats av den medlemsstat som lagt in registreringen, i det fall den medlemsstaten lagt in felaktiga uppgifter eller lagrat uppgifter på ett olagligt sätt.

2. Om den medlemsstat mot vilken talan väcks inte är den medlemsstat som har lagt in registreringen, skall den medlemsstat som faktiskt har lagt in registreringen på begäran ersätta utbetalade skadeståndsbelopp, såvida inte den medlemsstat som begär ersättning har använt uppgifterna på ett sätt som strider mot detta beslut.

3. Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut skadar SIS II, skall den medlemsstaten anses ansvarig för skadan, såvida inte förvaltningsmyndigheten eller andra medlemsstater som deltar i SIS II har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller begränsa dess verkningar.

*Artikel 65***Sanktioner**

Medlemsstaterna skall se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner utdöms i enlighet med nationell lag, om uppgifter som har lagts in i SIS II missbrukas eller om något utbyte av tilläggsinformation sker i strid med detta beslut.

KAPITEL XIV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 66***Övervakning och statistik**

1. Förvaltningsmyndigheten skall se till att förfaranden skapas för att övervaka hur SIS II fungerar i förhållande till mål i form av produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsterens kvalitet.

2. Förvaltningsmyndigheten skall ha tillgång till den information om uppgiftstransaktioner inom den centrala delen av SIS II som behövs för tekniskt underhåll, rapportering och statistik.

3. Förvaltningsmyndigheten skall årligen offentliggöra statistik som utvisar antalet loggningsnoteringar per registreringskategori, antalet träffar per registreringskategori och hur många gånger åtkomst till SIS II utnyttjades, totalt respektive för varje medlemsstat.

4. Två år efter det att SIS II tas i drift och vartannat år därefter skall förvaltningsmyndigheten för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om SIS II:s tekniska funktion och infrastrukturen för kommunikation, inklusive dess säkerhet och det bilaterala och multilaterala utbytet av tilläggsinformation mellan medlemsstater.

5. Tre år efter det att SIS II tas i drift och vart fjärde år därefter skall kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av den centrala delen av SIS II och det bilaterala och multilaterala utbytet av tilläggsinformation mellan medlemsstater. Denna övergripande utvärdering skall innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen, en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av detta beslut med avseende på det centrala SIS II, säkerheten för det centrala SIS II och om eventuella slutsatser kan dras beträffande den framtida verksamheten. Kommissionen skall överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och rådet.

6. Medlemsstaterna skall ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.

7. Förvaltningsmyndigheten skall ge kommissionen den information som den behöver för att göra den övergripande utvärdering som avses i punkt 5.

Artikel 67

Föreskrivande kommitté

1. När det hänvisas till denna artikel skall kommissionen biträddas av en föreskrivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i EG-fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag från kommissionen. Rösterna från medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

2. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning på förslag av ordföranden i enlighet med den mall för arbetsordning som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Kommissionen skall anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande. Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål lägga fram ett förslag för rådet om vilka åtgärder som skall vidtas.

4. Rådet får inom två månader från det att förslaget mottagits med kvalificerad majoritet anta kommissionens förslag. Om rådet inom denna period med kvalificerad majoritet har meddelat att det motsätter sig förslaget skall detta omprövas av kommissionen. Kommissionen får då förelägga rådet ett ändrat förslag, åter lägga fram sitt förslag eller lägga fram ett lagstiftningsförslag. Om rådet vid utgången av denna period varken har fattat något beslut om den föreslagna genomförandeakten eller uttalat sig mot förslaget till genomförandeåtgärder skall kommissionen själv anta den föreslagna genomförandeakten.

5. Den kommitté som avses i punkt 1 skall utöva sin funktion från och med den 23 augusti 2007.

Artikel 68

Ändring av bestämmelserna i Schengenregelverket

1. För aspekter som omfattas av EU-fördraget skall detta beslut, från och med det datum som avses i artikel 71.2, bestämmelserna i artiklarna 64 och 92–119 i Schengenkonventionen, med undantag av artikel 102a.

2. För aspekter som omfattas av EU-fördraget skall detta beslut, från och med det datum som avses i artikel 71.2, ersätta

följande bestämmelser i Schengenregelverket om genomförande av ovanstående artiklar (1):

- a) Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftkostnader för Schengens informationssystem (C.SIS) (SCH/Com-ex (93) 16).
- b) Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om utvecklingen av SIS (SCH/Com-ex (97) 24).
- c) Verkställande kommitténs beslut av den 15 december 1997 om ändring av de finansiella bestämmelserna för C.SIS (SCH/Com-ex (97) 35).
- d) Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om C.SIS med 15/18 anslutna stater (SCH/Com-ex (98) 11).
- e) Verkställande kommitténs beslut av den 25 april 1997 om tilldelning av kontrakt för den preliminära undersökningen av SIS II (SCH/Com-ex (97) 2 rev. 2).
- f) Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om kostnader för inrättande av C.SIS (SCH/Com-ex (99) 4).
- g) Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om uppdateringen av Sirenehandboken (SCH/Com-ex (99) 5).
- h) Verkställande kommitténs förklaring av den 18 april 1996 om definition av begreppet utlänning (SCH/Com-ex (96) decl. 5).
- i) Verkställande kommitténs förklaring av den 28 april 1999 om SIS struktur (SCH/Com-ex (99) decl. 2 rev.).
- j) Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om Norges och Islands andel av anläggnings- och driftkostnaderna för C.SIS (SCH/Com-ex (97) 18).

3. För aspekter som omfattas av EU-fördraget skall hänvisningar till de artiklar i Schengenkonventionen som har ersatts och till relevanta bestämmelser i Schengenregelverket om genomförande av dessa artiklar tolkas som hänvisningar till detta beslut.

Artikel 69

Upphävande

Besluten 2004/201/RIF, 2005/211/RIF, 2005/719/RIF, 2005/727/RIF, 2006/228/RIF, 2006/229/RIF och 2006/631/RIF skall upphöra att gälla det datum som avses i artikel 71.2.

(1) EGT L 239, 22.9.2000, s. 439.

Artikel 70

Övergångsperiod och finansiering

1. Registreringar skall överföras från SIS 1+ till SIS II. Medlemsstaterna skall prioritera registreringar av personer och se till att innehållet i de registreringar som överförs från SIS 1+ till SIS II följer bestämmelserna i detta beslut så snart som möjligt, dock senast tre år efter den dag som avses i artikel 71.2. Under denna övergångsperiod får medlemsstaterna fortsätta att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 94, 95 och 97–100 i Schengenkonventionen på innehållet i de registreringar som överförs från SIS 1+ till SIS II, enligt följande regler:

- a) Om innehållet i en registrering som överförs från SIS 1+ till SIS II ändras, kompletteras, korrigeras eller uppdateras, skall medlemsstaterna se till att registreringen uppfyller bestämmelserna i detta beslut från och med tidpunkten för denna ändring, komplettering, korrigerings eller uppdatering.
- b) Om en träff av en registrering överförs från SIS 1+ till SIS II skall medlemsstaterna omedelbart undersöka om registreringen är förenlig med bestämmelserna i detta beslut, dock utan att de åtgärder som skall vidtas på grundval av registreringen försenas.

2. Den del av budgeten som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i artikel 119 i Schengenkonventionen och som återstår det datum som fastställs i enlighet med artikel 71.2, skall återbetalas till medlemsstaterna. De belopp som skall återbetalas skall beräknas på grundval av medlemsstaternas andelar enligt vad som fastställts i verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftskostnader för Schengens informationssystem.

3. Under den övergångsperiod som avses i artikel 15.4 skall hänvisningar i detta beslut till förvaltningsmyndigheten anses som hänvisningar till kommissionen.

Artikel 71

Ikraftträdande, tillämpning och övergång

1. Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Det skall tillämpas på de medlemsstater som medverkar i SIS 1+ från och med ett datum som skall fastställas av rådet, genom enhälligt beslut av de medlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som medverkar i SIS 1+.
3. Det datum som avses i punkt 2 skall fastställas efter det att
 - a) de nödvändiga genomförandeåtgärderna har antagits,
 - b) alla medlemsstater som medverkar fullt ut i SIS 1+ till kommissionen har anmält att de har vidtagit de tekniska åtgärder och antagit den lagstiftning som behövs för att uppgifter inom SIS II skall kunna behandlas och utbyte av tilläggsinformation skall kunna ske,
 - c) kommissionen har förklarat att ett övergripande test av SIS II utarbetats av kommissionen som skall genomföras av kommissionen tillsammans med medlemsstaterna, och rådets förberedande organ har validerat det framlagda testresultatet; denna validering kommer att bekräfta att prestationsnivån för SIS II är åtminstone likvärdig med den som uppnåtts med SIS 1+,
 - d) kommissionen har gjort alla tekniska förberedelser som är nödvändiga för att den centrala delen av SIS II skall kunna anslutas till N.SIS II i de berörda medlemsstaterna,
4. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet om resultaten av de tester som genomförts i enlighet med punkt 3.
5. Alla beslut som rådet antar i enlighet med punkt 2 skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 12 juni 2007.

På rådets vägnar
W. SCHÄUBLE
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EG) nr 1987/2006 av den 20
december 2006 om inrättande, drift och användning
av andra generationen av Schengens
informationssystem (SIS II)

Bilaga 2

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1987/2006**av den 20 december 2006****om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 62.2 a, 63.3 b och 66,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Schengens informationssystem (SIS) inrättades på grundval av bestämmelserna i avdelning IV i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽²⁾ (Schengenkonventionen), och utvecklingen av detta, SIS 1+, är ett grundläggande verktyg för tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket, såsom det införlivats inom Europeiska unionens ramar.
- (2) Kommissionen har fått i uppdrag att utarbeta andra generationen av SIS (SIS II) på grundval av rådets förordning (EG) nr 2424/2001 ⁽³⁾ och rådets beslut 2001/886/RIF ⁽⁴⁾ av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II). SIS II kommer att ersätta det SIS som inrättades genom Schengenkonventionen.
- (3) Denna förordning utgör den rättsliga grund som krävs för styrning av SIS II avseende aspekter som omfattas av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget). Rådets beslut 2006/000/RIF av den ... om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁵⁾ utgör den rättsliga grund som krävs för driften av SIS II avseende aspekter som omfattas av fördraget om Europeiska unionen.

- (4) Det faktum att den rättsliga grund som krävs för SIS II består av separata instrument påverkar inte principen att SIS II är ett enda system som bör fungera som ett enda system. Vissa av bestämmelserna i dessa instrument bör därför vara identiska.
- (5) SIS II bör utgöra en kompensatorisk åtgärd som bidrar till att upprätthålla en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen genom att stödja tillämpningen av strategier i samband med den del av Schengenregelverket som gäller fri rörlighet för personer, vilken har införlivats i avdelning IV i tredje delen av fördraget.
- (6) Det är nödvändigt att ange mål för SIS II, dess tekniska struktur och finansiering, fastställa regler för drift och användning av systemet samt bestämma ansvarsfördelningen, vilka typer av uppgifter som skall läggas in i systemet och skälen till varför vissa typer av uppgifter skall läggas in, vilka myndigheter som skall ha tillgång till uppgifterna, länkning mellan registreringar samt närmare bestämmelser om databehandling och skydd av personuppgifter.
- (7) I SIS II skall det ingå ett centralt system (centrala SIS II) och nationella tillämpningar. Kostnaderna för driften av det centrala SIS II och därmed relaterad kommunikationsinfrastruktur bör belasta Europeiska unionens allmänna budget.
- (8) Det är nödvändigt att utarbeta en handledning med detaljerade regler för utbytet av den tilläggsinformation som krävs för åtgärder påkallade av registreringen. Nationella myndigheter i medlemsstaterna bör ansvara för det informationsutbytet.
- (9) Under en övergångsperiod bör kommissionen ansvara för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II och vissa delar av kommunikationsinfrastrukturen. För att säkerställa en smidig övergång till SIS II, kan kommissionen emellertid delegera en del av eller hela detta ansvar till två nationella offentliga organ. På lång sikt och efter en konsekvensbedömning, som skall innehålla en grundlig analys av alternativ som beaktar ekonomiska, operativa och organisatoriska perspektiv samt lagstiftningsförslag från kommissionen, bör det inrättas en förvaltningsmyndighet som skall ansvara för dessa uppgifter. Övergångsperioden bör inte överstiga fem år från den dag då denna förordning börjar tillämpas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 25 oktober 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 19 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽³⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L ...

- (10) SIS II kommer att innefatta registreringar i syfte att neka inresa eller vistelse. Det är nödvändigt att ytterligare överväga en harmonisering av bestämmelserna om villkor för införande av registreringar av tredjelandsmedborgare i syfte att neka inresa eller vistelse och att klargöra hur de skall användas i samband med asyl-, invandrings- och återvändandepolitiken. Kommissionen bör därför göra en översyn tre år efter det att denna förordning börjat tillämpas av bestämmelserna om mål och villkor för införande av registreringar i syfte att neka inresa eller vistelse.
- (11) Registreringar i syfte att neka inresa eller vistelse bör endast behållas i SIS II under den tid som erfordras för att uppnå det syfte för vilket registreringen gjordes. Den allmänna principen bör vara att registreringarna raderas automatiskt från SIS II efter en period av tre år. Beslut om att behålla registreringen under en längre period bör grundas på en omfattande bedömning från fall till fall. Medlemsstaterna bör revidera registreringarna inom denna treårsperiod och föra statistik över antalet registreringar för vilka lagringstiden har förlängts.
- (12) Systemet bör möjliggöra behandling av biometriska kännetecken för att bidra till en tillförlitlig identifiering av berörda individer. SIS II bör också möjliggöra behandling av uppgifter om personer vars identitet missbrukats, för att undvika problem orsakade av felidentifiering, men det bör fastställas särskilda regler för detta, särskilt den berörda personens samtycke och en sträng begränsning av de ändamål för vilka sådan databehandling lagligen kan göras.
- (13) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att länka samman olika registreringar i SIS II. Det faktum att en medlemsstat länkar samman två eller flera registreringar bör inte påverka den åtgärd som skall vidtas enligt en registrering, lagringstiden eller åtkomsträtten till registreringarna.
- (14) Uppgifter som behandlats i SIS II i enlighet med denna förordning bör inte överföras eller göras tillgängliga för tredjeländer eller för internationella organisationer.
- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ är tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning. Detta innebär att en registeransvarig utses och att det är möjligt för medlemsstaterna att införa undantag och begränsa omfattningen av vissa av rättigheterna och skyldigheterna i det direktivet, bland annat med avseende på den berörda personens rätt till åtkomst och information. De principer som anges i direktiv 95/46/EG bör vid behov kompletteras eller förtydligas i denna förordning.
- (16) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾, och särskilt bestämmelserna i den förordningen om konfidentiell och säker uppgiftsbehandling skall tillämpas på gemenskapsinstitutioners eller gemenskapsorgans behandling av personuppgifter när dessa utför sina uppgifter som ansvariga för den operativa förvaltningen av SIS II. De principer som anges i förordning (EG) nr 45/2001 bör vid behov kompletteras eller förtydligas i den här förordningen.
- (17) När det gäller sekretess bör de relevanta bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna tillämpas på tjänstemän och övriga anställda vars arbete har samband med SIS II.
- (18) Det är lämpligt att nationella tillsynsmyndigheter övervakar att medlemsstaternas behandling av personuppgifter sker enligt gällande regler, medan europeiska datatillsynsmannen, utnämnd genom Europaparlamentets och rådets beslut 2004/55/EG av den 22 december 2003 om utnämning av den oberoende övervakningsmyndighet som föreskrivs i artikel 286 i EG-fördraget⁽³⁾, bör övervaka gemenskapsinstitutioners och gemenskapsorgans verksamhet i samband med behandlingen av personuppgifter med beaktande av de begränsade uppgifter som gemenskapens institutioner och organ har när det gäller själva uppgifterna.
- (19) Både medlemsstaterna och kommissionen bör utarbeta en dataskyddsplan för att underlätta den faktiska tillämpningen av dataskyddsreglerna och bör samarbeta med varandra så att de behandlar säkerhetsfrågor ur samma perspektiv.
- (20) För att garantera öppenhet bör kommissionen eller, när den har inrättats, förvaltningsmyndigheten vartannat år utarbeta en rapport om det centrala SIS II:s tekniska funktion och kommunikationsinfrastrukturen, inklusive säkerheten i denna, och om utbytet av tilläggsinformation. Kommissionen bör lägga fram en övergripande utvärdering vart fjärde år.

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

(3) EUT L 12, 17.1.2004, s. 47.

- (21) Vissa aspekter av SIS II, som tekniska regler för att införa uppgifter, inklusive sådana som krävs för att lägga in en registrering, uppdatera, radera och söka uppgifter, samt regler om överensstämmelse och prioritering av registreringar, länkar mellan registreringar och utbyte av tilläggsinformation kan inte täckas på ett uttömmande sätt av bestämmelserna i denna förordning på grund av deras tekniska beskaffenhet, detaljnivå och behov av regelbunden uppdatering. Genomförandebefogenheter för dessa aspekter bör därför delegeras till kommissionen. Tekniska bestämmelser om sökning i registreringar bör ta hänsyn till att de nationella tillämpningarna skall fungera smidigt. Med förbehåll för kommissionens konsekvensbedömning bör det beslutas i vilken utsträckning genomförandeåtgärderna kan bli ett ansvar för förvaltningsmyndigheten så snart denna inrättas.
- (22) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (23) Det är lämpligt att fastställa övergångsbestämmelser för de registreringar som har lagts in i SIS 1+ och som kommer att överföras till SIS II. Vissa bestämmelser i Schengenregelverket bör fortsätta att tillämpas under en begränsad tid fram till dess att medlemsstaterna har undersökt om registreringarna överensstämmer med den nya rättsliga ramen. Överensstämmelse mellan registreringar av personer bör undersökas i första hand. Dessutom bör alla ändringar, tillägg, korrigeringar eller uppdateringar av en registrering som överförs från SIS 1+ till SIS II samt alla träffar på en sådan registrering leda till att det omedelbart undersöks om de är förenliga med bestämmelserna i denna förordning.
- (24) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för den återstående del av budgeten som reserverats för SIS:s drift och som inte är en del av Europeiska unionens allmänna budget.
- (25) Eftersom målen för den planerade åtgärden, nämligen att inrätta och reglera ett gemensamt informationssystem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EG-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (26) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (27) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter dagen för antagandet av denna förordning, besluta huruvida landet skall genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (28) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽²⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.
- (29) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽³⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.
- (30) Denna förordning påverkar inte tillämpningsföreskrifterna för Förenade kungarikets och Irlands begränsade deltagande i Schengenregelverket enligt beslut 2000/365/EG respektive 2002/192/EG.
- (31) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1G i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 ⁽⁵⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

(32) Det behövs ett arrangemang som gör det möjligt för företrädare för Island och Norge att anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har övervägts i skriftväxlingen mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter ⁽¹⁾, vilken är fogad till det ovan nämnda avtalet.

(33) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i beslut 2004/849/EG ⁽²⁾ och 2004/860/EG ⁽³⁾.

(34) Det behövs ett arrangemang som gör det möjligt för företrädare för Schweiz att anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har övervägts i skriftväxlingen mellan gemenskapen och Schweiz, vilken är fogad till det ovan nämnda avtalet.

(35) Denna förordning utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

(36) Denna förordning bör tillämpas på Förenade Kungariket och Irland från och med tidpunkter fastställda i enlighet med de förfaranden som avses i de berörda instrumenten för tillämpningen av Schengenregelverket på dessa stater.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 53.

⁽²⁾ Rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 368, 15.12.2004, s. 26).

⁽³⁾ Rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Inrättande av SIS II och allmänt syfte

1. Härmed inrättas andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

2. Syftet med SIS II skall i enlighet med denna förordning vara att på medlemsstaternas territorier, med hjälp av information som överförs via detta system inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, garantera en hög säkerhetsnivå, inbegripet bevarandet av allmän säkerhet och allmän ordning och skyddet av säkerhet, samt att tillämpa bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen i fördraget avseende rörlighet för personer på deras territorium.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning fastställer villkor och förfaranden för införande och behandling av registreringar i SIS II av tredjelandsmedborgare, för utbyte av tilläggsinformation och kompletterande uppgifter som används som stöd för att vägra inresa till eller vistelse i en medlemsstat.

2. Denna förordning innehåller också bestämmelser om den tekniska strukturen för SIS II och om ansvarsområden för medlemsstaterna och för den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 15, samt allmänna regler för behandling av uppgifter, berörda personers rättigheter och skadeståndsansvar.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *registrering*: en sammanställning av uppgifter som lagts in i SIS II och med hjälp av vilka de behöriga myndigheterna kan identifiera en person med tanke på en specifik åtgärd som skall vidtas,

b) *tilläggsinformation*: information som inte ligger i SIS II, men som avser SIS II-registreringar och som skall användas för utbyte

i) i syfte att göra det möjligt för medlemsstaterna att rådfråga eller underrätta varandra i samband med att de lägger in en registrering,

- ii) efter en träff för att lämpliga åtgärder skall kunna vidtas,
- iii) när den åtgärd som krävs inte kan vidtas,
- iv) när SIS II-uppgifternas kvalitet kontrolleras,
- v) när registreringars överensstämmelse och prioritering kontrolleras,
- vi) när åtkomsträtten kontrolleras,
- c) *kompletterande uppgifter*: uppgifter som ligger i SIS II och som rör SIS II-registreringar vilka skall vara omedelbart tillgängliga för de behöriga myndigheterna när en person för vilken uppgifter har lagts in i SIS II påträffas genom sökning i systemet,
- eller
- d) *tredjelandsmedborgare*: varje person som varken är
- i) medborgare i Europeiska unionen i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget,
- eller
- ii) medborgare i ett tredjeland och som enligt avtal mellan gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och dessa länder, å andra sidan, åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som medborgare i Europeiska unionen,
- e) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade); en identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt,
- f) *behandling av personuppgifter* ("behandling"): varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas med personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, återvinning, läsning, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, radering eller förstöring av uppgifter.
- b) Ett nationellt system ("N. SIS II") i var och en av medlemsstaterna bestående av de nationella datasystem som står i förbindelse med det centrala SIS II. Ett N. SIS II kan innehålla en datafil ("nationell kopia") med en kopia av hela SIS II-databasen eller delar av den.
- c) En kommunikationsinfrastruktur som förenar CS-SIS och NI. SIS II ("kommunikationsinfrastruktur") som tillhandahåller ett krypterat virtuellt nätverk ägnat åt SIS II-uppgifter och utbytet av uppgifter mellan Sirenekontoren enligt artikel 7.2.
2. SIS II-uppgifter skall läggas in, uppdateras, raderas och sökas i de olika N-SIS II-systemen. En nationell kopia skall finnas att tillgå för automatisk sökning på varje medlemsstats territorium med hjälp av en sådan kopia. Det skall inte vara möjligt att söka i datafilerna i andra medlemsstaters N. SIS II.
3. CS-SIS, som står för teknisk tillsyn och administration, skall vara belägen i Strasbourg (Frankrike) och en reserv för CS-SIS, varigenom alla funktioner i den centrala delen av CS-SIS garanteras om detta system skulle sluta fungera, skall vara belägen i Sankt Johann im Pongau (Österrike).
4. CS-SIS skall stå för de tjänster som krävs för införande och behandling av SIS II-uppgifter, inbegripet sökningar i SIS II-databasen. För de medlemsstater som använder en nationell kopia skall CS-SIS tillhandahålla
- a) uppdatering online av de nationella kopiorna,
- b) synkronisering och enhetlighet mellan de nationella kopiorna och SIS II-databasen,
- c) hantering av uppläggning och återställande av de nationella kopiorna.

Artikel 4

Teknisk struktur och drift av SIS II

1. SIS II skall bestå av följande delar:
- a) Ett centralt system ("det centrala SIS II") bestående av följande:
- en teknisk stödfunktion ("CS-SIS") som innehåller en databas, SIS II-databasen,
 - ett enhetligt nationellt gränssnitt ("NI-SIS").

Artikel 5

Kostnader

1. Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av det centrala SIS II och kommunikationsinfrastrukturen skall belasta Europeiska unionens allmänna budget.
2. Dessa kostnader skall innefatta arbete som utförs på CS-SIS och som garanterar tillhandahållandet av de tjänster som avses i artikel 4.4.

3. Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av de enskilda N. SIS II skall belasta den enskilda medlemsstatens budget.

KAPITEL II

MEDLEMSSTATERNAS ANSVAR

Artikel 6

Nationella system

Varje medlemsstat skall ansvara för att upprätta, driva och underhålla sitt N. SIS II och ansluta sitt N. SIS II till NI-SIS.

Artikel 7

N. SIS II-byrå och Sirenekontor

1. Varje medlemsstat skall utse en myndighet ("N. SIS II-byrå") som skall ha det centrala ansvaret för dess N. SIS II. Den myndigheten skall ansvara för att N. SIS II fungerar smidigt och för dess säkerhet, garantera att de behöriga myndigheterna har åtkomst till SIS II och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna i denna förordning följs. Varje medlemsstat skall överföra sina registreringar via N. SIS II-byrå.

2. Var och en av medlemsstaterna skall utse en myndighet (Sirenekontoret) som skall säkra utbytet av tilläggsinformation i enlighet med bestämmelserna i Sirenehandboken, såsom anges i artikel 8.

Dessa kontor skall också samordna kontrollen av kvaliteten på den information som läggs in i SIS II. För dessa ändamål skall de ha tillgång till de uppgifter som behandlas i SIS II.

3. Medlemsstaterna skall underrätta förvaltningsmyndigheten om sin N. SIS II-byrå och om sitt Sirenekontor. Förvaltningsmyndigheten skall offentliggöra en förteckning över dem tillsammans med den förteckning som avses i artikel 31.8.

Artikel 8

Utbyte av tilläggsinformation

1. Tilläggsinformation skall utbytas i enlighet med bestämmelserna i "Sirenehandboken", via kommunikationsinfrastrukturen. Om inte kommunikationsinfrastrukturen är tillgänglig får medlemsstaterna använda annan tillfredställande säker teknik för utbyte av tilläggsinformation.

2. Tilläggsinformation får endast användas för det syfte för vilket den överlämnades.

3. Begäran om tilläggsinformation från en medlemsstat skall besvaras så snart som möjligt.

4. Detaljerade regler för utbyte av tilläggsinformation skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2 i form av Sirenehandboken utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om införandet av förvaltningsmyndigheten.

Artikel 9

Teknisk överensstämmelse

1. För att få till stånd snabb och effektiv dataöverföring skall varje medlemsstat när den upprättar sitt N. SIS II följa de protokoll och tekniska förfaranden som har fastställts för att säkerställa kompatibilitet mellan sitt N. SIS II och CS-SIS. Dessa protokoll och tekniska förfaranden skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2 utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättandet av förvaltningsmyndigheten.

2. Om en medlemsstat använder en nationell kopia, skall den med hjälp av de tjänster som CS-SIS erbjuder säkerställa att de uppgifter som är lagrade i den nationella kopian genom de automatiska uppdateringar som avses i artikel 4.4 är identiska och överensstämmer med uppgifterna i SIS II-databasen och att en sökning i dess nationella kopia ger samma resultat som en sökning i SIS II-databasen.

Artikel 10

Säkerhet - Medlemsstater

1. Varje medlemsstat skall med avseende på sitt N. SIS II vidta de åtgärder som är nödvändiga, inklusive antagandet av en data-skyddsplan, för att

- a) fysiskt skydda uppgifter, bland annat genom att utarbeta beredningsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
- b) hindra obehöriga från tillträde till de databehandlingsinstallationer som används för behandling av personuppgifter (kontroll av tillträde till installationen),
- c) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
- d) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),

- e) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via utrustning för dataöverföring (kontroll av användningen),
- f) garantera att personer som är behöriga att använda ett automatiskt databehandlingssystem endast med hjälp av individuella och unika användaridentiteter och skyddade åtkomstmetoder har åtkomst till endast de uppgifter som ingår i deras befogenheter (åtkomstkontroll),
- g) garantera att alla myndigheter med rätt till åtkomst av SIS II eller tillträde till databehandlingsinstallationerna skapar profiler som beskriver uppgifter och ansvar för personer som har befogenhet att läsa, lägga in, uppdatera, radera och söka uppgifter och på begäran utan dröjsmål ger de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 44.1 tillgång till dessa profiler (personalprofiler),
- h) garantera möjlighet att kontrollera och konstatera till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
- i) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter och i vilket syfte (kontroll av registrering),
- j) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med såväl överföring av personuppgifter som transport av datamedier, i synnerhet med hjälp av lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport),
- k) övervaka att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är verkningfulla och vidta erforderliga organisatoriska åtgärder i fråga om inre övervakning för att garantera att denna förordning efterlevs (egenrevision).

2. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder av samma slag som avses i punkt 1 för att garantera säkerheten med avseende på utbytet av tilläggsinformation.

Artikel 11

Sekretess – Medlemsstater

Varje medlemsstat skall i enlighet med den nationella lagstiftningen tillämpa sina regler avseende tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav på alla personer eller organ som arbetar med SIS II-uppgifter och tilläggsinformation. Tystnadsplikten och sekretesskraven skall gälla även efter det att personerna lämnar sin tjänst eller anställning och efter det att organets verksamhet upphört.

Artikel 12

Loggningsnoteringar på nationell nivå

1. Medlemsstater som inte använder nationella kopior skall sörja för att all åtkomst till och alla utbyten av personuppgifter i CS-SIS noteras i N. SIS II för att kontrollera huruvida sökningen är laglig, för att övervaka att databehandlingen sker enligt föreskrifterna, för egenkontroll samt för att se till att N. SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras.

2. Medlemsstater som använder nationella kopior skall se till att all åtkomst till och alla utbyten av SIS II-uppgifter noteras i de syften som anges i punkt 1. Detta gäller inte de processer som avses i artikel 4.4.

3. Loggningsnoteringarna skall i synnerhet visa historiska uppgifter om registreringarna, dag och tidpunkt för dataöverföringen, vilka uppgifter som användes för sökningen, vilka uppgifter som överfördes och namn på såväl behörig myndighet som på den person som var ansvarig för databehandlingen.

4. Loggningsnoteringen får endast användas för det ändamål som anges i punkt 1 och 2 och skall raderas tidigast ett år och senast tre år efter införandet. De loggningsnoteringar som omfattar historiska uppgifter skall raderas ett till tre år efter det att registreringarna raderats.

5. Loggningsnoteringen får sparas längre om de behövs för kontrollförfaranden som redan pågår.

6. De behöriga nationella myndigheter som har till uppgift att kontrollera huruvida sökningen är laglig, att övervaka att databehandlingen görs enligt föreskrifterna, för egenkontroll samt att se till att N. SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras, skall inom ramen för sin behörighet och på begäran ha åtkomst till dessa loggningsnoteringar, så att de kan fullgöra sina uppgifter.

Artikel 13

Egenkontroll

Medlemsstaterna skall se till att varje myndighet som har tillgång till SIS II-uppgifter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning och vid behov samarbetar med den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 14

Personalutbildning

Personal vid de myndigheter som har tillgång till SIS II skall, innan de får tillåtelse att behandla uppgifter som registrerats i SIS II, utbildas på lämpligt sätt om datasäkerhets- och dataskyddsregler, och de skall informeras om relevanta brott och sanktioner.

KAPITEL III

FÖRVALTNINGSMYNDIGHETENS ANSVARSOMRÅDEN

Artikel 15

Operativ förvaltning

1. Efter en övergångsperiod skall en förvaltningsmyndighet ("förvaltningsmyndigheten"), finansierad via Europeiska unionens allmänna budget, ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II. Förvaltningsmyndigheten skall i samarbete med medlemsstaterna se till att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnadsnyttoanalys, alltid används för det centrala SIS II.

2. Förvaltningsmyndigheten skall även ha ansvar för följande uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen:

- a) Övervakning.
- b) Säkerhet.
- c) Samordningen av förbindelserna mellan medlemsstaterna och leverantören.

3. Kommissionen skall ha ansvar för alla andra uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen, särskilt

- a) uppgifter som gäller genomförandet av budgeten,
- b) förvärv och förnyande,
- c) avtalsfrågor.

4. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten får ansvaret, skall kommissionen ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II. I enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ får kommissionen anförtro denna förvaltning och uppgifter som gäller genomförandet av budgeten till offentligt rättsliga organ på nationell nivå, i två olika länder.

5. Varje offentligt rättsligt organ på nationell nivå enligt punkt 4, skall särskilt uppfylla följande urvalskriterier:

- a) Det skall visa att det har lång erfarenhet av att hantera ett omfattande informationssystem med de funktioner som avses i artikel 4.4.
- b) Det skall ha betydande sakkunskap om tjänste- och säkerhetskrav i ett informationssystem med funktioner som är jämförbara med de som avses i artikel 4.4.
- c) Det skall ha tillräckligt med erfaren personal med lämplig yrkesmässig sakkunskap och lämpliga språkkunskaper för att arbeta i en sådan internationell samarbetsmiljö som krävs av SIS II.
- d) Det skall ha en säker och skräddarsydd anläggningsinfrastruktur, som i synnerhet kan backa upp och garantera en kontinuerlig drift av omfattande IT-system.
- e) Dess administrativa miljö måste medge att uppgifterna utförs på ett korrekt sätt och intressekonflikter undviks.

6. Kommissionen skall, innan delegering i enlighet med punkt 4 sker och med regelbundna mellanrum, informera Europaparlamentet och rådet om villkoren för delegeringen, den exakta omfattningen av delegeringen och de organ som uppgifterna delegeras till.

7. Om kommissionen delegerar sitt ansvar under övergångsperioden enligt punkt 4, skall den se till att delegeringen inte överskrider de gränser som fastställs i det institutionella systemet enligt fördraget. Den skall särskilt garantera att delegeringen inte inverkar negativt på någon av de kontrollmekanismer som följer av gemenskapsrätten, oavsett om de utgörs av domstolen, revisionsrätten eller europeiska datatillsynsmannen.

8. Den operativa förvaltningen av det centrala SIS II skall bestå av alla de uppgifter som krävs för att det centrala SIS II skall kunna fungera dygnet runt alla veckodagar i enlighet med denna förordning, särskilt det underhåll och den tekniska utveckling som krävs för att systemet skall kunna fungera smidigt.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Artikel 16**Säkerhet**

1. Förvaltningsmyndigheten, med avseende på det centrala SIS II, och kommissionen, när det gäller kommunikationsinfrastrukturen, skall vidta de åtgärder som är nödvändiga, bland annat anta en säkerhetsplan, för att

- a) fysiskt skydda uppgifter, bland annat genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
- b) hindra obehöriga från tillträde till de databehandlingsinstallationer som används för behandling av personuppgifter (kontroll av tillträde till installationen),
- c) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
- d) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),
- e) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via utrustning för dataöverföring (kontroll av användningen),
- f) garantera att personer som är behöriga att använda ett automatiskt databehandlingssystem endast med hjälp av individuella och unika användaridentiteter och skyddade åtkomstmetoder har åtkomst till endast de uppgifter som ingår i deras befogenheter (åtkomstkontroll),
- g) skapa profiler där uppgifter och ansvar beskrivs för de personer i vilkas befogenhet ingår åtkomst till uppgifterna eller tillträde till databehandlingsinstallationerna och på begäran utan dröjsmål ge den europeiska datatillsynsmannen tillgång till dessa profiler (personalprofiler),
- h) garantera möjlighet att kontrollera och konstatera till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
- i) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter (kontroll av registrering),
- j) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med såväl överföring av personuppgifter som transport av datamedier, i synnerhet med hjälp av lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport),

k) övervaka att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är verkningsfulla och vidta erforderliga organisatoriska åtgärder i fråga om inre övervakning för att garantera att denna förordning efterlevs (egenrevision).

2. Förvaltningsmyndigheten skall vidta åtgärder av samma slag som avses i punkt 1 för att garantera säkerhet med avseende på utbyte av tilläggsinformation genom kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 17**Sekretess – Förvaltningsmyndighet**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna skall förvaltningsmyndigheten tillämpa sina regler avseende tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav enligt normer som kan jämföras med dem som anges i artikel 11 i den här förordningen på all personal som arbetar med SIS II-uppgifter. Tystnadsplikten och sekretesskraven skall gälla även efter det att personerna lämnar sin tjänst eller anställning och efter det att organets verksamhet upphör.

2. Förvaltningsmyndigheten skall vidta åtgärder som motsvarar de åtgärder som avses i punkt 1 när det gäller sekretess om utbyte av tilläggsinformation via kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 18**Loggningsnoteringar på central nivå**

1. Förvaltningsmyndigheten skall sörja för att all åtkomst till personuppgifter i CS-SIS och alla utbyten av sådana uppgifter i CS. SIS noteras för de ändamål som anges i artikel 12.1 och 12.2.

2. Loggningsnoteringarna skall i synnerhet visa historiska uppgifter om registreringarna, dag och tidpunkt för dataöverföringen, vilka uppgifter som användes för sökningarna, vilka uppgifter som överfördes och fastställande av den behöriga myndighet som var ansvarig för databehandlingen.

3. Loggningsnoteringen får endast användas för det ändamål som anges i punkt 1 och skall raderas tidigast ett år och senast tre år efter införandet. De loggningsnoteringar som omfattar historiska uppgifter skall raderas ett till tre år efter det att registreringarna raderats.

4. Loggningsnoteringen får sparas längre om de behövs för kontrollförfaranden som redan pågår.

5. De behöriga nationella myndigheter som har till uppgift att kontrollera huruvida sökningen är laglig, att övervaka att databehandlingen sker enligt föreskrifterna, att svara för egenkontroll samt att se till att CS-SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras, skall inom ramen för sin behörighet och på begäran ha åtkomst till dessa loggningsnoteringar, så att de kan fullgöra sina uppgifter.

Artikel 19

Informationskampanj

Kommissionen skall i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna och den europeiska datatillsynsmannen samtidigt med att SIS II tas i drift lansera en informationskampanj för att informera allmänheten om målen, de registrerade uppgifterna, de myndigheter som har tillgång och den enskildes rättigheter. Förvaltningsmyndigheten skall, efter det att den inrättats, i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna och den europeiska datatillsynsmannen, regelbundet upprepa sådana kampanjer. Medlemsstaterna skall i samarbete med sina nationella tillsynsmyndigheter planera och genomföra de nödvändiga strategierna för att ge sina medborgare allmän information om SIS II.

KAPITEL IV

REGISTRERINGAR INFÖRDA OM TREDJELANDSMEDBORGARE I SYFTE ATT NEKA DESSA INRESA OCH VISTELSE

Artikel 20

Uppgiftskategorier

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.1 och av de bestämmelser i denna förordning som gäller lagring av kompletterande uppgifter skall SIS II endast innehålla de kategorier av uppgifter som lämnas av var och en av medlemsstaterna, så som krävs för de syften som fastställs i artikel 24.

2. Uppgifter om personer för vilka en registrering lagts in får endast omfatta följande:

- Efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn samt alias, som kan inregistreras separat.
- Särskilda, objektiva, fysiska kännetecken som inte ändras.
- Födelsedatum och födelseort.
- Kön.

- Fotografier.
- Fingeravtryck.
- Medborgarskap.
- Uppgifter om huruvida personen i fråga är beväpnad, kan tillgripa våld, eller har rymt.
- Syftet med registreringen.
- Myndighet som har lagt in registreringen.
- En hänvisning till det beslut som gav upphov till registreringen.
- Begärt förfarande.
- Länk(ar) till andra registreringar som lagts in i SIS II i enlighet med artikel 37.

3. De tekniska regler som är nödvändiga för att införa, uppdatera, radera och söka de uppgifter som avses i punkt 2 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2 utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

4. De tekniska regler som är nödvändiga för sökning av sådana uppgifter som avses i punkt 2 skall vara desamma för sökningar i CS-SIS, i nationella kopior samt i sådana kopior av teknisk karaktär som avses i artikel 31.2.

Artikel 21

Proportionalitetsklausul

Innan en registrering läggs in skall medlemsstaterna avgöra om fallet är adekvat, relevant och tillräckligt viktigt för att motivera att registreringen införs i SIS II.

Artikel 22

Särskilda regler för fotografier och fingeravtryck

Användning av fotografier och fingeravtryck som avses i artikel 20.2 e och f skall ske enligt följande villkor:

- a) Fotografier och fingeravtryck skall endast införas efter en särskild kvalitetskontroll för att konstatera att miniminormer för datakvalitet uppfylls. Specificeringen av den särskilda kvalitetskontrollen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumenten om inrättande av förvaltningsmyndigheten.
- b) Fotografier och fingeravtryck skall endast användas för att fastställa identiteten hos en tredjelandsmedborgare som påträffats vid en alfanumerisk sökning i SIS II.
- c) Så snart det är tekniskt möjligt får fingeravtryck även användas för att identifiera en tredjelandsmedborgare på grundval av hans biometriska kännetecken. Innan denna funktion har genomförts i SIS II, skall kommissionen lägga fram en rapport om den teknik som krävs är klar att tas i bruk och finns tillgänglig och Europaparlamentet skall därefter höras om denna rapport.
- b) en tredjelandsmedborgare om vilken det finns grundad anledning att anta att han begått ett grovt brott eller om vilken det finns tydliga indikationer på att denna har för avsikt att begå ett sådant brott på en medlemsstats territorium.
3. En registrering skall även införas när det beslut som avses i punkt 1 grundar sig på att tredjelandsmedborgaren varit föremål för en åtgärd som innebär avlägsnande, avvisning eller utvisning som vare sig återkallats eller vars verkställighet har skjutits upp, inbegripet de fall som omfattas av inreseförbud eller, i förekommande fall, av vägrat uppehållstillstånd som grundats på överträdelse av nationella bestämmelser om tredjelandsmedborgares inresa eller vistelse.
4. Denna artikel skall inte tillämpas på sådana personer som avses i artikel 26.

Artikel 23

Krav för att en registrering skall införas

1. En registrering får inte införas utan de uppgifter som avses i artiklarna 20.2 a, 20.2 d, 20.2 k och 20.2 l.
2. Alla andra tillgängliga uppgifter som avses i artikel 20.2 skall också införas.

Artikel 24

Villkor för införande av registreringar om nekad inresa eller vistelse

1. Uppgifter om tredjelandsmedborgare för vilka en registrering har införts i syfte att neka inresa eller vistelse skall införas på grundval av en nationell registrering efter beslut av de behöriga förvaltningsmyndigheterna eller domstolarna i enlighet med de förfaranderegler som fastställs i nationell lagstiftning; detta beslut skall fattas på grundval av en individuell bedömning. Överklaganden av dessa beslut skall ske i enlighet med nationell lagstiftning.
2. En registrering skall införas när det beslut som avses i punkt 1 grundar sig på det hot mot den allmänna ordningen, den allmänna säkerheten eller mot den nationella säkerheten som den berörda tredjelandsmedborgarens vistelse på en medlemsstats territorium kan medföra. Till sådana fall skall framför allt räknas
- a) en tredjelandsmedborgare som i en medlemsstat dömts till ansvar för en gärning för vilken det föreskrivs att sanktionen är frihetsberövande i minst ett år,

Artikel 25

Villkor för införande av registreringar om tredjelandsmedborgare som omfattas av rätten till fri rörlighet i gemenskapen

1. En registrering om en tredjelandsmedborgare som omfattas av rätten till fri rörlighet i gemenskapen i den mening som avses Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier⁽¹⁾ skall stå i överensstämmelse med de bestämmelser som antas för att genomföra det direktivet.
2. När en sökning enligt artikel 24 leder till en träff av en registrering om en tredjelandsmedborgare som omfattas av rätten till fri rörlighet i gemenskapen, skall den medlemsstat som verkställer registreringen omedelbart samråda med den medlemsstat som har infört registreringen genom sitt Sirenekontor och i enlighet med bestämmelserna i Sirenehandboken, i syfte att utan dröjsmål besluta om vilken åtgärd som skall vidtas.

⁽¹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

Artikel 26

Villkor för införande av registreringar om tredjelandsmedborgare som omfattas av en restriktiv åtgärd vidtagen i enlighet med artikel 15 i fördraget om Europeiska unionen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25 skall registreringar om tredjelandsmedborgare som är föremål för en restriktiv åtgärd avsedd att förhindra inresa till eller transitering genom medlemsstaternas territorium och vidtagen i enlighet med artikel 15 i fördraget om Europeiska unionen, inbegripet åtgärder om genomförande av ett reseförbud som utfärdats av Förenta nationernas säkerhetsråd, registreras i SIS II i syfte att neka inresa eller vistelse förutsatt att kraven på uppgifternas kvalitet kan uppfyllas.

2. Artikel 23 skall inte tillämpas på registreringar som införs med stöd av punkt 1 i den här artikeln.

3. Den medlemsstat som är ansvarig för att införa, uppdatera och radera dessa registreringar på samtliga medlemsstaters vägnar skall utses vid antagandet av den relevanta åtgärd som vidtas i enlighet med artikel 15 i fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 27

Myndigheter med rätt till åtkomst till registreringar

1. Åtkomst till uppgifter i SIS II och rätt att söka sådana uppgifter direkt eller i en kopia av SIS II-uppgifter skall förbehållas myndigheter med ansvar för identifiering av tredjelandsmedborgare för följande syften:

- a) Gränskontroller, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽¹⁾.
- b) Andra av polis och tullmyndigheter verkställda kontroller inom den berörda medlemsstaten och för samordning av sådana kontroller av utsedda myndigheter.

2. Rätten till åtkomst till uppgifter som är registrerade i SIS II och rätten att söka sådana uppgifter direkt får emellertid också beviljas nationella rättsliga myndigheter, inbegripet de myndigheter som är ansvariga för att väcka allmänt åtal inom ramen för ett brottmålsförfarande och för genomförda rättsliga utredningar som föregår åtal, när de utför sina uppgifter i enlighet med nationell lagstiftning, samt deras samordningsmyndigheter.

⁽¹⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

3. Därutöver får rätten till åtkomst till uppgifter som är registrerade i SIS II och uppgifter om dokument som rör personer som är registrerade enligt artikel 38.2 d och e i beslut 2006/000/RIF samt rätten att söka sådana uppgifter direkt beviljas myndigheter med behörighet att utfärda viseringar, centrala myndigheter med behörighet att granska viseringsansökningar och myndigheter med behörighet att bevilja uppehållstillstånd och handha ärenden som gäller tredjelandsmedborgare inom ramen för tillämpningen av gemenskapslagstiftningen om rörlighet för personer. Dessa myndigheters åtkomst till uppgifterna skall regleras i varje medlemsstats lagstiftning.

4. De myndigheter som avses i denna artikel skall omfattas av den förteckning som avses i artikel 31.8.

Artikel 28

Omfattningen för åtkomst

Användarna får endast ha åtkomst till de uppgifter som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 29

Lagringstid för registreringar

1. Registreringar som införts i SIS II enligt denna förordning, får inte lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte i vilket de infördes.

2. En medlemsstat som fört in en registrering skall inom tre år efter det att den införts i SIS II se över om den behöver lagras.

3. I förekommande fall skall varje medlemsstat bestämma kortare tidsfrister för denna översyn i enlighet med sin nationella lagstiftning.

4. Den medlemsstat som fört in registreringen får inom tidsfristen för översynen, och efter en övergripande individuell bedömning som skall arkiveras, besluta att registreringen skall lagras längre om detta visar sig nödvändigt för det syfte i vilket den förts in. I ett sådant fall skall punkt 2 tillämpas även på förlängningen. CS-SIS skall meddelas varje förlängning av tidsfristen för en registrering.

5. Registreringarna skall raderas automatiskt efter det att den tidsfrist för översyn som avses i punkt 2 har löpt ut, utom i fall där den medlemsstat som har lagt in registreringen har meddelat CS-SIS förlängningen av tidsfristen för registreringen enligt punkt 4. CS-SIS skall fyra månader i förväg automatiskt informera medlemsstaterna om planlagd radering av uppgifter i systemet.

6. Medlemsstaterna skall föra statistik över det antal registreringar vars lagringstid förlängts enligt punkt 4.

Artikel 30

Förvärv av medborgarskap och registreringar

Registreringar som läggs in om en person som har förvärvat medborgarskap i en stat vars medborgare omfattas av rätten till fri rörlighet i gemenskapen skall raderas så snart som den medlemsstat som har lagt in registreringen har blivit medveten om eller informerats, i enlighet med artikel 34, om att personen i fråga har förvärvat sådant medborgarskap.

KAPITEL V

ALLMÄNNA REGLER FÖR UPPGIFTSBEHANDLING

Artikel 31

Behandling av SIS II-uppgifter

1. Medlemsstaterna får behandla de uppgifter som avses i artikel 20 i syfte att neka inresa eller vistelse på deras territorier.

2. Uppgifterna får endast kopieras i tekniskt syfte och i den mån sådan kopiering krävs för att de myndigheter som avses i artikel 27 direkt skall kunna hämta uppgifter. Dessa kopior skall omfattas av bestämmelserna i denna förordning. Registreringar som lagts in av en medlemsstat får inte kopieras från dess N. SIS II till andra nationella informationssystem.

3. Kopior av teknisk karaktär enligt punkt 2, som leder till databaser som inte är uppkopplade via nätet, får endast lagras under en period som inte överstiger 48 timmar. Denna period kan förlängas i nödsituationer till dess att nödsituationen har upphört.

Trots vad som sägs i första stycket skall tekniska kopior som leder till databaser som inte är uppkopplade via nätet för användning av myndigheter som utfärdar viseringar inte längre tillåtas ett år efter det att myndigheten i fråga med framgång har anslutits till kommunikationsinfrastrukturen för det informationssystem för viseringar som kommer att inrättas genom en framtida förordning om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse; detta skall inte gälla kopior som endast används i nödsituationer då nätet under mer än 24 timmar inte varit tillgängligt.

c) Medlemsstaterna skall föra ett uppdaterat register över dessa kopior, göra detta register tillgängligt för deras nationella tillsynsmyndigheter och se till att de bestämmelser som avses i denna förordning, särskilt bestämmelserna i artikel 10, tillämpas på dessa kopior.

4. De nationella myndigheter som avses i artikel 27 skall ha åtkomst till sådana uppgifter endast inom gränserna för sin behörighet och personalen skall vara vederbörligen bemyndigad.

5. Uppgifter får inte användas i administrativt syfte. Uppgifter som införts enligt denna förordning får emellertid användas i enlighet med lagstiftningen i varje medlemsstat av de myndigheter som avses i artikel 27.3 när de utför sina uppgifter.

6. Uppgifter som lagts in enligt artikel 24 i den här förordningen och uppgifter som rör handlingar avseende personer som lagts in enligt artikel 38.2 d och e i beslut 2006/000/RIF får användas i enlighet med varje medlemsstats lagstiftning för de syften som avses i artikel 27.3 i den här förordningen.

7. All användning av uppgifter som inte är förenlig med punkterna 1–6 skall betraktas som missbruk enligt varje medlemsstats nationella lagstiftning.

8. Varje medlemsstat skall till förvaltningsmyndigheten sända in en förteckning över sina behöriga myndigheter som enligt denna förordning har tillstånd att direkt hämta uppgifter ur SIS II, samt alla ändringar av denna förteckning. I förteckningen skall för varje myndighet anges vilka uppgifter den får hämta och för vilka syften uppgifterna får hämtas. Förvaltningsmyndigheten skall se till att förteckningen årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

9. Om inga särskilda bestämmelser föreskrivs i gemenskapsrätten, skall varje medlemsstats nationella lagstiftning gälla för de uppgifter den lägger in i sitt N. SIS II.

Artikel 32

Uppgifter i SIS II och nationella informationssystem

1. Artikel 31.2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sina nationella informationssystem lägga in uppgifter från SIS II rörande åtgärder som har vidtagits inom deras territorium. Dessa uppgifter får lagras högst tre år i de nationella systemen, om inte särskilda bestämmelser i nationell lagstiftning tillåter att uppgifterna lagras under en längre period.

2. Artikel 31.2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella system lagra uppgifterna i en registrering som medlemsstaten själv har lagt in i SIS II.

Artikel 33

Information om att en registrering inte verkställs

Om en begärd åtgärd inte kan vidtas, skall den anmodade medlemsstaten omedelbart informera den medlemsstat som har lagt in registreringen.

Artikel 34

Datakvalitet för uppgifter som behandlas i SIS II

1. En medlemsstat som lägger in en registrering skall ansvara för att uppgifterna är korrekta, aktuella och läggs in i SIS II lagligen.

2. Endast den medlemsstat som lägger in en registrering skall ha tillstånd att ändra, komplettera, korrigera, uppdatera eller radera de uppgifter som den har lagt in.

3. Om en annan medlemsstat än den som har lagt in en registrering har belägg för att en uppgift kan vara felaktig i sak eller har lagrats olagligt, skall den genom utbyte av tilläggsinformation informera den medlemsstat som har lagt in registreringen om detta så snart som möjligt, dock senast tio dagar efter det att den fått kännedom om dessa omständigheter. Den medlemsstat som har lagt in registreringen skall kontrollera registreringen och, vid behov, utan dröjsmål korrigera eller radera uppgiften i fråga.

4. Om medlemsstaterna inte kan enas inom två månader, skall den medlemsstat som inte har lagt in registreringen hänskjuta ärendet till den europeiska datatillsynsmannen, som tillsammans med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna skall agera som medlare.

5. Medlemsstaterna skall utbyta tilläggsinformation i de fall en person säger sig vara någon annan än den som efterlysts genom en registrering. Om det vid kontroll visar sig att det faktiskt rör sig om två olika personer, skall personen underrättas om bestämmelserna i artikel 36.

6. Om en person redan är föremål för en registrering i SIS II, skall den medlemsstat som lägger in ytterligare en registrering komma överens om inläggningen med den medlemsstat som lade in den första registreringen. Överenskommelse skall nås om på vilka grunder utbyte av tilläggsinformation skall ske.

Artikel 35

Särskiljande av personer med snarlika kännetecken

Om det vid införandet av en ny registrering framkommer att det i SIS II redan finns en person med samma identitetskriterium skall följande förfarande följas:

- a) Sirenekontoret skall kontakta den ansökande myndigheten för att klarlägga om det rör sig om samma person.
- b) Om kontrollen visar att den person som är föremål för den nya registreringen och den person som redan är registrerad i SIS II faktiskt är en och samma person, skall Sirenekontoret tillämpa det förfarande för inläggning av flera registreringar som anges i punkt 34.6. Om kontrollen avslöjar att det rör sig om två olika personer, skall Sirenekontoret godkänna begäran om att införa den andra registreringen genom att lägga till sådan information som krävs för att undvika felidentifiering.

Artikel 36

Kompletterande uppgifter för att komma till rätta med missbruk av identitet

1. Om den person som faktiskt avses i en registrering kan förväxlas med en person vars identitet har missbrukats, skall den medlemsstat som lagt in registreringen, om personen i fråga har lämnat sitt uttryckliga medgivande, lägga in uppgifter om den personen i registreringen för att undvika de negativa följder som en felidentifiering kan medföra.

2. Uppgifter om en person vars identitet har missbrukats får användas endast i följande syften:

- a) För att göra det möjligt för den behöriga myndigheten att skilja mellan den person vars identitet har missbrukats och den person som faktiskt avses i registreringen.
- b) För att göra det möjligt för den person vars identitet har missbrukats att styrka sin identitet och fastställa att den har blivit missbrukad.

3. Vid tillämpningen av denna artikel får enbart följande personuppgifter läggas in och vidarebehandlas i SIS II:

- a) Efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn samt alias, eventuellt separat inregistrerade.
- b) Särskilda, objektiva, fysiska kännetecken som inte ändras.
- c) Födelsedatum och födelseort.
- d) Kön.
- e) Fotografier.
- f) Fingeravtryck.
- g) Medborgarskap.
- h) Identitetshandlingens/identitetshandlingarnas nummer och datum för utfärdande.

4. De tekniska regler som är nödvändiga för att införa och vidare behandla de uppgifter som avses i punkt 3 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2 utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

5. Uppgifterna i punkt 3 skall raderas samtidigt med motsvarande registrering eller tidigare om personen i fråga så önskar.

6. Endast de myndigheter som har rätt till åtkomst till motsvarande registrering får ha åtkomst till uppgifterna i punkt 3. De får göra detta endast för att undvika felidentifiering.

Artikel 37

Länkning mellan registreringar

1. En medlemsstat får skapa en länk mellan de registreringar den lägger in i SIS II. En sådan länk skall upprätta en förbindelse mellan två eller flera registreringar.

2. Skapandet av en länk skall inte påverka de särskilda åtgärder som skall vidtas på grundval av var och en av de sammanlänkade registreringarna eller någon av de länkade registreringarnas lagringstid.

3. Skapandet av en länk skall inte påverka de åtkomsträttigheter som anges i denna förordning. Myndigheter som inte har åtkomst till vissa kategorier av registreringar får inte ha möjlighet att se länken till en registrering till vilken de inte skall ha åtkomst.

4. En medlemsstat får skapa en länk mellan registreringar endast om det föreligger ett tydligt operativt behov.

5. En medlemsstat får skapa länkar i enlighet med sin nationella lagstiftning om principerna i denna artikel följs.

6. Om en medlemsstat finner att en länk mellan registreringar som skapats av en annan medlemsstat är oförenlig med dess nationella lagstiftning eller internationella åtaganden, får den vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det inte går att få åtkomst till länken från dess territorium eller att dess myndigheter utanför dess territorium inte kan komma åt länken.

7. De tekniska reglerna för länkning av registreringar skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 51.2, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av förvaltningsmyndigheten.

Artikel 38

Tilläggsinformationens syfte och lagringstid

1. Medlemsstaterna skall behålla en hänvisning till de beslut som ger upphov till en registrering vid Sirenekontoret för att stödja utbytet av tilläggsinformation.

2. Personuppgifter som registrerats hos Sirenekontoret till följd av informationsutbyte skall lagras endast under så lång tid som kan behövas för att uppnå det syfte för vilket de tillhandahölls. De skall under alla omständigheter raderas senast ett år efter det att registreringen med anknytning till personen har raderats i SIS II.

3. Punkt 2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella informationssystem lagra en registrering som den medlemsstaten har lagt in, eller en registrering i samband med vilken en åtgärd har vidtagits på dess territorium. Hur länge en sådan uppgift får lagras skall fastställas i den nationella lagstiftningen.

Artikel 39

Överföring av personuppgifter till tredje part

Uppgifter som behandlats i SIS II i enlighet med denna förordning får inte överföras eller göras tillgängliga för tredjeländer eller för internationella organisationer.

KAPITEL VI

UPPGIFTSSKYDD

Artikel 40

Behandling av känsliga kategorier av uppgifter

Behandling av de kategorier av uppgifter som förtecknas i artikel 8.1 i direktiv 95/46/EG skall vara förbjuden.

Artikel 41

Rätt till åtkomst, rättelse av oriktiga uppgifter och radering av olagligt lagrade uppgifter

1. Personers rätt till åtkomst till uppgifter om sig själva som har lagts in i SIS II enligt denna förordning skall utövas enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de åberopar denna rätt.

2. Om så föreskrivs i den nationella lagstiftningen, skall den nationella tillsynsmyndigheten avgöra om uppgifterna får lämnas ut och förfarandet för detta.

3. En annan medlemsstat än den som har lagt in registreringen får lämna ut information om sådana uppgifter endast om den i förväg har givit den medlemsstat som lagt in registreringen tillfälle att meddela sin ståndpunkt. Detta skall göras genom utbytet av tilläggsinformation.

4. Information skall inte lämnas till den som uppgifterna avser om genomförandet av en laglig uppgift i samband med registreringen eller skyddet av tredje mans rättigheter och frihet kräver det.

5. Alla personer har rätt att få oriktiga uppgifter om sig själva rättade och olagligt lagrade uppgifter raderade.

6. Den berörda personen skall informeras så snart som möjligt, dock senast 60 dagar efter dagen för begäran, eller tidigare om så föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

7. Personen skall så snart som möjligt informeras om den uppföljning som gjorts efter det att han utövat sina rättigheter att få uppgifter rättade och raderade, dock senast tre månader efter dagen för begäran om att få uppgifter rättade eller raderade, eller tidigare om så föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

Artikel 42

Rätt till information

1. Tredjelandsmedborgare som är föremål för en registrering som införts i enlighet med denna förordning skall informeras i enlighet med artiklarna 10 och 11 i direktiv 95/46/EG. Denna information skall lämnas skriftligen tillsammans med en kopia av eller en hänvisning till det nationella beslut som ligger till grund för den registrering som avses i artikel 24.1.

2. Sådana uppgifter får inte under några omständigheter lämnas

a) om

i) personuppgifterna inte har erhållits från den berörda tredjelandsmedborgaren,

och

ii) tillhandahållandet av sådana uppgifter visar sig omöjligt eller skulle medföra oproportionerliga ansträngningar,

b) om den berörda tredjelandsmedborgaren redan erhållit uppgifterna,

c) om det enligt nationell lagstiftning finns en begränsning avseende rätten till information, särskilt för att skydda nationell säkerhet, försvaret eller allmän säkerhet samt för förebyggande, undersökning, avslöjande av och åtal för brott.

Artikel 43

Rättslig prövning

1. Varje person skall kunna få sin sak prövad i domstol eller av den enligt nationell lag i varje medlemsstat behöriga myndigheten, för att få tillgång till, rätta, radera eller erhålla information eller få gottgörelse i samband med en registrering som berör honom.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 48 förbinder sig medlemsstaterna inbördes att verkställa slutliga avgöranden som har meddelats av den domstol eller den myndighet som avses i punkt 1.

3. De regler om rättslig prövning som föreskrivs i denna artikel skall utvärderas av kommissionen senast den 17 januari 2009.

*Artikel 44***Tillsyn över N. SIS II**

1. Den myndighet eller de myndigheter som utses i varje medlemsstat, och som har de befogenheter som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG ("den nationella tillsynsmyndigheten"), skall på ett oberoende sätt övervaka att behandlingen av personuppgifter i SIS II inom deras territorium och överföringen från deras territorium är lagenliga, inbegripet utbyte och ytterligare behandling av tilläggsinformation.

2. Den nationella tillsynsmyndigheten skall se till att en granskning av behandlingen av uppgifter i N. SIS II genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

3. Medlemsstaterna skall sörja för att deras nationella tillsynsmyndighet har de resurser som krävs för att uppfylla de uppgifter som de åläggs enligt denna förordning.

*Artikel 45***Tillsyn över förvaltningsmyndigheten**

1. Europeiska datatillsynsmannen skall kontrollera att förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter utförs i enlighet med denna förordning. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 46 och 47 i förordning (EG) nr 45/2001 skall tillämpas i enlighet därmed.

2. Europeiska datatillsynsmannen skall se till att en granskning av förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella redovisningsstandarder. Granskningsrapporten skall översändas till Europaparlamentet, rådet, förvaltningsmyndigheten, kommissionen och till de nationella tillsynsmyndigheterna. Förvaltningsmyndigheten skall ges tillfälle att yttra sig innan rapporten antas.

*Artikel 46***Samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och europeiska datatillsynsmannen**

1. De nationella tillsynsmyndigheterna och europeiska datatillsynsmannen skall inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av SIS II.

2. De skall inom ramen för sina respektive befogenheter utbyta relevant information, bistå varandra med att granska och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen och tillämpningen av denna förordning, undersöka problem i samband med utövandet av oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna och europeiska datatillsynsmannen skall i detta syfte sammanträda minst två gånger om året. Europeiska datatillsynsmannen skall stå för kostnader och service för dessa möten. En arbetsordning skall antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder skall, efter behov, utvecklas gemensamt. En gemensam verksamhetsrapport skall överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och förvaltningsmyndigheten vartannat år.

*Artikel 47***Uppgiftsskydd under övergångsperioden**

Om kommissionen delegerar sitt ansvar till ett annat eller andra organ under övergångsperioden i enlighet med artikel 15.4, skall den försäkra sig om att europeiska datatillsynsmannen har rätt och möjlighet att fullt ut utföra sina uppgifter, inbegripet att genomföra kontroller på plats eller, att utöva andra befogenheter som europeiska datatillsynsmannen ålagts enligt artikel 47 i förordning (EG) nr 45/2001.

KAPITEL VII

SKADESTÅNDSANSVAR OCH SANKTIONER*Artikel 48***Skadeståndsansvar**

1. Varje medlemsstat skall vara skadeståndsansvarig i enlighet med sin nationella lagstiftning för varje skada som åsamkas en person genom användningen av N. SIS II. Detta skall även gälla skador som orsakats av den medlemsstat som lagt in registreringen, i det fall den medlemsstaten lagt in felaktiga uppgifter eller lagrat uppgifter på ett olagligt sätt.

2. Om den medlemsstat mot vilken talan väcks inte är den medlemsstat som lagt in registreringen, skall den medlemsstat som faktiskt har lagt in registreringen på begäran ersätta utbetalade skadeståndsbelopp, såvida inte den medlemsstat som begär ersättning har använt uppgifterna på ett sätt som strider mot denna förordning.

3. Om en medlemsstat underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning skadar SIS II, skall den medlemsstaten anses ansvarig för skadan, såvida inte förvaltningsmyndigheten eller en annan medlemsstat som deltar i SIS II har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller begränsa dess verkningar.

Artikel 49

Sanktioner

Medlemsstaterna skall se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner utdöms i enlighet med nationell lag, om uppgifter som har lagts in i SIS II missbrukas eller utbyte av tilläggsinformation sker i strid mot bestämmelserna i denna förordning.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 50

Övervakning och statistik

1. Förvaltningsmyndigheten skall se till att förfaranden skapas för att övervaka hur SIS II fungerar i förhållande till mål i form av produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänster-nas kvalitet.

2. Förvaltningsmyndigheten skall ha tillgång till den information om uppgiftstransaktionerna inom den centrala delen av SIS II som behövs för tekniskt underhåll, rapportering och statistik.

3. Förvaltningsmyndigheten skall årligen offentliggöra statistik som utvisar antalet loggningsnoteringar per kategori av registrering, antalet träffar per kategori av registrering och hur många gånger åtkomst till SIS II utnyttjades, totalt och för varje medlemsstat.

4. Två år efter det att SIS II tas i drift och vartannat år därefter skall förvaltningsmyndigheten för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om SIS II:s tekniska funktion och kommunikationsinfrastrukturen, inklusive säkerheten i denna och om det bilaterala och multilaterala utbytet av tilläggsinformation mellan medlemsstater.

5. Tre år efter det att SIS II tas i drift och vart fjärde år därefter skall kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av det centrala SIS II och det bilaterala och multilaterala utbytet av tilläggsinformation mellan medlemsstater. Denna övergripande utvärdering skall innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, genomförandet av denna förordning när det gäller det centrala SIS II, säkerheten för det centrala SIS II och om eventuella slutsatser kan dras beträffande den framtida verksamheten. Kommissionen skall överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.

6. Medlemsstaterna skall ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.

7. Förvaltningsmyndigheten skall ge kommissionen den information som den behöver för att göra den övergripande utvärdering som avses i punkt 5.

8. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten börjar sköta sina uppgifter skall kommissionen ansvara för utarbetande och framläggande av de rapporter som avses i punkterna 3 och 4.

Artikel 51

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall utöva sina befogenheter från och med den dag denna förordning träder i kraft.

Artikel 52

Ändring av bestämmelserna i Schengenregelverket

1. För aspekter som omfattas av fördraget skall denna förordning, från och med den dag som avses i artikel 55.2, ersätta bestämmelserna i artiklarna 92–119 i Schengenkonventionen, med undantag av artikel 102a.

2. Den skall även ersätta, från och med den dag som avses i artikel 55.2, följande tillämpningsbestämmelser i Schengenkonventionen avseende dessa artiklar ⁽¹⁾:

- a) Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftskostnader för Schengens informationssystem (C. SIS) (SCH/Com-ex (93) 16).
- b) Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om utvecklingen av SIS (SCH/Com-ex (97) 24).
- c) Verkställande kommitténs beslut av den 15 december 1997 om ändring av de finansiella bestämmelserna om C. SIS (SCH/Com-ex (97) 35).
- d) Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om C. SIS med 15/18 anslutna stater (SCH/Com-ex (98) 11).
- e) Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om kostnader för inrättande av C. SIS (SCH/Com-ex (99) 4).
- f) Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om uppdateringen av Sirenehandboken (SCH/Com-ex (99) 5).
- g) Verkställande kommitténs förklaring av den 18 april 1996 om definition av begreppet utlämning (SCH/Com-ex (96) 5).
- h) Verkställande kommitténs förklaring av den 28 april 1999 om SIS struktur (SCH/Com-ex (99) decl 2 rev.).
- i) Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om Norges och Islands andel av anläggnings- och driftskostnaderna för C. SIS (SCH/Com-ex (97) 18).

3. För aspekter som omfattas av fördraget skall hänvisningar till de artiklar i Schengenkonventionen som har ersatts och till relevanta bestämmelser i Schengenregelverket om genomförande av dessa artiklar tolkas som hänvisningar till denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 439.

Artikel 53

Upphävande

Förordning (EG) nr 378/2004, förordning (EG) nr 871/2004, beslut 2005/451/RIF, beslut 2005/728/RIF och beslut 2006/628/EG skall upphöra att gälla från och med den dag som avses i artikel 55.2.

Artikel 54

Övergångsperiod och finansiering

1. Registreringar skall överföras från SIS I+ till SIS II. Medlemsstaterna skall prioritera registreringar av personer och se till att innehållet i de registreringar som överförs från SIS I+ till SIS II följer bestämmelserna i denna förordning så snart som möjligt, dock senast tre år efter den dag som avses i artikel 55.2. Under denna övergångsperiod får medlemsstaterna fortsätta att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 94 och 96 i Schengenkonventionen på innehållet i registreringar som överförs från SIS I+ till SIS II enligt följande bestämmelser:

- a) Om innehållet i en registrering som överförs från SIS I+ till SIS II ändras, kompletteras, korrigeras eller uppdateras skall medlemsstaterna se till att registreringen uppfyller bestämmelserna i denna förordning från och med tidpunkten för ändringen, kompletteringen, korrigeringen eller uppdateringen.
- b) Om en träff av en registrering överförs från SIS I+ till SIS II skall medlemsstaterna omedelbart undersöka om registreringen är förenlig med bestämmelserna i denna förordning, utan att de åtgärder som skall vidtas på grundval av registreringen försenas.

2. Den del av budgeten som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i artikel 119 i Schengenkonventionen och som återstår den dag som fastställs i enlighet med artikel 55.2, skall återbetalas till medlemsstaterna. De belopp som skall återbetalas skall beräknas på grundval av medlemsstaternas andelar enligt vad som fastställts i verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftskostnader för Schengens informationssystem.

3. Under den övergångsperiod som avses i artikel 15.4 skall hänvisningar till tillsynsmyndigheten i denna förordning anses som en hänvisning till kommissionen.

Artikel 55

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.
 2. Den skall tillämpas på de medlemsstater som medverkar i SIS 1+ från och med de datum som skall fastställas av rådet, genom enhälligt beslut av de medlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som medverkar i SIS 1+.
 3. De datum som avses i punkt 2 skall fastställas efter det att
 - a) de nödvändiga genomförandeåtgärderna har antagits,
 - b) alla medlemsstater som medverkar fullt ut i SIS 1+ till kommissionen har anmält att de har vidtagit de tekniska åtgärder och antagit den lagstiftning som behövs för att uppgifter inom SIS II skall kunna behandlas och utbyte av tilläggsinformation skall kunna ske,
 - c) kommissionen har förklarat att ett övergripande test av SIS II utarbetats av kommissionen som skall genomföras av kommissionen tillsammans med medlemsstaterna, och rådets förberedande organ har validerat det framlagda testresultatet; denna validering skall bekräfta att prestationsnivån för SIS II är åtminstone likvärdig med den som uppnåtts med SIS 1+,
 - d) kommissionen har gjort alla tekniska förberedelser som är nödvändiga för att den centrala delen av SIS II skall kunna anslutas till N. SIS II i de berörda medlemsstaterna.
4. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet om resultaten av de tester som genomförts i enlighet med punkt 3 c.
5. Alla beslut som rådet antar i enlighet med punkt 2 skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2006

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BORRELL FONTELLES

På rådets vägnar
Ordförande
J. KORKEAOJA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EG) nr 1986/2006 av den 20
december 2006 om tillträde till andra generationen av
Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter
som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för
fordon

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1986/2006**av den 20 december 2006****om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon ⁽³⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av direktivet och att de får utbyta upplysningar bilateralt eller multilateralt, särskilt för att innan registrering sker kontrollera ett fordons lagenlighet, i förekommande fall i den medlemsstat där fordonet tidigare var registrerat. Kontrollen kan omfatta användning av sammankopplade elektroniska system.

⁽¹⁾ EUT C 65, 17.3.2006, s. 27.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 25 oktober 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 19 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 138, 1.6.1999, s. 57. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/127/EG (EUT L 10, 16.1.2004, s. 29).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2006 av den ... och rådets beslut 2006/.../RIF av den... om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ utgör den rättsliga grunden för SIS II, som är en gemensam databas för medlemsstaterna som bland annat innehåller uppgifter om motorfordon med en cylindervolym på mer än 50 cc, uppgifter om släpvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg samt husvagnar och uppgifter om stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon.

(3) Förordning (EG) nr .../2006 och beslut 2006/.../RIF ersätter artiklarna 92-119 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽⁶⁾ ("Schengenkonventionen"), dock inte artikel 102a i denna. Artikel 102a avser tillgången till Schengens informationssystem för myndigheter och organ i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon.

(4) Det är nu nödvändigt att anta en tredje rättsakt, som bygger på avdelning V i fördraget och kompletterar förordning (EG) nr .../2006 och beslut 2006/.../RIF, så att organ i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon kan få tillgång till SIS II och för att ersätta artikel 102a i Schengenkonventionen.

(5) I enlighet med beslut 2006/.../RIF läggs det in registrering i SIS II om föremål, inklusive fordon, som skall beslagtas eller användas som bevis i brottmål.

⁽⁴⁾ EUT L

⁽⁵⁾ EUT L

⁽⁶⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen ändrades senast genom förordning (EG) nr 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).

- (6) Det följer av beslut 2006/.../RIF att endast myndigheter som har behörighet för gränskontroller och andra undersökningar som verkställs av polis och tullmyndigheter, samt rättsliga myndigheter och Europol skall ha tillgång till registreringar om föremål i SIS II.
- (7) De statliga eller icke statliga enheter i medlemsstaterna som har behörighet och är ansvariga för att utfärda registreringsbevis bör ha tillgång till de uppgifter i SIS II som avser fordon med cylinderkapacitet på mer än 50 cc, släpvagnar med tjänstevikt på mer än 750 kg, husvagnar samt stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon, så att organen kan kontrollera att fordon som anmäls för registrering inte är stulna, bortförda eller försvunna.
- (8) Dessa enheter bör därför beviljas tillgång till sådana uppgifter och de bör ges tillåtelse att använda uppgifterna administrativt så att de kan utfärda registreringsbevis för motorfordon på ett korrekt sätt.
- (9) I de fall då de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis inte är statliga bör sådan tillgång ges indirekt, dvs. via en myndighet som har tillgång till uppgifterna enligt beslut 2006/.../RIF och som skall se till att medlemsstaternas säkerhets- och sekretessregler enligt det beslutet iakttas.
- (10) I beslut 2006/.../RIF anges vilka åtgärder som skall vidtas i de fall då en sökning i SIS II ger träff på en registrering av ett föremål.
- (11) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ är tillämpligt på den behandling av personuppgifter som utförs av de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis. Bestämmelserna om skydd av personuppgifter, säkerhet och sekretess och om loggar i beslut 2006/.../RIF* kompletterar och förtydligar direktivets principer för fordonsregistreringsorganens behandling av personuppgifter inom SIS II.
- (12) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att ge de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon tillgång till SIS II i syfte att göra det enklare för dessa att utföra sina uppgifter enligt direktiv 1999/37/EG, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och det därför, på grund av att SIS är utformat som ett gemensamt informationssystem, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (13) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (14) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽²⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.G i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999⁽³⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal.
- (15) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.G i beslut 1999/437/EG jämfört med artikel 4.1 i beslut 2004/849/EG⁽⁴⁾ och 2004/860/EG⁽⁵⁾.

(2) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

(3) EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

(4) Rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 368, 15.12.2004, s. 26).

(5) Rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (16) Denna förordning utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller på annat sätt hänför sig till det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Trots vad som sägs i artiklarna 38, 40 och 46.1 i beslut 2006/.../RIF skall de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis i enlighet med direktiv 1999/37/EG, ha tillgång till följande uppgifter i SIS II i enlighet med artikel 38.2 a, b och f i det beslutet så att de kan kontrollera att fordon som anmäls för registrering inte är stulna, bortförda eller försvunna eller eftersöks som bevis i straffrättsliga förfaranden:

- Uppgifter som avser motorfordon med cylinderkapacitet på mer än 50 cc.
- Uppgifter som avser släpvagnar med tjänstevikt på mer än 750 kg och husvagnar.
- Uppgifter som avser stulna, bortförda eller försvunna eller ogiltiga registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon.

Om inte annat följer av punkt 2 skall dessa enheters tillgång till de aktuella uppgifterna regleras i medlemsstaternas lagstiftning.

2. Enheter av det slag som avses i punkt 1 som är statliga enheter skall ha direkt tillgång till uppgifterna i SIS II.

3. Enheter av det slag som avses i punkt 1, men som inte är statliga, skall endast ha indirekt tillgång till uppgifter i SIS II via en myndighet av det slag som avses i artikel 40 i det beslut som avses i punkt 1. Myndigheten skall ha direkt tillgång till uppgifterna och skall vidarebefordra dem till den berörda enheten. Den berörda medlemsstaten skall se till att enheten och dess anställda är förpliktade att iaktta alla begränsningar av användningen av uppgifter som förmedlats av myndigheten.

4. Artikel 39 i det beslutet skall inte vara tillämplig på tillgång av det slag som avses i den här artikeln. All eventuell förmedling från de enheter som avses i punkt 1 till polis eller andra rättsliga myndigheter av uppgifter som framkommit vid en sökning i SIS II och som leder till misstanke om brott skall lyda under medlemsstatens nationella lagstiftning.

Artikel 2

Denna förordning skall ersätta artikel 102a i Schengenkonventionen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den dag som fastställs i enlighet med artikel 71.2 i beslut 2006/.../RIF.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2006

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BORRELL FONTELLES

På rådets vägnar
Ordförande
J. KORKEAOJA

I promemorian lämnas förslag till författningsändringar med anledning av ett rådsbeslut och två EG-förordningar som behandlar förändringar i Schengens informationssystem. Rådsbeslutet gäller inom tredjepelareområdet (polissamarbete och straffrättsligt samarbete) medan förordningarna reglerar frågor inom den första pelaren (gränskontroll och immigrationskontroll). De nya rättsakterna har tillkommit därför att det nuvarande systemet har ansetts vara tekniskt föråldrat och sakna den kapacitet som krävs med hänsyn till kommande behov. Rättsakterna innebär att ett antal nya kategorier av uppgifter ska kunna registreras, vilket är ägnat att öka effektiviteten i brottsbekämpningen. Samtidigt innehåller de bestämmelser som syftar till att ge en bättre kontroll av att de uppgifter som registreras används på föreskrivet sätt, vilket förstärker skyddet för enskildas personliga integritet. Riksdagen har godkänt ett utkast till rådsbeslutet (prop. 2006/07:33, bet. 2006/07:JuU3, rskr. 2006/07:95). Promemorian innehåller förslag till de författningar som rådsbeslutet föranleder. Vidare föreslås i promemorian ytterligare ett antal förordningsändringar som rör Schengens informationssystem. Ändringarna har initierats genom en skrivelse från Rikspolisstyrelsen

1 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

dels att 1–5 och 9–11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att nuvarande 12 och 13 §§ ska betecknas 15 och 16 §§,

dels att rubrikerna närmast före nuvarande 12 och 13 §§ ska sättas närmast före 15 § respektive 16 §,

dels att det i lagen ska införas fem nya paragrafer, 3 a § och 12–14 och 17 §§ samt närmast före 12 och 17 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Rikspolisstyrelsen *skall* med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som *skall* vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). Registret *skall* vara anslutet till den centrala enheten i SIS. Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av *personuppgifterna i registret*.

Registret *skall* vara ett hjälpmedel för *de stater som sägs* i andra stycket att göra de framställningar som avses i 3 §, för att främja samarbete som avser polisiära och rättsliga frågor *samt frågor om inresa och uppehållstillstånd*.

Föreslagen lydelse

1 §

Rikspolisstyrelsen *ska* med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som *ska* vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). *Rikspolisstyrelsen ska också behandla tilläggsinformation enligt 12 §.*

Registret *ska* vara anslutet till den centrala enheten i SIS. Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av *personuppgifter enligt denna lag*.

2 §

Registret *ska* vara ett hjälpmedel för *sådana stater som anges* i andra stycket att göra de framställningar som avses i 3 §, för att främja samarbete som avser polisiära och rättsliga frågor. *Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II-förordningen) framgår att registret också ska vara ett hjälpmedel för att göra framställningar som avser vissa frågor om inresa och uppe-*

hållstillstånd.

Det samarbete som avses i första stycket bedrivs mellan de stater (Schengenstaterna) som har tillträtt eller anslutit sig till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, som har slutit avtal om samarbete enligt konventionen med dessa stater eller med Europeiska unionens råd, eller som efter beslut av Europeiska unionens råd helt eller delvis tillämpar konventionens bestämmelser.

3 §⁴

Registret *skall* innehålla framställningar om

1. omhändertagande av en person som efterlysts för överlämnande eller utlämning,

2. att en person *skall nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna (spärlista)*,

3. lämnande av uppgift om uppehållsort för en person som har anmälts försvunnen,

4. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till *dennes* eller någon annans säkerhet,

5. lämnande av uppgift om uppehållsort för *en person som har förelagts att inställa sig för att höras vid domstolsförhandling i brottmål, eller som skall dömas till påföljd för brott eller som skall inställa sig för verkställighet av frihetsberövande*,

6. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder, och

7. omhändertagande eller annan åtgärd beträffande fordon eller föremål som har efterlysts för att tas i beslag eller för att användas som bevismaterial vid en rättegång i brottmål.

Registret *ska* innehålla framställningar om

1. omhändertagande av en person som *har* efterlysts för överlämnande eller utlämning,

2. lämnande av uppgift om uppehållsort för en person som har anmälts försvunnen,

3. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till *hans eller hennes* eller någon annans säkerhet,

4. lämnande av uppgift om uppehållsort för

– *en person som har förelagts att inställa sig för att höras vid domstolsförhandling i brottmål,*

– *en åtalad person som ska delges handlingar inom ramen för ett brottmålsförfarande, eller*

– *en person som ska inställa sig för verkställighet av frihetsberövande,*

5. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder, och

6. omhändertagande eller annan åtgärd beträffande fordon eller föremål som har efterlysts för att tas i beslag eller för att användas som bevismaterial vid en rättegång i brottmål.

Vad som sägs i första stycket om den som är åtalad ska också gälla den som ska delges ett föreläggande av ordningsbot eller ett

⁴ Senaste lydelse 2003:1170.

strafföreläggande.

I SIS II-förordningen finns bestämmelser om att registret även ska innehålla framställningar om att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna.

3 a §

Kan en person, om vilken uppgifter har registrerats enligt 3 §, förväxlas med en annan person vars identitet har missbrukats, ska registreringen kompletteras med uppgifter om den andra personen. Registrering av uppgifter enligt första stycket får endast ske om den som de kompletterande uppgifterna avser har lämnat sitt samtycke.

4 §

I registret får endast förekomma följande personuppgifter:

1. efternamn och tilltalsnamn samt separat registrering av annat namn som personen använder,
2. särskilda bestående fysiska kännetecken,
3. andra förnamns initialbokstav,
4. födelsedatum och födelseort,
5. kön,
6. medborgarskap,
7. om personen är beväpnad,
8. om personen kan tillgripa våld,
9. syftet med framställningen, samt
10. begärd åtgärd.

I registret får endast förekomma följande personuppgifter

1. efternamn, förnamn, tidigare använda namn, namn vid födseln och annat namn som personen använder,
2. särskilda bestående fysiska kännetecken,
3. fotografier och fingeravtryck,
4. födelsedatum och födelseort,
5. kön,
6. medborgarskap,
7. om personen är beväpnad eller kan tillgripa våld,
8. om personen har avvikit från en inrättning där han eller hon med stöd av lag har varit berövad friheten,
9. syftet med framställan,
10. begärd åtgärd,
11. om en förvunnen person behöver omhändertas eller inte,
12. den myndighet som har lagt in registreringen,
13. en hänvisning till det beslut

som har föranlett registreringen,

14. typ av brott som avses i framställan, samt

15. beträffande en person som är efterlyst för att gripas och överlämnas med stöd av en europeisk arresteringsorder, en kopia av arresteringsordern.

Därutöver får det i registret förekomma uppgifter om verkställighetsförbud i Sverige med anledning av framställningar från andra Schengenstater.

Därutöver får det i registret, om det behövs, förekomma länkar till andra registreringar i registret, samt uppgifter om verkställighetsförbud i Sverige med anledning av framställningar från andra Schengenstater.

En person får bli föremål för registrering endast om uppgifter enligt första stycket 1, 5, 10 och, i förekommande fall, 13, kan registreras om honom eller henne. Övriga uppgifter enligt första stycket ska registreras om de finns tillgängliga.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast avse sådana uppgifter om personen som anges i första stycket 1–6 samt uppgifter om nummer och datum avseende personens identitetshandlingar.

5 §

Registret *skall* endast innehålla uppgifter som har behandlats av behöriga myndigheter i Schengenstaterna, i enlighet med respektive stats nationella lagstiftning.

Rikspolisstyrelsen får *registrera* uppgifter i SIS endast om behandling av motsvarande slag av uppgifter är tillåten enligt personuppgiftslagen (1998:204), polisdatalagen (1998:622) eller annan svensk författning.

Registret *ska* endast innehålla uppgifter som har behandlats av behöriga myndigheter i Schengenstaterna, i enlighet med respektive stats nationella lagstiftning.

Rikspolisstyrelsen får *föra in* uppgifter i *registret* endast om behandling av motsvarande slag av uppgifter är tillåten enligt personuppgiftslagen (1998:204), polisdatalagen (1998:622) eller annan svensk författning.

9 §⁵

Uppgifter ur registret *skall* lämnas ut om det begärs av

Uppgifter ur registret *ska* lämnas ut om det begärs av

⁵ Senaste lydelse 2006:345.

1. polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket när de utför gränskontroller eller bistår i sådan verksamhet,

2. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket och Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, samt

3. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

1. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket och Kustbevakningen när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, och

2. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

I SIS II-förordningen finns särskilda bestämmelser om utlämnande av uppgifter ur registret till myndigheter som ansvarar för identifiering av tredjelandsmedborgare i samband med gränskontroller och andra kontroller. Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon och 7 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister följer att Vägverket ska ha direktåtkomst till registret.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast lämnas ut till en myndighet

1. som har rätt att få ut uppgifter om den registrering enligt 3 § som de kompletterande uppgifterna avser, och

2. som behöver uppgifterna för att undvika en felaktig identifiering.

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd *skall* ha tillgång till uppgifter enligt 3 § 2 (spärllista) och att den myndighet som ansvarar för utfärdande av registreringsbevis för fordon *skall* ha tillgång till uppgifter enligt

Regeringen får meddela föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd *ska* ha tillgång till uppgifter som avses i 3 § andra stycket.

3 § 7.

Regeringen får också meddela föreskrifter om att *myndigheter* får ha direktåtkomst till registret.

Regeringen får också meddela föreskrifter om att *de myndigheter som nämns i första och fjärde stycket* får ha direktåtkomst till registret.

10 §

En myndighet får inte överföra eller göra tillgänglig en uppgift som behandlas i registret till ett tredje land eller en internationell organisation.

En *svensk* myndighet får inte *utnyttja* en uppgift *ur* registret för något annat syfte än det som den registrerande staten har angett vid registreringen. *Om den registrerande staten har lämnat sitt samtycke, får dock en svensk myndighet använda uppgiften för något annat ändamål som avses i 3 §.*

En myndighet får inte *heller i övrigt använda* en uppgift i registret för något annat syfte än det som den registrerande staten har angett vid registreringen, *om inte den staten har lämnat sitt samtycke.*

Uppgifter som har registrerats om en sådan person som avses i 3 a § får endast användas i syfte att skilja personen från en person som har registrerats med stöd av 3 § eller för att den person vars identitet har missbrukats ska kunna styrka sin identitet.

Fotografier och fingeravtryck får endast användas för att fastställa identiteten hos en person som har påträffats i registret efter en sökning på uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken eller skiljetecken.

11 §

Gallring i registret skall ske av uppgifter som har registrerats av Rikspolisstyrelsen, om de

1. avser en personefterlysning enligt 3 § 6, senast ett år efter registreringen,

2. avser en personefterlysning i annat fall än som avses i 1, senast tre år efter registreringen,

3. avser *motorfordon, släpvag-*

Uppgifter som Rikspolisstyrelsen har fört in i registret får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med registreringen. Sådana uppgifter ska gallras om de

1. avser en personefterlysning enligt 3 § 5, senast ett år efter registreringen,

2. avser en personefterlysning i annat fall än som avses i 1, senast tre år efter registreringen,

3. avser *ett föremål som har*

nar eller husvagnar, senast tre år efter registreringen,

4. avser utfärdade legitimationshandlingar eller registrerade sedlar, senast fem år efter registreringen, samt

5. är av annat slag än de som sägs i 1–4, senast tio år efter registreringen.

Rikspolisstyrelsen får dock be-
träffande uppgifter enligt första stycket 1 och 2, innan den tid som sägs i första stycket har löpt ut, besluta att efterlysningen skall stå kvar i registret om det är nödvändigt för syftet med registreringen.

efterlysts enligt 3 § 5, senast fem år efter registreringen, samt

4. avser ett föremål som har efterlysts enligt 3 § 6, senast tio år efter registreringen.

Rikspolisstyrelsen får dock, innan den tid som sägs i första stycket har löpt ut, besluta att en uppgift ska stå kvar i registret om det är nödvändigt för syftet med registreringen. Ett sådant beslut ska framgå av registret. Om uppgifter står kvar med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras eller frågan om bevarande prövas på nytt senast vid utgången av de tidsfrister som anges i första stycket. För sådana fall ska vad som där sägs om registreringen gälla beslutet.

Uppgifter som har registrerats med stöd av 3 a § ska gallras samtidigt som uppgifterna i den registrering enligt 3 § som de hänför sig till. Uppgifterna ska gallras tidigare om den person som de avser begär det.

Tilläggsinformation

12 §

Tilläggsinformation är information som inte ska registreras i SIS men som avser registreringar i SIS och som med hjälp av automatiserad behandling utbyts mellan Schengenstaterna för att uppnå syftet med SIS.

13 §

Tilläggsinformation får endast användas för det syfte för vilket den överlämnades.

14 §

Om tilläggsinformationen utgörs av personuppgifter som Rikspolis-

styrelsen har tagit emot från en annan stat, får den bevaras endast under så lång tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket den mottogs. Den får aldrig bevaras längre än ett år efter det att de uppgifter i SIS som den avser har gallrats.

Överklagande

17 §

Rikspolisstyrelsens beslut enligt 15 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.
 2. Äldre bestämmelser får fortsätta att tillämpas på uppgifter som redan finns i systemet, dock längst tre år efter ikraftträdandet. Om en sådan uppgift ändras efter ikraftträdandet ska dock de nya bestämmelserna tillämpas.
 3. Om en person eller ett föremål, om vilken eller vilket uppgifter fanns i registret när denna lag trädde i kraft, påträffas efter lagens ikraftträdande, ska Rikspolisstyrelsen undersöka om registreringen är förenlig med bestämmelserna i denna lag och med bestämmelserna i förordningen (2000:349) om Schengens informationssystem. En sådan undersökning ska göras så snart det kan ske utan att de åtgärder som ska vidtas på grund av registreringen försenas.

2 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 7 § och 7 kap. 41 § sekretesslagen (1980:100)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §²

Sekretess gäller i verksamhet som avser rättsligt samarbete på begäran av annan stat eller mellanfolklig domstol för uppgift som hänför sig till

1. utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål, eller

2. angelägenhet som angår tvångsmedel, om det kan antas att det varit en förutsättning för den andra statens eller den mellanfolkliga domstolens begäran att uppgiften inte skulle röjas.

Motsvarande sekretess gäller hos polismyndighet och åklagarmyndighet samt hos Rikspolisstyrelsen, Tullverket och Kustbevakningen, för uppgift i en angelägenhet som avses i 3 § 1 och 6 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem. Utan hinder av sekretessen enligt detta stycke får uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i polisdatalagen (1998:622) och lagen om Schengens informationssystem.

Motsvarande sekretess gäller hos polismyndighet och åklagarmyndighet samt hos Rikspolisstyrelsen, Tullverket och Kustbevakningen, för uppgift i en angelägenhet som avses i 3 § 1 och 5 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem. Utan hinder av sekretessen enligt detta stycke får uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i polisdatalagen (1998:622) och lagen om Schengens informationssystem.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

7 kap.

41 §³

Sekretess gäller hos polismyndighet och åklagarmyndighet, samt hos Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket, för uppgift om enskilda personliga förhållanden i en angelägenhet som avser en *framställning enligt 3 §* lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Sekretess gäller hos polismyndighet och åklagarmyndighet, samt hos Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket, för uppgift om enskilda personliga förhållanden i en angelägenhet som avser en *framställan i det register som avses i 1 §* lagen (2000:344) om Schengens

¹ Lagen omtryckt 1992:1474.

² Senaste lydelse 2003:1161.

³ Senaste lydelse 2003:1161.

informationssystem

1. om omhändertagande av en person som har efterlysts för överlämnande eller utlämning,

2. om att en person *skall* nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna (*spärlista*),

3. om tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till *dennes* eller någon annans säkerhet, samt

4. om dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder,

om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon *honom närstående* lider men.

Sekretess gäller hos myndighet som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd för uppgift om enskilds personliga förhållanden i en angelägenhet som avser en sådan *framställning* som avses i första stycket 2 under samma förutsättningar som anges i första stycket.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i polisdatalagen (1998:622) och lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

2. om att en person *ska* nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna,

3. om tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till *hans eller hennes* eller någon annans säkerhet, samt

4. om dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder,

om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon *närstående till den enskilde* lider men.

Sekretess gäller hos myndighet som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd för uppgift om enskilds personliga förhållanden i en angelägenhet som avser en sådan *framställan* som avses i första stycket 2 under samma förutsättningar som anges i första stycket.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap. 2 §¹

En arresteringsorder *skall* vara skriven på svenska, danska, norska eller engelska eller vara åtföljd av en översättning till något av dessa språk, samt i övrigt till form och innehåll vara sådan som anges i 1 kap. 4 §.

En efterlysning som är registrerad i SIS *eller i ett annat system för eftersökning av personer och* som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen, *skall* jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds.

En arresteringsorder *ska* vara skriven på svenska, danska, norska eller engelska eller vara åtföljd av en översättning till något av dessa språk, samt i övrigt till form och innehåll vara sådan som anges i 1 kap. 4 §.

En efterlysning som är registrerad i SIS som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen, *ska* jämföras med en arresteringsorder. *Om registreringen i SIS inte innehåller en kopia av arresteringsordern ska efterlysningen jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds. Detsamma gäller en efterlysning som är registrerad i ett annat system för eftersökning av personer och som gäller utlämning eller överlämnande till en medlemsstat i Europeiska unionen.*

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2006:348.

4 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 5 § utlänningslagen (2005:716) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

5 §

Uppehållstillstånd får återkallas för en utlänning som har registrerats *på den spärrlista som avses i 3 § 2 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem*, om det finns tillräckliga skäl för en återkallelse.

Uppehållstillstånd får återkallas för en utlänning *om vilken uppgifter* har registrerats i *det register som avses i 1 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem*, om det finns tillräckliga skäl för en återkallelse.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig över promemorian

Bilaga 6

Riksdagens ombudsmän, Hovrätten över Skåne och Blekinge, Malmö tingsrätt, Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Norrbottens län, Justitiekanslern, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Säkerhetspolisen, Kriminalvården, Brottsförebyggande rådet, Brottsoffermyndigheten, Migrationsverket, Datainspektionen, Kustbevakningen, Socialstyrelsen, Statens institutionsstyrelse, Tullverket, Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet, Riksarkivet, Vägverket, Sveriges advokatsamfund, Transportstyrelsen, Tull-Kust